

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

DİVAN (3)

Hazmi Tura Nusret Tura

Necdet Ardıç

Terzi Baba Dîvânı

Necdet ardıç
İrfan sofrası
Tasavvuf serisi (16)

GÖNÜLDEN ESİNTİLER:

DİVAN (3)

Hazmi Tura Nusret Tura

Necdet Ardıç

Terzi Baba Dîvânı

Necdet ardıç
İrfan sofrası
Tasavvuf serisi (16)

İçindekiler:.....Sahife no

Ön söz:..... 5

BİRİNCİ BÖLÜM:

Muhammed Hazmi Tura, özet hayat hikâyesi:.....

8

Muhammed Hazmi Tura, Efendimin bazı şiirleri:

Eserleri:..... 10

Eş'arından – şiirleri:

Cezbe-i aşk:..... 11

Bezmi mey:..... 12

Recep Vahyî merhum:.....
12

Gönülünden gönüle:..... 13

Behçet dede:..... 15

Taç merasimi:..... 15

Behçet – Vassaf:.....
15

Bedreddin:..... 16

Dede Ömer Rüşeni:.....
17

Destûr:.....

18

Misli yok:.....
19

Yetiş:..... 20

Giydi:..... 21

Giydi. Sadeleştirilmiş hali:.....
21

Bana:.....

23

Aşkın	elinden:.....
23	
Ya	Rasûlullah:.....
24	
Susuzlara	sakîyiz:.....
25	
Âsitanen	senin:.....
26	

İKİNCİ BÖLÜM:
no

Sahife

Terzi Baba kitabından nakil.
Nusret Tura Uşşâkî Hz. nin özetle hayat hikâyesi.
Terzi Babamın Nusret Efendiye intisabı.
Nusret Tura efendimin bazı şiirleri.....
20

Biz Uşşakileriz:.....	40
Ey Âdem oğlu:.....	41
Fahri Âlem Efendimize:.....	43
Beni kaldır:.....	44
Gitti:.....	46
Bahar: Dem bu demdir.....	47
Ben senmiyim:.....	48
Cemâl göründü:.....	50
Nerededir yarin yolu:.....	50
Seherden evvel:.....	51
Gökten itildim:.....	53
İki varlıktan:.....	54

Mürşit gözünden:.....	55
Fidandım büyüdüm:.....	55
İştihak:.....	56
Nusret Babamın küçük bir sohbeti:.....	56
Defteri Uşşak:.....	58
Ya Muhammed Mustafa:.....	59
Ulunay'a:.....	60
Bülbül'ü râ'nâ:.....	61
Müştaki Cemâlinim:.....	63
Efendim:.....	64
Nusret Babamın divanından alınanlar:	
Ya Râbb! Bana seni buldur:.....	69
Hazret-i Mevlânâya:.....	71
Âdemim gerçi:.....	72

2

Yakup ili:.....	73
Ney desinler:.....	73
Aşk nâmesin:.....	73
Bazen yanarım:.....	73
Fatihte dergâh-ı Pîrde öğle yemeği:.....	74
Düşünüp şöyle:.....	75
Sabahın zevki:.....	76
Efendi Babam Hacc'a giderken:.....	77
Bir gün olur:.....	78
O yardır:.....	79

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM:

Necdet ardıç: terzi babanın bazı şiirleri:.....	81
---	----

Muhammed (s.a.v.) Efendimizin bazı isimlerinden küçük bir şiir:.....	82
--	----

Ya Rasûlullah:.....	84
Atayım dedim:.....	87
Çözdüm sırrını:.....	88
Ölüm ne güzelsin:.....	90
Nedir kalacak:.....	91
Geldim:.....	93
Meydana gel:.....	95
Nusret Babamın kabri başında:.....	96
Seni tanı:.....	97
Görünür:.....	99
Arası:.....	101
Yeri gelmiş:.....	106
Kâ'be:.....	107
Nedir dediler:.....	109
Girmişim bir bahçeye:.....	114
Bayram ettiler:.....	115
Gir içeri:.....	118
Sığar, sığmaz:.....	121

Namaz, Kendim, Benimle:.....	122
Kadrini kıymetini bil:.....	123
Özledim:.....	125
Orada da sen varsın burada da sen:.....	131
Duymadılar bile:.....	133
Döner âlem:.....	135
Âşıklar:.....	137
Sen değil misin:.....	139
Nedir dedim:.....	141
Ne yazık:.....	143
Berat-ı nı al:.....	144
Nedir bu?:.....	145
Lebbeyk:.....	146
Kâ'be'ye karşı:.....	147
Elhamdülillâh:.....	150
Seyr:.....	152

Meğer:.....	154
Kâ'be'de seyr:.....	147
Mümkünmü? Kâ'be:.....	158
Aşk:.....	160
Ehli beyti sev:.....	161
Nedir kalacak:.....	162
Olmaz:.....	163
Ne çekersin bu çileyi:.....	167
Var benim:.....	169
İhtişam-ı Rasûlullah-ı gör:.....	171
Vakti firak:.....	173
Sine çak:.....	175
Bin vecd ile:.....	176
Kaybettim:.....	177
Uşşakî dediler:.....	178
Regaib gecesi:.....	180
Bana ümmetim dermisin:.....	180
Berat-ı nı al:.....	182
Mî'râc gecesi:.....	184
Kadrini kıymetini bil:.....	186
Candır Allah:.....	188

4

ÖN SÖZ

Muhterem okuyucum: bu divanın oluşumu eski bir düşünceye dayanmaktadır. Genelde, keşke elimde Hazmi Efendi Babam'dan kalma bazı şiirler olsa idi de onları ve Nusret Efendi Babamın da basılmamış şiirleri ni ve kendi eski basılmış divanından da alarak ve bir miktarda bizim şiir deneme, çalışmalarımızdan basılmış, veya basılmış olup ta dağınık yerlerde bulunan bu yazılarımızı ve diğer daha evvelce yazılan

iki divanımızdan da bazı alıntılar yaparak üçlü bir divan oluşturma fikri idi.

Çünkü Hazmi Efendi Babamdan bize sadece (yetiş) isimli bir şiiri kalmış idi. Daha sonra İzmirden bir kardeşimiz kendisinde olan bir şiirini de bize vermiş böylece bizde iki şiiri olmuştu.

Zaman ilerlemesine devam ederken (Hüseyin Vassaf) efendinin ki; Hazmî Babamın yol arkadaşı imiş, (Sefine-i Evliya – Evliya gemisi) isimli kitabında Uşşâkiler bölümünde yer alan içinde Hazmi Babamdan da bilgiler bulunan ve bazı şiirlerinin de olduğu bölümünü sağolsun (Oğuzhan Kantar) kardeşimiz bize ulaştırdı.

Daha sonra (Zeki Konbul) isimli kardeşimiz de kendinde bulunan Hazmi babam ile ilgili özet hayat hikâyesini ve bazı şiirlerini (Fazıl Bulut) oğlumuz vasıtasıyla bize ulaştırdı. Kendilerinin hepsine teşekkürlerimizi sunarız.

Böylece düşündüğüm kitap hakkında Hazmi Efendi Babama ait yeterli bilgi oluşmuş oldu.

Sıra Nusret Efendi Babamın basılmamış şiirlerini toplamağa gelmişti.

Ben de, kendisinden dinleyerek ve yazarak elde ettiğim o günlerden sakladığım yayınlanmamış bir miktar

şiiri vardı. Birde onun şiirlerini toplayan ve yazan (Nazan Ergun) isminde bir ablamız vardı, onu arayıp buldum kendisine durumu anlattım, eğer kendisinde Nusret

Babamın şiirlerinden varsa onları kendisinden izin alıp istedim. Sağ olsunlar pek memnun oldular ve bir kardeşimiz vasıtasıyla gönderdiler. Allah (c.c.) kendisine sağlık ve sıhhatli uzun ömürler versin.

Böylece gerekli malzemeler toplanmış oldu ben de elimdeki kitabımı bitirir bitirmez hemen bunların yazılım ve düzenlemelerine başlamak üzere karar

aldım ve böylece (16) on altıncı kitabımız olarak sıraya girmiş oldu.

Bu divanın aslında diğer bir özelliği yolumuzda üç neslin sırası ile yaşantılarını ortaya getirip birer fikir vermesidir. Hazmî Efendi Babamın şiirleri daha çok yaşadığı devrin gereği olarak Osmanlıca ağırlıklı'dır. Eğer vaktim olsaydı mevcut şiirlerinin hepsinin asıllarıyla birlikte günümüzde kullanılan kelime karşılıklarıyla da yazarak belirtmek istiyordum ancak vaktimin darlığı buna engel oldu, bir fikir vermesi yönünden sadece bir şiirini bu şekilde düzenleyip yazarak, diğer şiirlerinde de bulunan Osmanlıca, Farsça, Arapça kelimelerinin bu günkü kullanım kelime mânâlarını kitabımızın sonuna da bulunacak olan küçük bir lügatta belirtmeyi uygun buldum.

Tabii Nusret Efendi Babamın şiirlerinde de bulunan Osmanlıca, Farsça ve Arapça kelimelerin karşılıklarını da aynı yoldan bulabilirsiniz.

Okuma zahmetine katlanan kardeşlerimiz için bu yöntem biraz zahmetli gibi görünür ama ne yapalım ki; günümüz şartlarında ki, çaresizlik en kısa çözüm yolu olarak bunu gerektiriyor.

Tabii ki üzülmemek elde değildir. Ne yazık ki sırf bu yüzden babalarımızın, dedelerimizin o muhteşem eserlerine sahip çıkamıyor ne dediklerini bu günkü yetersiz lisanımızla anlayamıyoruz. Anlamamız için ise çok özel bir çalışma gerektiriyor. Bu da oldukça zor bir mesai olduğundan, tabii ne yazık ki tahsili çok zor oluyor ve böylece her geçen gün öz ve aslımızdan biraz daha uzaklaşmış oluyoruz.

Cenâb-ı Hakk cümlemizi aslımızı unutmadan yaşayan kişilerden eylesin.

6

Sevgili okuyucum bu kitabın oluşumunun her bir aşamasında emeği ve hizmeti geçen kişileri saygı ile yadet geçmişlerine hayır dua et, Allah (c.c.) gönlünde feyz kapıları açsın. Amin.

İlâhi bu kitaptan meydana gelecek manevi hasılayı, evvelâ Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimizin ve ehli beyti'nin, daha sonra Hazmî Efendi Babamın, Nusret Efendi Babamın ve Terzî Babamın'da kendinden kendine; Ruhlarına hediye eyledim, kabul eyle ya Rabbel âlemiyn. Amin.

(22/10/2007) Necdet Ardıç
TerzîBaba Tekirdağ

Muhammed Hazmî Tura Uşşakî Hazretleri.

BİRİNCİ BÖLÜM

Şeyh Muhammed Hazmî:

Arapkir’de Şeyh Ulyâ Mahallesi’nde 1298 sene-i hicriyyesinde (1881) kadem-zen olarak âlem-i şuhûd olmuşlardır.

Pederi, mezkûr mahallenin imâmı ve hatîbi, Abdullâh Hamdî Efendi’dır. “Hâce-zâde” diye meşhûrdur.

Arapkir’de ibtidâî tahsilde bulunarak ilm-i kırâattan behre-mend olmak için Malatya ve Harput’a gitmiş ve sonra makâsıd-ı ulûmu tahsîl emeliyle 18 Temmuz 1318/(1902)’de İstanbul’a müteveccih olmuş ise de o sırada Sultân Abdulhamîd-i sâni tarafından İstanbul’a talebe-i ulûmun gelmesi men’ edilmek hasebiyle Karahisâr’dan avdete mecbûr olup, Kemah ve Erzincân tarîkıyla Erzurum’a azîmet etmiştir. Orada müftünün dâhil-i halka-i tadrîsi olup, bir sene kadar Erzurum’da kalmıştır.

Bu sırada neş’e-i tarîkat te’sîriyle meşâyih-ı kirâm-ı Kâdiriyye’den Ali Rızâ Efendi’ye intisâb ve bir müddet onun hizmetinde bulunmakla kâm-yâb oldu. Ali Rızâ Efendi’nin sohbet ve irşâd şeyhi Hacı Osmân Efendi; evrâd şeyhi Sivasî Nûr Ali Baba’dır ki, Şeyh Abdurrahmân Hâlis et-Tâlebânî el-Kerkükî hazretlerinin halîfesidir.

Muhammed Hazmî Efendi bir sene sonra İstanbul’a gelip Beyâzıt Câmi-i şerîfinde Arapkirli Hüseyin Efendi’nin dersine devâm etti. 1323/(1905) senesinde icâze ahzine muvaffak oldu. O zamânın usûlü icâbınca ruûs imtihânına girerek kazânmış 1326/(1908) senesinde câmi-i şerifte tadrîse başlamıştır.

Dokuz sene devâm ile Tasdîkât’a kadar okutmuş ve bu sırada câmi dersleri başka şekle taklîb edildiğinden Dâru’l-Hilâfeti’l-Aliyye Medâris Teşkilâtı münâsebetiyle, /222/ medârisin İbtidâ-i Hâric kısmı Fârisî müderrisliğine ta’yîn olunarak, iki sene bu müderrislikte kalmıştır. Kendisi memleketinde hocası Ahmed Efendi’den ve Erzurum’da diğer

Hasan Efendi'den Fârisî tahsîline de ihtimâm ile bu lisânı az vakitte elde etmekle Beyâzıt Câmî-i şerîfnde talebeye Fârisî'den de ders verirdi

Mesnevî-i şerîfden hisse-yâb-ı feyz olduğundan Edirne ve Bursa ve Selanik'te bulundukları müddetçe Mesnevî-i şerîf tedrisine gayret-kâr olurlardı. Fârisî müderrisliğinden sonra fıkıh müderrisliğine ve İbtidâ-yı Dâhil medresesi edebiyât-ı Türkiyye müderrisliğine, bir sene sonra mantık ve âdâb-ı münâzara müderrisliğine ve terfian Sahn Medressesi'ne nakl ile iki sene kadar ilm-i kelâm müderrisliğine ta'yîn olunmuş idi. Medreselerin ilgâsı sırasında açıkta kalmıştır.

Mekteb-i Bahriyye'de akâid-i dîniyye muallimliği uhdesinde olduğu gibi, 1330/(1912) senesinde açılan müsâbaka imtihanını kazanarak Murâd Molla Kütüphânesi hâfız-ı kütüplüğüne ta'yîn edilmiş idi. Elyevm birinci hâfız-ı kütüptür. Nûruosmâniye Câmî-i şerîfnde Çarşamba günleri hadîs-i şerîf okutmakla mükelleftir.

1336/(1918) senesinde Kasımpaşa'da Hüsâmeddîn-i Uşşâkî Âsitânesi şeyhi Mustafa Sâfi Efendi'ye dâmâd olmuş ve ikmâl-i sülûk maksadıyla müşârünileyhe intisâb etmiştir. Ahîren Keçeciler'de tarikat-ı aliyye-i Uşşâkiyye'den Bedreddîn Dergâhı münhâl olmasıyla imtihanında isbât-ı ehliyyet ederek azîzimin delâlet-i mahsûsasıyla buranın meşihatı uhde-i fâzılânesine tevcih olunmuş ve bu vesîle-i hasene ile silsile-i zerrîn-i Uşşâkiyye'ye dâhil olmuştur.

Birkaç senedir Ramazân-ı şerîfde, Kasımpaşa'da Câmî-i Kebir'de Mesnevî-i şerîf takrîrine devâm ediliyorlar. Sene 1343/(1924).

Gâyet zekî, muktedir, nazm u nesrde behre-ver, âşık, ârif, fâzıl bir zâttır. Hakâyık-ı tevhîdde sâhib-i irfândır.

HAZMÎ EFENDİNİN ESERLERİ

- 1- Hüsameddin-i Uşşâki ve Meşayih-i Uşşakiye hakkında geniş bilgive vakıfane yazılmış bir eser.
- 2- A.Selâhaddin-i Uşşaki Hz,Miftahu'l-Vücut tercüme ve zeyli
- 3- İbn-i Kemâl'in Ulûm-ı Hakâyık tercümesi Zübdetül-Dakâik
- 4- İbrahim Halebi'nin Risâle-i İrfaniyye tercümesi
- 5- Necmeddin-i Kübra'nın Tarikat-nâme tercümesi
- 6- Hazmi Divanı
- 7- İmam Şa'raninin Keşfü'l-Hicâb tercümesi
- 8- Fazlullah-ı Hindi'nin Tuhfetü'l-Mürsele tercümesi
- 9 – Mesnevi Şerhi
- İbn Sina'nın Risalelerinden tercüme ettikleri;
- 10- Hüzün Risalesi
- 11- Risaletül fasd - Kan Alınacak Damarlar Risalesi
- 12- Risalefidefi ğamil mevt - Ölüm korkusundan kurtuluş risalesi
- 13- Risaletül-el-salat - Namaz Risalesi

/ Eş'ârından: Şiirlerinden:

Cezbe-i Aşk

Cezbe-i aşk-ı Hudâ kim şu'le-i cândır bize¹
Lâ-mekândan nâzil olmuş dilde mihmândır bize

Bâdiye peymâ-yı aşkız hânûmândan geçmişiz
Yekke-tâz-ı vahdetiz bu arz meydândır bize

Hüsn-i mutlak âşıkıyız her ne ki manzûrumuz
Pertev-i nûr-ı Hudâ'dır vech-i Rahmân'dır bize

Zâhidâ her zerrede bir şems-i tâbân gizlidir
Sûretâ her gördüğün bir katre ummândır bize

Sırr-ı mi'râc-ı hakikat her zamânda cilve-ger
Kâbe kavseyni ev ednâdan nümâyândır bize

Biz kemer-bend-i tevellâ vü teberrâ olmuşuz
Hamse-i âl-i abânın hubbu îmândır bize

Yok hücûm-ı leşker-i gamdan cihânda bâkimiz
Pîr Hüsâmeddîn-i Uşşâkî ki sultândır bize

Hazmiyâ ifşâ-yı râz et âşıkâna kıl salâ
Feyz-i Sâfî neş'e-bahş-ı sırr-ı Yezdân'dır bize

¹ 213. sahîfe başındaki gazelim buna naziredir.

Bezm-i mey

Bezm-i meyde şem' sanma nûr şeklin gösterir
Âteş-i aşk ile dil tennûr şeklin gösterir

Derdimi teşhîsa yeltenme tabîbâ çek elin
Pister-i gamda yatan rencûr şeklin gösterir

Gamzesi tîrine yârin olduğün dil hedef
Sînemiz bak hâne-i zenbûr şeklin gösterir

Hazmî-i nâlân ber-dâr oldu yârin zülfüne
Âzim-i mi'râc olup Mansûr şeklin gösterir

**Recep Vahyî merhûmun bir gazelini tahmîsi olup,
aslından tahmîs daha güzel ve yüksektir:**

Cümle zerrât-ı cihânı Hakk'a burhân görmüşüz
Safha-i ekvânı belki vech-i Rahmân görmüşüz
Bâde-i vahdetle medhûş nice mestân görmüşüz
Âlem-i zevk u tarabda hayli rindân görmüşüz
Gıpta-bahş-ı hûr-ı cennet rû-yı Rahşân **görmüşüz**

Mâ-sivâ'ya meylimiz yok dildedir dildârımız
Çârşû-yı kesret içre Hak'ladır bâzârımız
Bâğ-ı vahdet goncasıdır dîde-i hunbârımız
Fârîğ-ı nakş-ı sivâyız azm-i Hak'tır kârımız
Bakmayız rû-yı riyâyâ hüsn-i cânân **görmüşüz**

Hırmen-i hubb-ı ezelden çünkü olduk hûşe-çîn
Zevk-ı ma'nâ ile olduk hep kedûretten emîn
Âlem-i fakr u fenâda olmuşuz vahdet-güzîn

Maksad u matlûbumuz Rıdvân-ı ekberdir hemîn
Mürşid-i kâmil katında feyz ü irfân görmüşüz

12

Bâd-ı aşk ile olunca mevce-zen deryâ-misâl
Tâir-i evc-i bakâ olduk hemân bî-perr ü bâl
Nûş edüp sahbâ-yı aşkı olmuşuz âsûde-hâl
Bulmuşuz Rûşen-dil-i zînet-fezâ-yı bî-hemâl
Vecde geldi cân u dil biz şâh-ı devrân **görmüşüz**

Mahrem-i esrâr-ı aşkız kimse bilmez hâlimiz
Olmayan aşk âşinâ derk eylemez akvâlimiz
Aşka dâirdir bütün akvâlimiz ef'âlimiz
Şırr-ı aşkdan güft u gû eyler lisân-ı hâlimiz
Öyle bir deryâ-yı aşkız bahr-ı ummân **görmüşüz**

/224/ Tîşe-i aşk ile her kim yıkılır vîrân olur
Nâil-i mülk-i bakâ ma'mûr u âbâdân olur
Bezm-i nûş-â-nûş aşkda vâsıl-ı cânân olur
Mevc-i cûş-â-cûş-ı lâhûtu safâ vü cân olur
Gark eder envâr-ı aşka şevk-ı tâbân **görmüşüz**

Bir hü mâ-yı lâ-mekânım **Hazmî** ankâ-meşrebim
Aşk sahrâsında çün ki sayd-ı bâzu'l-eşhebim
Her günüm iyd-ı visâldir rûz-ı Rûşen her şeyim
Vahyî yim bensahn-ı gül-zâr-ı hüviyyet
meşrebim
Ravza-i ezhâr içinde itr-efşân **görmüşüz**

Bülbül-i gülistân-ı Kâdirî Osmân Şems Efendi
hazretlerinin gazeline nazîresidir:
Gönülden gönüle

Aks ider pertev-i dil-dâr gönülden gönüle
Şevk verir sohbet-i ebrâr gönülden gönüle

Sem'a îsâl olunur nefha-i sırr-ı Tevhîd
Bir nefesle dolar esrâr gönülden gönüle

Cilve-gerdir dilini zikr ile tenvîr idene
Nazar-ı Ahmed-i Muhtâr gönülden gönüle

13

Kufl-ı Tevhîd ile feth olsa maânî genci
Saçılır lû'lü-i şeh-vâr gönülden gönüle

Dest-i sâkî-i eccl sunsa “**sakâhum**” câmin
Dökülür bâde-i serşâr gönülden gönüle

Pertev-i şems ile dil olsa münevver her ân
Berk urur encüm-i nevvâr gönülden gönüle

“**Men araf**” dersini bî-savt u hurûf u elfâz²
Okudur hâce-i esrâr gönülden gönüle

Hayra çeşmân göremez tal’at-ı yârı aslâ
Müncelî cilve-i didâr gönülden gönüle

Kalb-i abd üzre kurar bârgeh-i saltanatı
Hükm ider Hazret-i Hünkâr gönülden gönüle

Giremez cümle ki vasla ebed-i bigâne
Onda mahrem bulunur yâr gönülden gönüle

Âb-ı tevhîd ile dil ravzası olsa sîr-âb
Açılır lâ-yuad ezhâr gönülden gönüle

“**Ve nefahtu**” demi kim Âdem’e rûh-efzâdır³
Nefh iderler onu ahrâr gönülden gönüle

Sırr-ı hubb-ı ezeli ber heme eşyâ sârîst
Oldu bu nükte pedîdâr gönülden gönüle

² (من عرف نفسه فقد عرف ربه) "Nefsini bilen Rabbini de bilir." el-Aclûnî, **Keşfü'l-Hafâ**, c. II, s. 262; bkz. Ahmet Yıldırım, **Tasavvufun Temel Öğretilerinin Hadislerdeki Dayanakları**, s. 229. (H)

³ (فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتَ فِيهِ مِنْ رُوْحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ) "Onu tamamladığım ve ona rûhumdan üfürdüğüm zaman, ona hemen secdeye kapanın." Hicr sûresi, 29. (H)

Hazmiyâ huzme-i şemse dilini mir'ât it
Rû-nümâ olsa ruh-ı yâr gönülden gönüle

Şuarâ-yı Uşşâkiyye'den Behcet Dede'nin bir nazîresi:

Sâkiyâ zannitme câmnı nûr şeklin gösterir
Âteş-i aşkınla sînem tûr şeklin gösterir

Bezm içinde dâimâ mızrâb-ı gamdan inleyen
Kalb-i zârımdır benim tanbûr şeklin gösterir

Halka nisbet kendini ednâ görür ehl-i kemâl
Olsa da dehre Süleymân mûr şeklin gösterir

Çeşm-i ibretle nazar kıl sahne-i dünyâya bir
Ser-te-ser vîrânedir ma'mûr şeklin gösterir

Pertev-i dil-dâr ile tâbân olursa bir gönül
Behcetâ âyîne-i meksûr şeklin gösterir

Taç merasimi

İlbâs-ı tâc u hırka merâsîmi 17 Rebîulevvel 1343 ve 16 Teşrînevvel 1340/(1924) târîhine müsâdif Perşembe günü Kasımpaşa'da Hânkâh-ı Uşşâkî'de bir mevlid-i şerîf cem'îyyet-i şerîf-i müteyemminesinde ve meşâyıh-ı zamân huzûrunda azîzimiz tarafından icrâ buyuruldu. /225/ Hazmî Efendi birâderimizin Keçeciler'deki dergâh meşîhatına emr-i ta'yîni münâsebetiyle bir gün hânkâh-ı Hz. Pîr'de şuarâ-yı Uşşâkiyye'den Behcet Dede ile müsterek bir manzûme-i târîhiyye tanzîm eyledik. (V) Vassâf'a, (B) Behcet'e işârettir.

V :Muhammed Hazmî-i Uşşâki Şeyh oldu bu
dergâha
B :Makâmında olup dâim erişsin pek büyük câhâ

15

V :Kulûb-ı âşıkânı nûr-ı irşâd ile kılsın şâd
B :Cemâl-i pertev-i ikbâli dönsün bedr olan mâha
V :Harîm-i bezm-i irfâna girüp cânânı bulsunlar
B :Dutanlar destini vâkîf olup sırr-ı yedu'llâha
V :Geçüp dervîşleri Tevhîd ile âsâr-ı kesretten
B :Olup âzâde-i elvân boyansın sıbğatullâha
V :Erişsin himmet-i Pîr'im bütün ihvân u yârâna
B :Husûsan Hazmî âşık ola makbûl-ı feyz-gâha
V :Yazup bu nazm-ı târîhi muhibbi Behcet -ü
Vassâf
B :Temennî kıldılar cândan erişsin cümle di'l-
hâha
V :Füyûz-ı tâmme târîh-i küşâdı bâb-ı irfânın -
1342
B :Buyursunlar salâdır cümleten uşşâk-ı âgâha

Bedreddin

Dergeh-i Hazret-i Bedreddîn'e
Post-nişîn oldu Muhammed Hazmî

Bütün erbâb-ı hased cebhesine
Sedd-i Çîn oldu Muhammed Hazmî

Gül-şen-i aşka düşünce râhı

Kâm-bîn oldu Muhammed Hazmî

Pûte-i aşkda olunca Sâfî
El-emîn oldu Muhammed Hazmî

İlm ü irfânını teslim iderim
Pek metîn oldu Muhammed Hazmî

16

Neş'e-yâb itsin onu Hazret-i Hak
Aşk-ı metîn oldu Muhammed Hazmî

Erişüp Hz. Pîr'den ona feyz
Dâne-çîn oldu Muhammed Hazmî

Oldu dâîsi onun Vassâf'ı
Zü'l-yakîn oldu Muhammed Hazmî

Dede Ömer-i Rûşenî gazeline tahmîstir:

Bir fakra yetişdim ki gınâ yâdıma gelmez
Bir dosta kavuşdum ki sivâ yâdıma gelmez
Bir hasta-i aşkım ki rehâ yâdıma gelmez
Bir derde sataşdım ki devâ yâdıma gelmez
Bir rence ulaşdım ki şifâ yâdıma gelmez

Yanmakda gönül âteş-i hicrân ile her dem
Muzlim görünür çeşmime ser-tâ-ser âlem
Zahm-ı dil-i mecrûhuma bulunmadı merhem
Bir vechileyim cevır ü cefâ vü gama hem-dem
Şâdî vü ferah mihr ü vefâ yâdıma gelmez

Bir Leylâ'ya Mecnûn olalı deşt-i neverdüm
Bassın kademin diye yüzüm yerlere sürdüm
Âşıklığıma işte nişân çehre-i zerdim
Yüz türlü suhan düzedirim dimeye derdim
Nidem ki sana yâdıma gelmez

Günden güne bilmem ki neden mihnetim artar

Vuslat sözünü söyleyemem firkatim artar
Ol şûhdan ayrı düşeli hasretim artar
Ağyârla yâri görücek hayretim artar
Dişnâ vü hecâ ? medh ü senâ yâdıma gelmez

17

Ol gonca femin bülbülüyüm gülşenîyim kim
Ol bâğ-ı safânın gülüyüm süseniyim kim
Ol mısır-ı melâhat şehinin bendesiyim kim
Men ol perin işvesine göneneyim⁴ kim
Aşkında anın ata ana yâdıma gelmez

Bir pîr-i mugan pendini itdim yine der-gûş
Çâh-ı zegan-ı yârdan oldum mey-nûş
Düşdüm der-i meyhânede oldum bî-hûş
Görsen meni sen serhoş u âşüfte vü medhûş
Sen sorma sahin Rûşenâ'yı yâdıma gelmez

Yâ Rab ne büyük derd ü belâ tirkî-i ? hicr
İtdi beni pâ-mâl-i fenâ tîrki-i hicr
Hazmî'ye yeter cevır ü cefâ tîrki-i hicr
Men Rûşenî'yim gerçi bana tirkî-i hicr
Öyle eser indi safâ yâdıma gelmez

Destûr

Menem Mecnûn-ı deşt-i gam sebak-âmûz-ı vel-
Leylâ
Menem ol dost ile hem-dem dilimde yok sivâ
meyli

⁴ *Göneneyim*, râzı ve kâil olmak masdarından ism-i fâil, *göyeneyim* olsa
gerektir. Boyanmak manasıdır.

Menem cânân ile mahrem gözümde nokta-i hâli
Menem çün mahzar-ı âdem idüp esmâ-i tekmîli
Sıfâtım zikri ider âlem eğer ulvî eğer süflî

Sivâyı yak lehîb-i nâr-ı sûzân-ı hakikatdan
Ki dil kansın zülâl-ı âb-ı irfân-ı hakikatdan
Nevâl-ı lutfun ibzâl eyle bûtsân-ı hakikatdan
Eyâ Rahmân-ı müşfik feyz pistân-ı hakikatdan
Ümîd-i şîr-i hikmetle figân eyler gönül tıflı

18

Fetîl-i aşkı ey sâlik tutuşdur tâ ki feth olsun
Kuvâ-yı nefsi ey sâlik çalışdır tâ ki feth olsun
Bu farkı cem'a ulaştır ey sâlik tâ ki feth olsun
Kilîd-i zikri ey sâlik yetişdir tâ ki feth olsun
Hakikat kenzini der-beste itmiştir sivâ kuflü

Aradan gayrı terk eyle özünde kendini cem' it
Kelâmın dinle her dilden sözünde kendini cem' it
Bakıp didârına yârın gözünde kendini cem' it
Görüp zülf-i perişânın yüzünde kendini cem' it
Eğer fark itmek istersen dilâ cem' ile tafsîli

İrişdi nâgehân Hazmî meşâm-ı cânâ bir hoş-bû
Meğer zülfün dağıtmış nâz ile ol gözleri âhû
Hicâb-ı zülfü ref' eyle çekip aşk ile bir yâ Hû
Vücûdun zerresin mahv it cemâli mihrine karşı
Sezâyî bir ola yârın sana hicriyle tafsîli

Misli yok

Misli yok bir mehlikâ cânânı gözlerim, gözlerim
Nûr-ı mahz-ı Kibriyâ cânânı gözlerim, gözlerim
Rûhuma zevk u safâ cânânı gözlerim, gözlerim
Sırrıma cîlve-nümâ cânânı gözlerim, gözlerim
Kendidir nûr-ı hüda cânânı gözlerim, gözlerim

Sûret-i elden bıraktım sîret-i tahsîl için
Kesret-i sildim gözümden vahdet-i tahsîl için
Kûşe-gîr-i uzlet oldum kurbet-i tahsîl için
Hankân-ı aşka girdim vuslat-ı tahsîl için
Derdime olur devâ cânân-ı gözlerim, gözlerim

Mün'akis'dir hüsn ü aşkın cilvesi dilden dile
Düşmüş istiğnâ güle feryâd u nâle bülbüle

19

Vâsıl-ı vuslatsız ey yâr olunca şevk ile
Bâğ-ı aşkın bülbülü oldum nihâyet şevk ile
Goncadır ol cân fedâ cânânı gözlerim, gözlerim

Olmadım heb-bezm-i vuslat ol gül-i handân ile
Girye-bâr-ı hasretim bu âteş-i sûzân ile
Ağladım yandım tutuşdum firkat-i cânân ile
Bâb-ı ihsânında бүkdüm boynumu hicrân ile
Âşka eyler atâ cânânı gözlerim, gözlerim

Lâ-mekân-ı vahdetim sîmurğ-ı ankâ kâfıyım
Hastegân-ı aşka neş'emle devâ-yı şâfıyım
Hazret-i Vassâf'a Hazmî yâdigâr-ı Sâfî'yim⁵
Bâde-i bezm-i elestin mestîyim Vassâf'ıyım
Âh kim ol hûş-ı ribâ cânânı gözlerim, gözlerim ?

| 5 Yâdigâr-ı Sâfî terkîbî ihâmlıdır. İkinci ma'nâ mektûb-ı âlîlerinde Yâdigâr-ı azîzim buyurmalarından mülhemdir ki Hz. Vassâf, Hazmî-i bî-çâreyi kendilerine Hz. Sâfî'nin olduğunu ızhâr buyuruyorlar. Hazmî-i nâlân da bununla tefâhur etmiş bulunuyorlar.

Biçimlendirilmiş: Normal, Satır
aralığı: Tam 12 nk

Yetiş

Ey gonca-i bağı safa, ey vird-i handanım yetiş,
Lütfun senin derde deva, ey derdi dermanım
yetiş.

Dolmuş gözüm gönlüm, senin aşkınla ey nazlı
güzel,
Sensiz cihanı neylerim, ey munisi canım yetiş.
İçtim gözünden bir kadeh, aşkın şarabın mest
olup,
Ayılmazem ta haşra dek, ey mest-i çeşmanım
yetiş.

20

Ey tuti-i sükker deher, nutkun verir bu cisme can,
Kurban yolunda baş-ı can, ey mah-ı tabanım **yetiş.**

Nur-u cemalim şem'ine pervane veş yandı gönül,
Aşkından ayırma beni, ey şem-i tabanım **yetiş.**

Dil bülbülü feryad eder, ağlar durur şam-u seher,
Bekler ol canandan haber, ey can-u cananım **yetiş.**

Ey goncai bağı emel, ey hüsnü anı bî bedel,
Ey **Hazmi**'nin leylâsı gel, sultan-ı habaanım **yetiş.**

Giydi

Hakikat comesin sanma her beden **giydi,**
Libas-ı mastarı rah-ı Hak'tan geçen **giydi.**

Abayı mustafa'yı hiç kimse giymedi amma,
Nur aşkta terki can eden Veysel karani **giydi.**

Libas-ı aşka her ki sağa sola meyleden giymez,
Onu ancak tarîk-i mustakîm üzere giden **giydi.**

Uçar can gözlerim umma ki gül pürhande Yûsuf,
Onu ol pir Kenan sahibi beyt'ül hazan **giydi**.

Cihan baki olan Al-i aba tacını nice yıllar boyun
büküp,
Erenler meclisinde diz çöken **giydi**.

Soyun kesret libasından. Eriş ol fahr-ı fakre,
Ol tariki pür sefayı onu vahdetten içen **giydi**.

Fıra püşen ne mümkün, aşk-ı sevda kisvesini
giymek,
Korubat püşesinde dost derya postunu seren **giydi**.

21

Tariki aşk içere hırkai tercih ey Hazmi,
Cenâb-ı Pîr Hüsamettin Uşşâki Hasan **giydi**.

Ön söz de' de kısaca bahsettiğimiz gibi bu şiirin mümkün olduğu kadar sadeleştirilmiş şeklini de bir misal olması bakımından belirtmeye çalıştım. Cenâb-ı Hakk her birerlerimize anlayış genişliği versin.

Giydi (sadeleştirilmiş hali)

Hakikat elbisesini sanma her beden **giydi**,
Asıl elbiseyi hakk yolundan geçen **giydi**.

Mustafa'nın (s.a.v.) aba-hırkka'sını hiç kimse
giymedi amma,
Aşkın nûrunda canını terk eden "Veysel Karani"
giydi.

Sağa sola meyleden kimse aşk elbisesi giyemez,
O nu ancak doğru yol üzere giden **giydi**.

Uçar can gözlerim, amma ki o gül çocuk gülüşlü
Yûsuf,
O nu Kenân'ın yaşlısı Pîri olan hazan evi Yâkup
giydi.

Cihanda bâki olan Âl-i âbâ tâcî'nı nice yıllar boyun
büküp,
Erenler meclisinde diz çöken **giydi.**

Soyun çokluk elbisesinden, eriş o iftihar edilen
fakirlik elbisesine,
O çocuk saflığında olan yolu, teklikten içen **giydi.**

Gerçekleri örtenin, mümkünmü? aşk ve sevda
elbise-sini giymek,
Yakınlık elbisesi içinde olan dost, deryaya postunu
seren

giydi

Aşk yolu içinde tercih edilen hırkka'yı ey Hazmî,
Cenâb-ı Pîr Hüsâmettin Uşşâki Hasan **giydi.**

22

Bana

Âsitân-ı yâre baş koymak saadettir bana.
Bende-i sûltan-ı aşk olmak ne devlettir bana.

Aşk ucundan çektiğim mihnet için fahreylerim,
Aşk yolunda her bir mecellet, aynı rıf-attır bana.

Ben o Mecnunum ki, Leylâsız cihânı istemem,
Kuy-i Leylâ nüzhet aba bağı cennettir bana.

Öyle bir sûltan-ı aşkın tacidar-ı âlemin,
Taht-gâhı devleti kaf-ı kanattır bana.

Arifi billâh olan düşmez keramet kaydına,
Hakk-ı bilmek en büyük keşf-ü keramettir bana.

Mündemiçtir her hakikat aşk-ı Hakk'ta Hazmiya,
Her keramet her hakikat aşka hizmettir bana.

Aşkın elinden

Bin derde düştüm aşkın elinden,
Yandım tutuştum aşkın elinden.
 Avâre oldum gül gibi soldum,
 Yandım kül oldum aşkın elinden.
Yâri ararım yoktur kararım,
Daim yanarım aşkın elinden.
 Biçâre oldum, pür yare oldum,
 Sad pâre oldum, aşkın elinden.
Derdim devâsız, yarem şifâsız,
Kaldım nevâsız, aşkın elinden.
 Ne sağa baktım, ne sola baktım,
 Eridim aktım, aşkın elinden.

23

Aklım perişan, fikrim perişan,
Halim perişan, aşkın elinden.
 Kim aşkı buldu, kendi yok oldu,
 Ahir Hakk oldu, aşkın elinden.
Bu Hazmi nalân, her lâhza giryân,
Olmuş perişan, aşkın elinden.
 Bilmem nideyim, aşkın elinden.
 Nere giderim, aşkın elinden.
Kalbim yanıyor, aşkın elinden.
Yaram kanıyor, aşkın elinden.

Yâ Resûlâllah

Bu âlem buldu nûrunla bidâyet **yâ Resûlâllah**,

Yine sende bulur âlem nihayet **yâ Resûlâllah.**

Sana tazim için gönderdi Cebrâil-i emîn-i, Hakk,
Seni dergâhına Hakk etti davet, **yâ Resûlâllah.**

Şeb-i mi'râc hususi bir tecellidir sana, yoksa,
Bütün ânın senin mi-râc-ı izzet, **yâ Resûlâllah.**

Seni gören görür, Hakkı ki sen mir-at-ı
Rahmânsın,
Cemâl-i zatını görmek ne devlet, **yâ Resûlâllah.**

Senin hâk-i ıtırnâkin tefahür eyler eflâke,
Harem-i hazretindir arz-ı cennet, **yâ Resûlâllah.**

Günahkârım huzurunda beni affeyle sûltanım,
Ki sensin âleme hüccet-i Rahmân, **yâ Resûlâllah.**

Der-i devlet divanın da, boyun bükmüş niyâz eyler,
Kulun Hazmî'diler senden şefâât, **yâ Resûlâllah.**

24

Susuzlara sakiyiz

Susuzlara biz sâkiyiz
Dertli gönül tiryâkiyiz
Aşıkların müştâkiyiz
Uşşaki'yiz uşşaki'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz
Aşk badesi sekrânıyız
Aşıkların bürhânıyız
Biz cânların cânânıyız
Uşşaki'yiz uşşaki'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz
Bilmez bizi ehl-i hevâ
Görmez bizi ehl-i riya
Hayrân bize ârz-ı semâ

27

Uşşakî'yiz uşşakî'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz
Vahdet mey-inden içmişiz
Cân-ü cihândan geçmişiz
Ağyârı yârdan seçmişiz
Uşşakî'yiz uşşakî'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz
Âştır bizim her kârımız
Evrâdımız ezkârımız
Âştır bütün efkârımız
Uşşakî'yiz uşşakî'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz
Âşk-ı Hak ile dolmuşuz
Hak ile biz Hak olmuşuz
Bâki hayatı bulmuşuz
Uşşakî'yiz uşşakî'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz
Meşhûdumuz cânân yüzü
Mesmû-umuz cânân sözü
Budur hakikatın özü

25

Uşşakî'yiz uşşakî'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz
Vahdettedir cevânımız
Hakka gider kervanımız
Arşa çıkar seyrânımız
Uşşakî'yiz uşşakî'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz
Aşka düşen gelsin beri
Hazmi'den alsın haberi
Uşşakiler Hak rehberi
Uşşakî'yiz uşşakî'yiz
Biz ölmeyiz biz bakiyiz

Âsitanen senin

Âsitanen senin dârul emandır.
Şerabı vahdetle kalbimiz kandır.
Himmet eyle bize Pir Hüsamettin.
Allah, Allah, ya ya Allah, hay, hay.
Allah, Allah, hu hu, Allah.

Tarikat pirleri sana geldiler.
Kutb-ul vakt olduğunu bildiler.
Hizmetin yoluna canlar verdiler.
Himmet eyle bize Pir Hüsamettin.
Allah, Allah, ya ya Allah, hay,
hay.
Allah, Allah, hu hu, Allah.

Enbiya, Evliya Ervahı bile,
Arifi âşıkân erenler ile,
Himmet eyle bize Pir Hüsamettin.
Allah, Allah, ya ya Allah, hay, hay.
Allah, Allah, hu hu, Allah.

26

Hazreti Âliden akmışın dest-i,
Hazret-i Rasûlün sevgili dostu.
Bir kuru tahtadır döşeği postu.
Himmet eyle bize Pir Hüsamettin.
Allah, Allah, ya ya Allah, hay,
hay.
Allah, Allah, hu hu, Allah.

Ravzana yüz süren olur bermurat,
Tarikat rüknün de kıldık içtihat.
Hüsâmî kulundur eyleme azad.
Himmet eyle bize Pir Hüsamettin.
Allah, Allah, ya ya Allah, hay, hay.
Allah, Allah, hu hu, Allah.

(Uşşakî Pîr İlâhisi)

27

İKİNCİ BÖLÜM

30

Nusret Tura Uşşâki Hz.

Nusret Tura Uşşâkî Hz. nin özetle hayat hikâyesi.

28

Terzi Babamın:

N Ū S R E T E F E N D İ ' Y E İ N T İ S A B I
Terzi Baba kitabından nakil:

Hazmi Tûra Uşşâki Hazretlerinin vefatıyla birlikte yerine halife olarak bıraktığı M. Nûsret Tûra Hazretlerine diğer sâliklerle beraber intisab eden Necdet Ardıç Bey için seyr-i sülûkunun ikinci dönemi de böylece başlamış oldu.

İstanbul Boğaziçi Bebek Semtinde ikâmet eden ve Devlet Deniz Yollarında memur olarak çalışan M. Nûsret Tura'ya iltihak ettikten sonra ise çok sıkı bir şekilde hem dünyaya hem de ahirete yönelik olarak çalışmaya başlamıştır. Sohbet günleri ve kandil gecelerinde Tekirdağ'dan kalkıp İstanbul'a giderdi. Mürşidinin hanımı halası olması dolayısıyla da daha sık ziyaret edip görüşüyor ve sohbetlerine katılma imkânını buluyordu.

Necdet Bey seyrinin bu bölümünde mürşidi ile çok yakın olmaya başlar. Seyri ilerledikçe ufku ve idrâki de açılıp genişliyordu. Arapça ve Tefsir derslerine çalışmaları devam ederken riyâzat ve diğer nafile ibadetlerini de arttırarak sürdürüyordu. Daha küçük yaşlarda tutmaya başladığı ve uzun yıllar devam ettirdiği nafile oruçlar onun yaşamında önemli bir yer tutar.

Haftanın günlerinin çoğunluğunu, senenin günlerinin yarısından fazlasını oruçlu geçirirdi. Tasavvufta dervişin kemâle ermesinde önemli olan ve adına da "Erbaîyn" (Kırk gün orucu peş peşe tutmak) denilen riyâzat oruçlarını hayvani gıdalardan arınmış olarak uzun yıllar tutarken, bir defasında da üç erbaîyni peş peşe tutmuş ve üçüncü erbaîynin son beş gününü de "iftarsız oruç" şeklinde tutabilen nadir insânlardan biri olmuştur.

1964 yılında ise Necdet Ardıç Bey mürşidinin de işaretiyle akrabalık bağlarının da bulunduğu İstanbul'dan Nüket Hanımefendi ile evlenir. Bu evliliklerinden İzzet ve Cemâl Cem adında iki oğlu olmuştur. İki çocuğunun olacağı kendisine rû'yada gösterilmiştir.

Mürşidi Nûsret Tura'nın Bebek'teki evi aynı zamanda dergâh olarak da kullanılmaktaydı. Sık sık

ziyaretine gidip onun sohbetlerine katılan Necdet Bey, bazı günler onun evinde kaldığında yaşadığı duygu ve hislerini şöyle ifade ediyordu:

Ziyarete gidip dergâhta kaldığım gecelerde Nusret Babamın okuduğu sabah ezanıyla uyanır, abdestimi alıp yanına giderdim. Beraberce namazı eda ederdik. Biz zikir ve sohbetimizi yaparken ev halkı da kalkar, birlikte kahvaltılar yapılır, sonra herkes kendi işine giderdi.

Bahar sabahları Bebek sırtlarında Aşıyan korulu-ğunda öten bülbüllerin sesiyle zikirlerimiz birbirine karışırdı. Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer.” Onun bu ifadeleri hayat ve hakikat ile dolu olduğundan hayali bile cihana değerdir.

Kemalât sahibi, mârifetli ârif bir zât olan M. Nûsret Tura Efendi Necdet Ardıç Bey’de gördüğü cevheri ortaya çıkarmak için çok gayret göstermiştir. Bazen bir gurup cemaate kendisini tanıtırken En çok sevdiklerimizdendir, demesi ve habib mazhariyle ona yaklaşması gösterdiği gayretin bir ifadesi olsa gerektir.

Onun yetişmesinde büyük emeği ve faydası görülen kimselerden birisi de mürşidinin hanımı olan halası “Rahmiye Anne”dir.

Esasen onun hayatında üç kadın büyük yer tutar. Bunlardan birincisi dünyaya gelmesine vesile olan bedeninin annesi Melek Hanım, ikincisi manevi terbiye alıp Hakikat-i Muhammediyyenin kendisinde açılmasında emeği olan Rahmiye Annesi, üçüncüsü ise eşi Nüket Hanımdır.

Çok uzun yıllar mürşidinden feyz ve ilham almak için

Tekirdağ İstanbul arasında adeta mekik dokuyan Necdet Bey bu çalışmalarının karşılığını da artık görmeye başlamıştır. 1972 yılında seyr-i sülûkündaki derslerini tekmil tarık bitirmişti. Tacı Şerif” mürşidi tarafından 1979 yılında kendisine giydirilmiştir.Seyr-i sülûkunda kemâle erip, eminlik ve güvenilirlik vasıflarını kazanan Necdet Ardıç Bey îlâhi emaneti de yüklenecek duruma gelmiştir. Mürşidi M. Nûsret Tura kendisine

Oğlum, sebab-i vücudum (varlık nedenim) senmişsin. “*Ben seni yetiştirebilmek için bu*

30

âleme gönderilmişim” demiştir.

Birçok dervişi, muhibbi ve 4 halifesi olan Nûsret Tura Hazretleri ömrünün son dönemlerinde, kendisindeki maddi ve manevi emanetleri Necdet Ardiç Bey’e vermek sûretiyle onu yerine halife olarak bıraktığını açıklamıştır.

**Kendisinin dört halifesi vardır;
Bakırköylü Ahmet ÖÇAL.
Arnavutköylü Hüseyin ANGI.
Kadıköylü Sabri NEBİOĞLU.
Tekirdağlı Necdet ARDIÇ.**

1979 yılında bu dünyadaki ömrünü tamamlayıp, gönüllerde derin izler bırakarak Hakk’a yürüdü. Onunla uzun yıllar manevi yolculuk yapan halifesi Necdet Ardiç Bey kendisiyle birlikte geçirdiği son kadir gecesinde yaşadığı hislerini şu şiirinde dile getirmiştir:

Şeyhimle son kadir geces i

Bir Kadir gecesiydi o akşam,
Cümle yaran toplanmıştı o akşam.
Ne âlemde, ne âlemde o akşam,
Şeyhimle son Kadir gecesiymiş o akşam.

Canlar toplanmış sanki semada,
Dergâha gökten nûrlar dolmada.
Bütün dervişler hep yol almada,
Şeyhimle son Kadir gecesiymiş o akşam.

Pek konuşmuyordu, çünkü yorgun,
Konuşturuyordu canları dalgın,
Gecenin feyzi herkese yaygın,
Şeyhimle son Kadir gecesiymiş o akşam.

Bir vuslat ve gariplik hâli idi,

Ey canlar kadrinizi bilin dedi,
Hepimize tek tek gülümsedi,
Şeyhimle son Kadir gecesiymiş o akşam.

31

Yemeğe oturduk hep birlikte,
Sofra-i maideden yedikte,
Allah bize lûtfetti dedikte,
Şeyhimle son Kadir gecesiymiş o akşam.

Başladı zikri tevhid şevk ile,
Name name döküldüler dile,
Verdik canları coşkun sele,
Şeyhimle son Kadir gecesiymiş o akşam.

Aşık Hüseyin başladı söze,
Ayan oldu sırlar kapalı göze,
Nasıl geçilmez bu hâlde öze,
Şeyhimle son Kadir gecesiymiş o akşam.

Görmedi bir daha Kadir gecesi,
Amma kadrin bilenlerin yücesi,
Düşmedi ağzından aşkın hecesi,
Şeyhimle son Kadir gecesiymiş o akşam.

M. Nûsret Tura'nın vefatıyla birlikte Tarikat-ı Aliyye-i Halvetiyye-i Uşşâkiyede yeni bir döneme geçiliyordu. Tevhid ve irfaniyetin zirveye yerleştiği, muhabbet rûzgârlarının estiği bu döneme "**TERZİ BABA** dönemi" adını veriyoruz.

Necdet Ardıç Bey'in bu seyr-i sülûku aynı zamanda kendisinin olgunlaşma devresidir. Bundan sonra ise onun yüksek maksadı İslâm dininin özüne uygun olarak yaşamak ve yaşatmak, insânları cehâlet, taassub ve tutsaklıktan kurtarıp insânlık, medeniyet, hürriyet nûrlarıyla yüceltmekti. Zaman içersinde bu hasletlerle hayatını sürdürdü.

Bu arada sizlere terzi babamın anlattıklarından Hazmi ve Nusret babamlar hakkında da kısaca bilgi sunmağa çalışacağım.

Hazmi babamız aslen Malatya'nın Arapkir ilçesinden imiş, gençliğinde Erzuruma ilim tahsili için gitmiş orada bir efendiye derviş olmuş, sonra tahsilini ilerletmek için İstanbula gelmiş, bir müddet sonra Kasım-paşadaki Uşşâki dergâhına giderek Mustafa Sâfî efendiye

32

intisab etmiş, güzel bir seyr-i sülûk neticesinde derslerini bitirmiş ve Mustafa Sâfî babamız kendisinde gördüğü kemalât üzerine hayatta tek kızı olan Mürşide hanımla evlendirmiş ve kendisine onu da halife yapmış. Bir de Cemâl Efendi isminde oğlu varmış.

Hazmi efendimin bir çok şiir ve makaleleri olduğu halde Terzi Babama ulaşan sadece Hz. Peygamber Efendimize yazmış olduğu bir şiiri kalmış, ben de onu kendisinden buraya ilâve etmek için müsaade istedim, bu şiiri daha evvelce Terzi Babam Divanında da yayınlamış idi. “Yetiş” diye başlayan, buram buram muhabbet kokan şiiri şöyledir.

Kendileri hakkında daha geniş bilginin Hüseyin Vassaf Efendi'nin “Sefine-i Evliya” kitabında bulunabile-ceğini de ifade etmiştir.
Not = Yukarıda belirtildi

Y E T İ Ş

Ey goncai bağ'ı safa, ey virdi handanım yetiş.
Lütfün senin derde deva, ey derde dermanım yetiş.

Dolmuş gözüm göynüm senin aşkınla, ey nazlı
güzel.
Sensiz cihanı neylerim, ey munisi canım yetiş.

İçtim gözünden bir kadeh, aşkın şarabın mest
olup.
Ayılmazam ta haşre dek, ey mesti çeşmanım yetiş.,

Ey tuti'i sükker deher, nutkun verir bu cisme can.
Kurb'an yolunda başı can, ey mah'ı tabanım yetiş.

Nûr'ı Cemâlin şem'ine pervane veş yandı gönül,
Aşkından ayırma beni, ey şem'i tabanım yetiş.

Dil bülbülü feryad eder, ağlar durur şamu seher.
Bekler ol canandan haber, ey can'u cananım yetiş.

Ey goncai bağı emel, ey hüsnü anı bi bedel.
Ey Hâzminin leylâsı gel, sultanı habanım yetiş.

33

Kitabımızın “Görülen Kerametler” bölümünde daha başka bilgiler vardır. Hazmi Babamın kabri, Mustafa Sâfi efendi ile birlikte Kasımpaşa Feriköy Helvacı bacı kabristanındadır. 1882 - 1960 yılları arasında yaşamış. Mustafa Sâfi Hazretleri ise, 1925 yılında vefat etmiştir. Hazmi Babamın ve mürşide annemin hiç çocukları olmamış.

Nusret Babamın, babası kol ağası İsmail efendi, annesi ise Şahinde hanım imiş. Terzi Babam anlatmaya devam ederek, Rahmiye Annemin bildirdiğine göre, kol ağası İsmail efendi küçük çocuk yaşlarında Bulgaristanın Kızanlık bölgesinden ailesi ile birlikte oradaki düzenlerinin bozulmasıyla yola çıkarlar hava soğuk ve karlıdır, küçük kabile yerlerinden acele olarak büyük bir telâşla ayrılmak zorunda kalmışlardır. Bu zorlu yolculuğun bir yerinde küçük İsmaili kaybederler ve bir daha bulamazlar.

Bu arada küçük İsmail de o kargaşa arasında yolda yalnız başına karlar içinde kaybolmuş ne yapacağını bilmez korku içerisinde ve ümitsiz bir halde iken, arkadan gelen Türkiye'ye doğru yola çıkmış olan başka bir küçük kabile, karlar içerisinde korkudan ne yapacağını bilmez ağlar bir durumda olan küçük İsmaili yolda bulurlar ve onu da yanlarına alarak hızla yollarına devam ederler, ancak bir daha İsmailin ailesini

bulamazlar. Böylece küçük İsmail o ailenin bir çocuğu olmuş olarak yanlarında kalır.

Bu aile Türkiye'ye gelince evvelâ belirli bir müddet Tekirdağ'da iskân olurlar daha sonra da İstanbula gidip Kasımpaşaya yerleşirler. Tekirdağ'da oturdukları sırada bir çok ailelerle tanışır, bunlardan biri de Aydoğdu Mahallesi Şabanoglu bayırında oturan "Küçük Ahmet" lâkabı ile tanınan ve hanımı Emine hanım olan ailenin de büyükleri ile tanışır.

Daha sonraları küçük İsmaili Kasımpaşada Nalinci yokuşunda Şahinde hanımla evlenmiş kol ağası İsmail efendi olarak görüyoruz. Onların bu evliliklerinden 1903 senesinde

Nûsret isminde bir erkek evlâtları ve (1917) senesinde Fatma Nafize isminde bir de kız çocukları dünyaya gelir.

Nûsret (18) yaşlarında iken annesi Şahinde hanım onun hakkında güzel bir rû'ya görür. 34

(Bu rû'ya kitabımızın ileriki, ilgili sayfalarında belirtilmiştir.)

Bunun üzerine İsmail efendi genç Nûsret-i yanına alarak yine Kasımpaşa'da ki, Uşşâki dergâhına giderler ve orada Postnişin olarak oturan Mustafa Sâfi efendiye derviş olarak, "size bir Uşşâki gülü getirdim," diyerek teslim eder genç Nûsretin böylece bâtın-î yolculuğu başlamıştır.

Daha sonra kol ağası İsmail efendi ailesi ile birlikte, yine Kasımpaşa'da, Hacı Ferhat Mahallesi Karanlık Çeşme çıkamazında aldıkları eve taşınırlar.

Bu arada genç Nûsret, deniz yollarında göreve başlayarak denizci olmuş ve gemilerle seferlere çıkarak hayatını böylece sürdürür hale gelmiştir.

Devir savaş yılları olduğu için herkesler gibi onlar da oldukça sıkıntı içindedirler. Nusret efendi (25) yaşlarına geldiğinde ailesi onu evlendirmek ister ve daha evvelce Tekirdağ'da ikâmet ederek tanışmış oldukları Küçük Ahmet efendinin de (4) çocuğundan ikincisi Rahmiye hanım isimli kız çocuklarıdır. İsmail efendinin ailesi Küçük Ahmet

efendi'den kızları Rahmiye hanımı, oğullan Nusret efendiye eş olarak isterler ve talepleri kabul edilir. Böylece Rahmiye hanımın hayatında da yeni bir sayfa açılmış olur.

Bu mütevazı aileye gelin olarak giden Rahmiye hanımla Nusret efendi çok uyumlu ve saadetli bir hayat sürmeğe başlarlar, bu beraberliklerinden (1928) senesinde Nûriye isimli bir kız çocuğu ve (1930) yılında da Recâi isimli bir erkek evlâtları dünyaya gelir.

Nûriye hanım (1950) senesinde Ali bey ile evlenir. Recâi bey ise (1962) senesinde Nimet Hanım ile evlenirler. Nûriye hanımın Betûl ve Gönül isminde iki kızları, Recâi beyin ise, Armağan ve Murat isimlerinde iki oğulları olmuştur.

Nûriye hanım ve eşi Ali bey bir trafik kazası neticesinde (1986) yılında birlikte vefat etmişler, Recâi bey ise (2001) yılında rahatsızlanarak vefat etmiştir. Şu anda her ikisinin de evlâtları ve torunları hayatta'dırlar.

Bu arada Nusret efendinin kız kardeşi FatmaNafize hanım (ki Terzi Baba'mın halası olacaktır) ise,

35

Kasımpaşada komşularından olan mühendis Muammer beyle evlenmişler, mühendis Muammer efendi bir kalp krizi neticesinde (1977) senesinde vefat etmiştir.

Nafize hanım ise ondan sonra epey bir zaman daha yaşayarak (2000) yılında vefat etmiştir, kendilerinin Nilüfer isminde bir kızları vardır.

Biz yine özet olarak Nûsret efendiye dönelim. Dünya ve ahiret işlerini birlikte götürmeğe çalışan Nûsret efendi bu arada Hakk'a yürüyen Mustafa Sâfi efendi, hilâfetini ve emanetlerini damadı olan Hazmî efendiye devretmiş, tekke ve zaviyelerin kapanması ile

Uşşâki dergâhı da faaliyetlerine son vermek zorunda kalmıştır.

Hazmi efendi zamanında dergâh, bilindiği gibi Fatih Keçeciler Caddesinde bulunan Mahmud Bedrettin dergâhına nakledilmiştir.

Hazmi efendi Babam, çok alim, fadıl ve arif bir zat idi. Diye Terzi Babam devam etmektedir.

Böylece Nûsret efendinin istikameti de diğer dervişler gibi, Fatih Keçeciler Caddesi olmağa başlamıştır.

Seneler geçmekte Nûsret efendi de her gün biraz daha olgunlaşmaktadır, nihayet derslerini bitiren Nûsret efendi, bunun sevinci ile, “Erler demine destur alalım” diye başlayan ilâhisini yazmıştır. Bu ilâhi Televizyon ve Radyolarda eksik ve birazda değiştirilerek okunmaktadır, aslı ise şöyledir.

Erler demine

Erler demine destur alalım.
Pervaneye bak ibret alalım.
Aşkın ateşine gel bir yanalım.
Dost, dost diyerek arşa varalım.
Dost, dost, dost, dost.
Devrane uyup seyran edelim.
Eyvah, vah, vah, vah demeden
ALLAH diyelim.
Lâ ilâhe illâllah, La ilâhe illâllah.
Lâ ilâhe illâllah, Hûû.

36

Günler geceler durmaz geçiyor.
Sermayen olan ömrün bitiyor.
Bülbüllere bak feryad ediyor.
Ey gonca açıl mevsim bitiyor.

Dost, dost, dost, dost.
Devrane uyup seyran edelim.
Eyvah, vah, vah, vah demeden

ALLAH diyelim.
Lâ ilâhe illâllah, La ilâhe illâllah.
Lâ ilâhe illâllah, Hûû.

Aşıksan eğer gel birleşelim.
Şeyhin izine yüzler sürelim.
Ta fecre kadar zikreyleyelim.
Feryad edelim efgan edelim.

Dost, dost, dost, dost.
Devrane uyup seyran edelim.
Eyvah, vah, vah, vah demeden
ALLAH diyelim.
Lâ ilâhe illâllah, La ilâhe illâllah.
Lâ ilâhe illâllah, Hûû.

Ey yolcu biraz gel dinle beni.
Kervan yürüyor sen kalma geri.
Nûsret denilen derya gezeri.
Hatmetti bu gün seyru seferi.

Dost, dost, dost, dost.
Devrane uyup seyran edelim.
Eyvah, vah, vah, vah demeden
ALLAH diyelim.
Lâ ilâhe illâllah, lâ ilâhe illâllah.
Lâ ilâhe illâllah, Hûû.

37

Diyerek bu ilâhi son bulmaktadır.
Nihayet dünyadaki günlerini Hacc dönüşünden
kısa bir süre sonra sona erdirerek tamamlayan
Hazmi Tura efendi Hz. (1960) senesinde Hakk'a
yürüyerek yerini ve emanetlerini Nusret Efendiye
bırakmıştır.

Kendisi hakkında kitabımızın görülen
kerametler bölümünde ayrıca izahat ve bilgiler
gelecektir.

Böylece Nûsret Efendinin Halifelik dönemi baş-lamıştır.

Rahmiye hanımın guatr rahatsızlığı olduğu için, doktorların deniz havası olan bir yerde yaşamaları gerektiğini bildirmeleri üzerine, (1950) senesinde Nûsret Efendi ailesi ile birlikte, boğazda Küçük Bebek semti, İbriktar sokak No 4' te aldıkları eve Kasım-paşa'dan nakli mekân ederek oraya yerleşmişlerdir.

Böylece Nûsret Efendi Hilâfet görevini bu Dergâh evde (1979) yılına kadar sürdürmüştür.

Bu tarihte Hakk'a yürümesiyle Hilâfetini ve emanetlerini Necdet Efendiye devretmiştir.

Böylece göreve başlayan Necdet Efendi, Rahmiye annemin vefatına, (1981) yılına kadar sohbetlerine burada devam etmiş, daha sonra sohbetlere Fındıkzade semtindeki Mesrure hanımın evinde devam edilmiştir. Bu hususta kitabımızın sohbetleri ve yerleri bölümünde daha fazla izahat olacaktır.

Nusret Babam ve Rahmiye annem, vasiyetleri gereği, Pendik, Soğanlık, Dolayoba, Yayalar köyü kabristanlığına defnedilmişlerdir.

Nûsret Babamın kitapları:

1. *Divan.*
2. *Vecizeler.*
3. *Tasvvufta aşk ve gönül.*
4. *Esmâül Hüсна.*
5. *Rah-ı aşk.*
6. *Mektuplar, ve diğer yazıları.*
7. *Ayrıca yayınlanmamış bir çok şiirleri de vardır.*

Terzi Babam, Nusret Babamın, büyük Arif ve sonsuz Hakk muhabbetlisi zarif, kâmil bir zat olduğunu bizlere her zaman ifade eder, onu ve Rahmiye annemi rahmetle yadeder idi.

38

Rahmiye annemin ailesinin Tekirdağlı (4) çocuk sahibi Küçük Ahmet ailesi olduğunu belirtmiştik.

Bu ailenin en büyük çocuğu Emin Efendi, onun küçüğü Rahmiye Hanım, onun küçüğü Sadık Efendi, ve en küçükleri ise, Mehmet Efendi idi, diye devam eden Efendi Babam;

Emin Efendinin (yani büyük amcamın) 2 erkek, 1 kız;

Rahmiye hanımın (yani halamın, yani annemin) 1 kız, 1 erkek;

Sadık Efendinin (yani Babamın) 3 erkek;

Mehmet Efendinin (yani küçük amcamın) ise, 1 kız, 2 erkek evlâtları olmuştur.

Onların da torunları vardır, diye ilâve ederek bizlere bildirmiştir.

Küçük Ahmet ailesinin (3) üncü çocuğu olan Sadık Efendinin Ahmet, Necdet, Cevdet, isimli üç çocuğundan (ortancası) olan kendisini (Necdet beyi) Nusret Efendi, yerine bırakarak Hilâfetini ve emanetlerini, (ki “Tac-ı şerif, Cübbe, Kemer, bazı evraklar ve duvar halısı Yasin-i Şerif”tir,) ona tevdi etmiştir.

Bu vesile ile de o kanaldan gelen Hilâfet Tekirdağına gelmiştir. Bu hususlarda daha geniş bilgiler ileriki sayfalarda gelecektir. Böylece Terzi Babam Nusret Babam ile hem zahir hem de bâtın bağı olduğunu bizlere bildirmiştir. Not: **Bu bilgiler“Terzi Baba”(1) kitabından alınmıştır.**

Bu özet bilgilerden sonra Nusret Baba’nın şiirlerinden örnekler vermeğe çalışalım.

Nusret Tura Uşşâki Hazretlerinin bir fotoğrafının arkasındaki kendi el yazısı ile yazılan ve Terzi Babama gönderilen yazısının temize çekilmiş hâli

**Bîkesim ben sandı âlem, halbuki ben herkesim
Mihverim âlemlere, Hem de muhîti âlemim
Kâ’be’ye dikkatle baksa hacılar, zatımı görür**

Didede olmazsa fer, her bir nefeste öldürür,
Kime yazmıştım bu beyti, kimlere oldu nasip
Haydi Necdet gayret eyle bekliyor zira Habib....

Nusret Tura Uşşâki

1965

Kelimeler :

Bîkes : Kimsesiz.

Mihver : Eksen, merkez.
Parlaklık,

Muhit : Etrafını çeviren.
sevgili,

Dide : Göz.

Fer :

Habib : Seven,
Aydınlık
dost.

Biz uşşâkîleriz

Neş-e paşı Hazret-i Mustafayız.
Muhibbân-ı Âliyyel Murtazayız.
Ehli Beyt-e biz mir'ât-ı safayız.
Biz Uşşâkîleriz berk-i Hüdayız.

Hu hu hu hu Allah.
Hay hay hay hay Allah.

Hakk güneşi tariklerin başıdır.
Gönlümüzde son yol aşkın yoludur.
Kervanımız âşıklarla doludur.
Biz Uşşâkîleriz bahrı safayız.

Hu hu hu hu Allah.
Hay hay hay hay Allah.

Levlâke, levlâk lema halektül eflâk.
Hayran bize ins-ü melek ve eflâk.
Hakk'tan gayra yoktur asla inhimak.
Biz Uşşâkîleriz Nûr-u Hüdayız.

Hu hu hu hu Allah.
Hay hay hay hay Allah.

Hep dertliyiz fekat aynı devayız.
Âlem bize gıpta etse sezayız.
Aşk denilen cevhere müptelâyız.
Biz Uşşakîleriz sırrı cihanız.

Hu hu hu hu Allah.
Hay hay hay hay Allah.

Zaman olur başımız hep sücutta.
Ne ten kaldı ne can kaldı vücutta.
Huzurdayız Arş üstünde huzurda.
Biz Uşşakîleriz Nûr-u Hüdayız.

Hu hu hu hu Allah.
Hay hay hay hay Allah.

Ey Âdemoğlu

Ey Âdem oğlu nerden gelirsin,
Geçmekte ömrün her dem erirsin,
İdrak edersen sen bir emirsin,
Durmaz gidersin kemâle doğru.

Sahilde bir gün sabah edersen,
Gafil görünme mihrabdasın sen,
Dağlar denizler tekbir okurken,
Tut şeyhin elinden git Hakk'a doğru.

Yokluktur evvel şartı kemâlin,
Elbet gizler dilber cemâlin,
Bir gün tadarsın zevlin visâlin,
Sanma gidersin hevaya doğru.

Kendin mi mahzun yarin mi bilmem,
 Kalbin okur Hû, ey Nûr-u dîdem,
 Âlem kemâken devrinde herdem,
 Çık arşa bir an bak ferşe doğru.

Dalma derinden bahrı sîfata,
 Düşsen mukabil mir'ât-ı zâta,
 Hakk gör bakarken şah-ü gedayı,
 Gönlün açılsın mevlâya doğru.

Her nokta cevval, her zerre raksân,
 Her katre-i can, aşk ile handân,
 Cennet mi bilmem her bağ ve bostân,
 Meydan senindir, devrane doğru.

İdrâki noksan olduysa ferdin,
 Kemâle seyrini bilmezse ferdin,
 Koşup yürürler peşinde dehrin,
 Elbet giderler hayale doğru.

İnsân isen gel mâşûku seyret,
 Fânî vücûdu bâkiye devret,
 Mahbub-u hakk'sın ilminde zevket,
 Yorulma gitme celâle doğru.

Coştum giyindim meydâne geldim,
 Uşşâkî dilden seyrâne geldim,
 Ey dertli etfâl dermâne geldim,
 Merd ol soyun gel, ummâna doğru.

Ey veçhi bâkî maşuku canan,
 Bak cismi Fânî hasretle nâlân,
 Âdemle Havva gurbette giryan,
 Elbet giderler visâle doğru.

Mânen büyüksün yoktur sana eş,
Gönülde neler var boş durma eş,
Ufku ezelden doğan bir güneş,
Gider mi acep zevâle doğru.

Ölmezden evvel ölmek gerekmiş,
Cânana cânı vermek gerekmiş,
Uşşâk içinde Nusret bilinmiş,
Çevir yüzünü cemâle doğru.

Fahri âlem Efendimize

Bu gün gönlüm kaynıyor, sebep bilmem ne hikmet.
Misafiriz âlemde, ev sahibim Muhammed.
(s.a.v.)

Şehir vakti Nûsret'in senden şefaât bekler,
Ümmete vermek için, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Mahbesin içindeyim, saatin dördündeim,
Ağlar seni beklerim, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Kula secde yok derler, sana dahi olmazmış,
Kırk yıl secdem sadır, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Bilmez âlem bu sırrı, bir Hakk O'nda sen varsın,
Gören O görülen sen, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Dışı sana benzeyen, içi Hakk'tır şüphesiz.

Birden gayrı ne vardır, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Kâinatın mi'râc-ı veliler de son bulur,
Veli sende yok olur, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Seni görmeyen bir göz, sana yanmayan bir dil,
Varsa eğer şaşarım, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

43

Seninle bitti firkat, sende bulundu vuslat,
Sana feda bin Nûsret, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Senin isminle dahi titremeyen bir gönül,
Varsa eğer şaşarım, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Senden baktım âleme, yine Allah'ı gördüm,
Hakk gözüyle de seni, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Bir şehre vardı yolum, kalpten nûr ile doldum,
Her vârimla sen oldum, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Arşa bastı ayağım, kible oldu durağım,
Sende kayboldu Nûsret, ya Hazret-i Muhammed.
(s.a.v.)

Not = Yukarıda ki şiirin (8) inci satırında ki “*kırk yıl secdem sanadır*” ifadesi okuyanlara ters gelmesin, çünkü bu sözler değişik mertebeden, Hakikat-i Muham-mediyye ye göre söylenmiştir, zuhuru Muhamme-diyye ye göre değildir. Hz. Rasûlüllah'ın bâtını na ve hakikatine göre, sûret ve zâhirine göre değildir.

O nun bâtını “Hakk” zâhiri ise “halk”tır, ifade edilen secde bâtınına'dır. Bâtını ise “Hakk”

olduğundan en geniş mânâda hakk' ın zuhur mahalli olan Hz. Muhammed (s.a.v.) min şahsında yapılan secde dileği doğrudan Hakk'a olmaktadır.

Kâ'be ye dönerek secde eden bütün Müslümanlar, tabii ki onun taş yapısına değil, özünde bulunan hakk'ın tecellisinedir.

Meleklerin Âdem'e secde etmeleri onun toprak kalıbına değil, özünde bulunan Hakk'ın varlığıdır.

Bu sahada söz çoktur yeri olmadığı için bu kadar izahı yeterli bulalım ve Hz. Rasûlümüzü gerçek mertebeleriyle idrak edip anlamaya gayret edelim.

Beni kaldır

Bahar içre baharım ben, heyulâyı cihanım ben,
Aşk derdine devayım ben, beni kaldır gör Allah'ı.

44

Zaman içre zamanım ben, mekân içre mekânım
ben,
Vücûd içinde cânım ben, beni kaldır gör Allah'ı.

Gözünde nokta-i nûrum, özünde inleyen rûhum,
Günün her vakti sarhoşum, beni kaldır gör Allah'ı.

Cehennem de yanan da ben, cennetinde gezen de
ben,
Hakk ile Hakk olan da ben, beni kaldır gör Allah'ı.

Gönülde Mustafa'yım ben, gözünde Murtaza'yım
ben,
Bebek te Nûsrata'yım ben, beni kaldır gör Allah'ı.

Göklerinde tek nûrum ben, gönüllerde huzurum
ben,
Anla serapa rûhum ben, beni kaldır gör Allah'ı.

Asıl adım Muhammed'dir, dünya mülkünde
Nûsret'tir,

Cismim âleme rahmettir, **beni** kaldır gör Allah-ı.

Kâinatta bir taneyim, seher vakti üryaneyim,
Dost elinde şehzadeyim, **beni** kaldır gör Allah-ı.

Senin ağzından ben dedim, onun ağzıyla sen
dedim,
Sen ben yokuz, hep **O** dedim, **bizi** kaldır gör Allah-ı.

Beytullah'ta habib oldum, İstanbul'da fakir oldum,
Nûsret'te pür safa oldum, **bizi** kaldır gör Allah-ı.

Göklerinde uçan da ben, arz üstünde gezen de ben,
Denizlerde yüzen de ben' **bizi** kaldır gör Allah-ı.

Rabbimle oldum pür safa, ayrı düştüm çektim cefa,
Gafillere verdim salâ, **seni** kaldır gör Allah-ı.

Tek seda oldu son sözüm, hû dedim feth oldu
özüm,
Beni dinle a iki gözüm, **bizi** kaldır gör Allah-ı.

45

Gitti

Aşkın beni rüsvay'ı cihan eyledi gitti,
İlmin ise dâneyi cihan eyledi gitti,
(Sensin) dediğim benliğimi, anladığın an,
Rûhum kâfesî tenden, uçup hûû dedi gitti.

Bekler dururum sağ ve solu yel gibi geçti,
Ömrüm oluyor bir sene ki; altmış-ı geçti,

Sussam duramam, sözlerimi anlayanım yok,
Gönlüm, kalemim, leyl'ü nehar, inledi gitti.

Lütfun beni Kârûn-u cihân eyledi gitti,
Gafil gezenin ömrü bitip ağladı gitti,
Kimden kime izah edeyim, vasl-ı, firak-ı,
Nûsret vareden Rabb'ı na Allah dedi gitti.

Toprak diye gam çekmiş olan toprağa gitti,
Taş, taş dedi ahar kimisi, taş yedi gitti,
Terk eyledi beni bahtım, gelmez sanıyordum,
Çok hızlı gelip bir yanağım, öptü de gitti.

Dûzeh diye korkmakta olan yandı da gitti,
Cennet diye kokmakta olan, cennete gitti,
Sen Nûsret'e sor âlemi icmâl ediversin,
Hakk ehli olan, Hakk olarak, bildi ve gitti.

46

Bahar

Kış geçti bahar geldi yine coştı tabiat,
Her yer kokuyor mis gibi, bu ne kudret,
Ezhar ile evzak nerede gizleniyordu,
Hem gizleneni hem kokanı bulsana Nûsret.

Dem bu demdir

Âlemi eflâkı gezdim indim arza ey garip,
Boynumu büktüm ve diz çöktüm olunca andelip,
Bağ'ı hüsnün de gül oldum, her devir Mevlâ deyip,
Postla âlûde iken ben, dostu buldum ey necip,
Dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu demdir,
dem bu dem.

Biz hümayı vahdetiz, amma cihanda bendeyiz,
Şems'i zâtım arza düşmüş'şe ne gam, hep hûû
deriz,
Bir habib'e bir habib olmak için ah eyleriz,
Vuslat eyyamın da firkat namesin arzeyleriz.
Dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu demdir,
dem bu dem.

Nerde kaldın, kırk yıl âgâh olmadın sen ey güzel,
Tabl-ı Ahmed inliyor, beş kerre günde ey gönül,
Ayb-ı arı terk edip, ifşaya geldim, ey gönül,
Nefhalar zinde kılarken, mürde-i gel ey gönül,
Dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu demdir,
dem bu dem.

47

Zât-ı Hakk'ı kendi zâtında ara, bul evvelâ,
Sonra benler, hep sen olmuş olur, kulak ver ey
şeha,
Gönlümüz şems oldu, sende gir ve şems ol
mehlika,
Gerçi sûrette harabatız, harabız sâkiya,
Dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu demdir,
dem bu dem.

Her kulundan Hakk zuhur eyler, bunu bil hürrem
ol,
Hakk deyince gönlü sızlar Nûsretin, gel hakk'ı bul,

Zât-ı Hakk'ı bulmak istersen, gönülde sen yok ol,
Nerde ağyar görmedim ben, sen de ben ol yâri bul,
Dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu demdir,
dem bu dem.

Yâri bulduk, yâre uyduk, şimdi olduk yarla yar,
Kimi tasdik kimi inkâr eder amma, bizde yâr,
Perde-i ağyâr-ı yırt ki; zâhir olsun dilde yâr,
Aşkla yaktım perde-i ağyâr-ı, kaldı şimdi yar,
Dem bu demdir, dem bu demdir, dem bu demdir,
dem bu dem.

Ben senmiyim?

Ben Hakk'a âşık olmuşum,
Dâim onun hayranıyım,
Dost bağına zînet gerek,
Al koncanın bülbülüym.
Bilmem ne hâl oldu bana,
Ben senmiyim, sen benmisin?.

Yine Hakk'tan geldim bu gün,
Hakk'a gider râhım benim,
Dünya sarayında benim,
Hünkârın aşk mecnunuyum.

48

Bilmem ne hâl oldu bana,
Ben senmiyim, sen benmisin?.

Küfrüm îmân oldu bugün,
Cismim cânân oldu benim,
Eski halim noldu benim.
Bilmem ne hâl oldu bana,
Ben senmiyim, sen benmisin?.

Kâfi oldun her vücûda,
Varım verdim sen mevcûda,
Nazar kıldım bu vücûda.
Bilmem ne hâl oldu bana,
Ben senmiyim, sen benmisin?.

Çün aklım oldu benim kül,
Dost dahil oldu sağ ve sol,
Anın için hayran gönül.
Bilmem ne hâl oldu bana,
Ben senmiyim, sen benmisin?.

Bu dil aşktan usanmadı,
Bir lâhza ayrı kalmadı,
Dünya ya râğbet kalmadı.
Bilmem ne hâl oldu bana,
Ben senmiyim, sen benmisin?.

Mekân gözden oldu nihan,
Her yerler de odu nihan,
Dost gözünün dürbünüyüm.
Bilmem ne hâl oldu bana,
Ben senmiyim, sen benmisin?.

49

Cemâl göründü

Mürşit gözünden lâyezal göründü,
Bî misal bî nikâp cemâl göründü.

Perdeler gözümde bir bir açıldı,

Gönüller bir oldu nûrlar saçıldı.

Ayıldım kendimi onu aradım,
Ne ben var ne o var şimdi anladım.

Rucû u ilâllah desek bu işe,
Vuslat deyiniz siz bu gidişe.

Âlem de göemedim hiç böyle makam,
Cihanı vereyim ben orda kalam.

Lüzum yok dediler her taraf birdir,
Mekân'ü lâmekân hepsi senin'dir.

Nerede'dir yârin yolu?..

Bir âlemden bir âleme, devren geldim bu âleme.
Hasret kaldım ol Âdeme, **nerede'dir yârin yolu.**

Gece gündüz demedim ben, yola düştüm giderim
ben.

Ararım her sabah erken, **nerede'dir yârin yolu.**

Ben bir garip biçareyim, bağı yanık âvareyim.
Aşk od'una pervaneyim, **nerede'dir yârin yolu.**

Gökte sordum meleklerle, ay yıldıza feleklerle.
Acırım ben emeklerle, **nerede'dir yârin yolu.**

50

Tâ sübha dek Mevlâ derim, bazen yâ hû yâ
Hakk.derim
Eyvâh demem Allah derim, **nerede'dir yârin yolu.**

Nerde kokan gülleri, nerede öten bülbülleri.
Bulabilsem Erenleri, **nerede'dir yârin yolu.**

Dolaşırım solu sağ, aşarım ben taşı dağı.
Nerede vuslat durağı, **nerede**'dir yârin yolu.

Gurap değil bir garibim, hakla zengin bir fakirim.
Öksüz yetim bir hakîrim, **nerede**'dir yârin yolu.

Dosttan haber verin bana, sende gel benimle ara.
Bakmayın pek öte yana, **nerede**'dir yârin yolu.

Göz yaşıyla söndüreyim, cehennemi yok edeyim,
Soran varsa söyliyeyim, **nerede**'dir yârin yolu.

Müjde müjde buldum yari, hilâfım yoktur vallahi.
Gözümden bakar billâhi, **bize** varır yarin yolu.

Cennetlerden cennet beğen, hurilerden huri beğen.
Bütün bunlardan vaz geçen, **bize varır** yarin yolu.

Sabahları konyadayım, ikindiye uşşaktayım.
Her gece Beytullahta'yım, **bize varır** yarin yolu.

Ahımla âlem kül olur, nefhamla yaprak gül olur,
Âşık bir gün mâşuk olur, **bizde biter** yarin yolu.

Nusreti bul vuslata er, gönlüne gir kâ'be'ye er.
Sözümden aldınsa haber, **bizde biter** yarin yolu.

Seherden evvel

Bir gün seherden evvel uyandım,
Aşkıyla Rabb'ın eflâke baktım,

51

Ses yok seda yok bir hayli daldım,
Gönlü Allah'ın önünde sandım.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.

Ay ve yıldızlar kurtlarla kuşlar,
Escar ve esma, hepsi sarhoşlar,

Ebhar ve enhar, Arş üzre Rûhlar,
Huzuru Hakk'ta sübhan okurlar.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.

Aşıkın gönlü şemsten münevver,
Aşıksan oldun Nûrlardan enver,
Gaflette kalma olma tenperver,
Servere ser ver ol sende server.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.

Cahillik etme dalma sivaya,
Beş vakit boyun bük sen Mustafaya,
Sabret eresin bir gün sefaya,
Bab'ı sır açıktır merdi hüdaya.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber

Ezan sesiyle mü'min uyandı,
Aşık gönüller Nûrla boyandı,
Gözler coşunca yaşlar boşandı,
Uyan ey Âdem âlem uyandı.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber

Hamd Sûresiyle durdum namaza,
İhlâsla çıktım arzdan semaya,
Nûr Âyetiyle vardım Hüdaya,
Gönlüm dolunca indim selâya.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber

52

Âdem yatakta Nusret ayakta,
Ben bir mum oldum sahrı cihanda,
Yandı tutuştu gönlüm şu anda,
Buldum huzuru meydanı zâtta.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber.
Allah'u Ekber Allah'u Ekber

Gökten itildim

Gökten itildim bir kenara düştüm,
Mecnun gibi ben ahu zare düştüm,
Göz yaşlarımla niyaza düştüm,
Ey Allah'ım seni bulan nerededir.

Aşkın ile gece gündüz ağlarım,
İçin için yanar yürek dağlarım,
Senin için dert üstü dert bağlarım,
Ey Allah'ım seni gören nerededir.

Seni gözler seni arar dideler,
Senin için inler birçok sineler,
Bağda kırda yırtıldı elbiseler,
Ey Allah'ım senin izin nerededir.

Gafil geçen ömrüm hep heba oldu,
Gece gündüz dünya bana dar oldu,
Aşık iken cümlemize yar oldu,
Ey Allah'ım kılavuzun nerededir.

Gelecek mi acep vuslat demleri?
Görecek mi göz Hakk'a erenleri?
Peşimden gel yaşa şu hoş demleri,
Ey Allah'ım senden haber kimdedir.

Nusret yandı artık benlik kalmadı,
Ondan sonra kendin, ancak anladı,

53

Hep dost imiş âlem ağyar kalmadı,
Hâzır nâzır o dost Nusret nerededir?.

Yandım derken Nûr olmuştu sözleri,
Öze vardı geçti diğer özleri,
Kamaştırdı vuslat bütün gözleri,
Aramayın Nusret her dem bizdedir.

Nehir bahre ulaşınca ses olmaz,
Kar üstüne kar yağarsa iz olmaz,
Âşık bir gün mâşuk olur şek olmaz,
Yar ile yar oldu Nusret bizdedir.

İki varlıktan

İki varlıktan biri mâşuk olur,
Diğeri elbet ona âşık olur.
Mahbubum dur Hakk'ın habibi benim,
Her tarafta onu arar gözlerim.
İçi mâşuk, dışı âşık, bir vücud,
Her taraf bir kıbledir etsek sücûd.
Kalksa vücûd kümbeti puthaneden,
Kim kalır kim gider meyhaneden.
Kâh erihnâ, kâh hümeyrâ, der Habib,
Bin selâmlar sana bizden ey tabib.
Hasta gönüle sıhhat istersem eğer,
Sonra ona yalvarırım taa seher.
Bir zehir ver beyaz olsun içeyim,
Gönlün etrafında tavaf edeyim.
Sen tohum ol bende toprak olayım,
Âlem içre bağ ve bostan kurayım.
Gönül coştı hayretimden ağladım,
Şefaât sırrını şimdi anladım.
Nûr doğarsa her taraf pür nûr olur,
Cife dahi nûr ile pür nûr olur.
Meğer bende canlı bir âlemmişim,
Ve yahut can âlemine ermişim.

54

Yâ Hümeyra git yetiş imdadıma,
Nusretin son gelmiyor feryadına.
Mürşidin gönlünde bir cümbüş olur,
Söyletirler çok söyleme suç olur.

Mürşit gözünden

Mürşit gözünden lâyezâl göründü,
Bî misal bî nikâp Cemâl göründü.
Perdeler gözümde bir bir açıldı,
Gönüller bir oldu Nûrlar saçıldı.
Ayıldım kendimi onu aradım,
Ne ben var ne o var şimdi anladım.
Rücû ilâllah desek bu işe,
Vuslat deyiniz siz bu gidişe.
Âlemde görmedim hiç böyle makam,
Cihânı vereyim ben orda kalam.
Lüzum yok dediler her taraf birdir,
Mekân-ı lâmekân hepsi senindir.

Fidandım büyüdüm

Fidandım büyüdüm goncayla doldum,
Bahara yetiştim kızardım soldum.
Kokuma bir müddet dostlar üşürdüm,
Dikenim yaprağım arza düşürdüm.
Ben ve sen meğr kuru lâfımı,
Her vücûd Hakk'ın, maada yalanmış.
Dâima hazır ol ey an-ı vuslat,
Nâr-ı aşkınla, nûr oldu Nusret.

Not= Buradan sonraki şiirler ön sözde bahsettiğimiz (Nâzân Ergun) ablamızdan aldıklarımızdır. Kendisinin burada bir notu vardır. Şöyle ki: (Beyler-beyi 5 kasım 1967) *“Efendi Babamızdan bize”* diye ifade ettikleri kendileri hakkında yazılmış olan bu şiir ile başlamak istiyorum, zahmetleri için Allah (c.c.) razı olsun.

55

İştîyak

İştîyakın kalbgâhımı sardı,
Birdenbire aşk-ı şevkim arttı,
Dilhanemi deldi, geçti yaktı,
Mâsivalar yandı, ömrüm arttı.

Gecem gündüz oldu Nûr doğunca,
Aklım kaçtı, gönlüm aşk dolunca,
Her can Mevlâ oldu (ben) yok olunca,
Gölge kalırmı, şems doğunca?.

Ne dağ, tepe kaldı, ne ben ve ne sen,
O zuhur edince kalır mı, sen ben?.,
Rüzgâr esmeyince, olur mu, esen?.,
Neş'e-i zât-î de yok olunca sen.

Ten cânın, cân ise ALLAH'ın Nûru,
Anla cümle âlem, Hakk'ın zuhuru,
Sağımda solumda Ahmet'le Nâzân,
Nusret o zaman buldu sürûru.

Şimdi, aynı şiirler içerisinde bulunan Nusret Efendi Babamın aşıkane yazılmış küçük bir sohbetini de sizlere aktarayım.

Bismillâhirrahmânirrahiym:

Ey kardeşim: Nerededir bu dertlilerin devası, âşıkların sefası, hastaların şıfası, gönüllerin ziyası, meyhane ibtilâsı olan âhır zaman velileri?..

Bulun ve bana gösterin; hepimiz nûrundan, ilim ve irfanından istifade edelim. Diyojen feneri yakmış, güpegündüz, (insân arıyorum) demiş. Ben de “beni olduğum gibi gören, bir göz sahibi” arıyorum. Kalbimin Allah, Allah diye çarptığını duyan bir kulak sahibi arıyorum.

Zât güneşinin (huzmeleri - ışıklarını) taş gibi kalplere aks ettiren ve onları eriten bir (pertavsız – büyüteç) arıyorum.

56

Ben içi dışına çevrilmiş de her tarafı gönül olmuş bir vücûd, bir nûr deryası arıyorum.

Ben herkesin aklının varabileceği en yüksek bir mevkî'i bile ayağı altında bulunduran, Hakk'ın

kelâmımı orada duyan ve âlemi seyr eden bir idrak sahibi arıyorum.

Ben Arş üstünde namaz kılanları arıyorum. Ben vücûdları coşturan, (caz) havalarını değil; gönülleri coşturan, hâlden hâle sürükleyen, harfsiz, sessiz, konuşmalarıyla gönülleri coşturan bir ehli hâl arıyorum.

Ben cihân büyüklüğünde bir duvar saati gibiyim, söz yelkovanım gâh ileri gider, gâh geri kalır. Âyârlayacak bir el arıyorum.

Bir akıl hastahanesinde hastaları bir sıraya dizmişler. Doktor birer, birer herkese derdini soruyor, cevaplarını alıyor. Sıra bir hastaya gelmiş. (Ben Hakk aşığıyım. Bana bir ilâç verin, veyâ bir tavsiyede bulunun,) demiş. O zaman sıra bekleyen hastalardan biri:

Gel azîzim; senin ilâcın bendedir. Bu doktorlar “aşk” hastalığına devâ bulamazlar. Eline kâğıt kalem al, söylediğim “aşk” mâcununu yaz, öğren, ona devam et demiş.

(Gönül havanında gözyaşı, sabır kökü, Ârif sözü tohumu, hep beraber karıştırılıp, tevhid tokmağı ile dövülecek, seherden bir saat kadar evvel uyanıp bunları teenni ve tefekkür kaşığı ile her sabah birer kaşık ye, namazını kıl yat. Birebirdir. Biiznillâhi Teâlâ bir şeyin kalmaz) demiş.

Bir akıl hastası dedikleri kişi, doktora sormuş: - Cânânım aklımı, fikrimi, Rûhumu aldı, sohbet ediyor!.. “Sen de git, namaz kıl, oruç tut,” diyor bana. Ne yapayım?.

Onun dediğini yap, sonra da aklının, fikrinin, Rûhunun peşine takıl onların sohbetine devam et.

Esâsen kitaplarımı incelerseniz görürsünüz ki;

Birkaç zaman “sathi – yüzeysel” fikirler beyan etsem de derhal hareket noktam olan aslıma – özüme yâni hepinizin de aslınıza – özünüze, avdet ederim – dönerim. Sizi de farkında olmadan gönül

âleminize götürürüm ki, en küçük ve en büyük
maddenin de “yaradılışından – zuhurundan”

57

maksat bu yolu bularak öz insâna, mânâ-yı Âdem’e
ve oradan Hakk’a ulaşmaktır ve ulaştırmaktır.
Kitaplarımızın inceliği burada dır.

Nitekim Kûr’ân-ı Keriym’in de inceliği
hikâyeler arasında ibretler, cehennem korkuları,
cennet vaadları ve nihayet vuslat müjdeleridir.
(*Sohbet burada bitmekte*)

Defter-i Uşşak

Defter-i uşşak-a kayd ettim seni ey tac-ı ser,
Ben ki, yandım sen de yan artık bu aşka ey püser.

Çaktı şimşek bir de gördüm almış etrafım
uşşak,
Neyleyim ben bunları, hem hepsi olmuş bir
başak.

Vahdet-i yardan nasip almak dilerler şüphesiz,
Karşıma aldım da şükür ettim Hüdâ’ya hande rîz.

Gâh hikâye, gâh teselli, geh ibadet, geh
zikir,
Söylenen bir söz idi, amma ki, Allah’dan
emir.

Sîne-i büryanıma soktum çıkardım cümlesin,
Cümlesi ikrara geldi, Hamdü lirabb-il âlemiyn.

Yakmak istersen eğer sen canları, gel âteş
ol,
Bilmek istersen eğer Allah-ı, kendin Ârif
ol.

Görmek istersen cemâl-i pâk-î, sen gel bir göz ol,
İstiyorsan sen görünmek ism’ü cismin Nusret ol.

Nusret'in gönlünde kal, birkaç zaman, etme
fırar,
Sonra çıkmak istemessen, bil o bir dar
ül'karar.

İstiridye midesinde kumları mercan eder,
Nusretin gönlünde kalsan, canlara canân eder.

Aşk şarabın bir kadeh iç, zerrelerde şems'i
gör,
Damlayı bir, bahr-ı bîpâyân anla, aslı gör.

58

İsm'ü cismi, aklı, fikri, terk edip Mevlâ'yı gör.
Terk'i terk etmiş olursan, âlemi sende gör.

Şimdi artık günlerin bayram, leyâlin leyle-
i Kadr,
Bin selâm et Mustafa'ya, fakr ile ettin fahr.

Yâ Muhammed Mustafa

Dûzeh-i hicrinde buldum nûrunu, vaslında hem,
Bak gözûme dinle benden yâ Muhammed Mustafa.

Tut elimden at zemini esfel'e, ister isen,
Senle olmaktır muradım, yâ Muhammed
Mustafa.

Ben vücûd'u ariyette kalmak arzu eylemem,
Cânımı al aslıma ver, yâ Muhammed Mustafa.

Asl-ı neslim, haşr-ı neşrim, gerçi hep
zâtında dır,
Asrımızda bir garibim, yâ Muhammed
Mustafa.

Kanlı yaşlar döktüğüm, kırk yıl, senin içündür
benim,
Yakma hicran ellerinde, yâ Muhammed Mustafa.

Cümle yaranla geldim, boynumuz büktük
sana,
Vechinin meftunu olduk, yâ Muhammed
Mustafa.

Sen harimi ismetinde, hâki pay et bizleri,
Razıyız ammâ ki, lütfet, yâ Muhammed Mustafa.

Cümle âlem bahr-i zâtında senin, can
vermeği,
Canlara minnet bilirler, yâ Muhammed
Mustafa.

El ele verdik huzuru izzetinde biz bu gün,
Gamzenin meftunu olduk, yâ Habib-i Kibriya.

Vuslat-ı Nusret'te bulduk, biz aşık kullarız,
Neşemizden eyleme dūr, yâ Muhammed Mustafa

59

İrtihal eylediğin şehri Medine sandılar,
Nusretin gönlünde haysın, yâ Muhammed
Mustafa.

Bu şiir, Refi-i Cevat Ulunay'a yazılmıştır.

Bu muhterem zât Mevlânâ Hz. nin (21) inci göbek torunlarından bir çelebi idi Efendi Babamı çok sever sık sık ziyaretine gelirdi ve Milliyet gazetesinde de köşe yazarı idi. Başlığı (OKUYUCULARIMLA) idi orada Efendi Babamın cumartesi günleri köşesinde makalelerini yayınlardı.

Bende onları toplar biriktirir dosya haline getirirdim. Marmara Üniversitesi İlâhiyat fakültesi Profesörlerinden sayın Mahmud Erol Kılıç kardeşimizin çabalarıyla bizde bulunan bu makaleler (Şubat 1995) te "İnsân yayınları" tarafından (Rah-ı Aşk) ismiyle ve diğer bütün

kitaplarında yeniden basıldı ve yayınlandı, tekrar kendilerine teşekkür ederiz.

Ulunay'a

Neş'eyi Pîr-i Celâlettin'ime uydum bu gün,
Ağzımın her köşesinden fışkırır enhar-ı aşk,

Bil nazargâh-ı Celil-i Kibriyâdır gönlümüz,
İstemem ifşa-i râz, ama dedirtir emr-i aşk.

Aşk-ı buldum, aşka uydum, aşk ile oldum enis,
Sûretâ derler, zavallı inliyor, nâlân-ı aşk.

Bir günüm bir güne uymaz, nefhamız aşkla
dolar,
Baktığım her yerde gördüğün, (ben ol et)
isbat-ı aşk.

Yerde gökte olmayan sırlar, gönülde toplanır,
Sinemizde ney çalarken, hep güler, Mevlây-ı aşk.

Fariğ ve âzâde oldu, âşıkân kavgadan,
Sende mi? Didemde mi, sinemde mi, fermân-
ı aşk?.

60

Yerde gökte âşikârdır, cân içinde gizlidir,
Girdiği dilde bulunmaz, masivay-i gayr-ı aşk.

Hangi bir kalbte duyarsan, ismi pâki
neş'elen,
Bir takazay-ı hüda'dır. İstiyor irfan-ı aşk.

İsm-i zât-ı, aşk ile, her an gönlümüz (lebbeyk) der,
Anladınsa ebsem ol zira, bu da esrar-ı aşk.

Evvelîm der, âhirîm der, sözüne yoktur
karar,

Bende söyler, sende dinler, çok uzûn
masal-ı aşk.

Bir tarftan “Lenterânî” der iken Mûsaya Hakk,
Bir tarftan “Menreânî” dedirir Sultan-ı aşk.

Kimseyi sırrımdan agâh, istemezdim
Ulunay,
“Hubb’u Mevlânayıma” dır, söyletir ankay-
ı aşk.

Bir fakir’u aciz ve kemter, sınıfının tuhfesi,
Mesneviden katredir. Arz eyliyor deryay-ı aşk.

Saat üç olmuş yâ Nusret, namaz kıl yat
uyu,
Dem gelir, devrân geçer “Dânâ gönüldür”
zât-ı aşk.

Cümle zerrât-ı vücûdumda doğar, aşk nefhası,
Yekzebân olsun dü âlem, yektir Allah, tektir aşk.

Bülbül-ü râ’nâ

Bülbül-ü râ’nâyı sev amma hümay-ı aşka bak,
Cümle ezhâr-ı sev amma, gel gül’i ra’nâyâ bak,
Ey fakir insân, bu âleme geldin neyledin?..
Cümle eşyayı muhit olmuş dîl-i dânyâya bak..
Biziz mânâda canânım, sûrette ayrıldık
biz,
Libas-ı aşkı ben giydim, libas-ı hüsnü sen
giy..

61

Kıblegâh-ı cümle âlemdir, bunu bilmez cehil,
Vâkıf-ı esrâr-ı Hakk’tır, anlamaz echel cehil,
Sen dîl-i dânyâyı buldun, anladınsa ebsem ol,
İyd-i ekber ol gün oldu, sonra olma muzmahil..

Biriz mânâda canânım, sûrette ayrıldık biz,
Libas-ı aşkı ben giydim, libas-ı hüsnü sen
giy..

Ol dil-i dâna da, mestur etti kendin, zât-ı Hakk,
Âdem'in gönlünde (kenz-i mahfiyim) ben dedi
Hakk,
Taht-ı gâh etti dil-i dâna'yı, oradan coştı Hakk,
Tâc-ı Kerremnâ'yı giydirdi, temâşa kıldı Hakk..
Biriz mânâda canânım, sûrette ayrıldık biz,
Libas-ı aşkı ben giydim, libas-ı hüsnü sen
giy..

Hakk ile geldik cihâne, sonra olduk cümle halk,
(Lâm-ı) istidat-ı kaldır, cümle âlem oldu Hakk,
Gel dil-i dâna'ya râm ol dediler; bu dad-ı Hakk,
Levh-i Mahfuzun kitabın, kim okursa, oldu Hakk..
Biriz mânâda canânım, sûrette ayrıldık biz,
Libas-ı aşkı ben giydim, libas-ı hüsnü sen
giy..

Hakk olan bildi kendin, âleme mir'at dedi,
Neş'ey-i mahbubiyetle baktı, (ya Ahmed) dedi,
Mustafa ayinesinden baktı, taaşşuk eyledi,
Kendi kendinden temaşâ ettide, nâz eyledi..
Biriz mânâda canânım, sûrette ayrıldık biz,
Libas-ı aşkı ben giydim, libas-ı hüsnü sen
giy..

Bilmedi iblis-i lâin, kim ol dil-i dâna'dır,
Cahil-ü nadân-ı bil, amma ki, canân ordadır,
Kendi bildi, kendi örttü, vechini bil perdedir,
Şükrü çok kıl, ârif-i billâh isen sendedir..
Biriz mânâda canânım, sûrette ayrıldık biz,
Libas-ı aşkı ben giydim, libas-ı hüsnü sen
giy..

Lütf edip Fahri Rusûl, açmakta vechinden nikâab,
 Geh kapar nûr'u Hûdayı, hem görünmez âfitab,
 Ey fakir Nusret, bu âlem içre geldin neyledin,
 Bil ve setret ki, Cemâlin âleme vermekte tâb..
 Biriz mânâda canânım, sûrette ayrıldık
 biz,
 Libas-ı aşkı ben giydim, libas-ı hüsnü sen
 giy..

Müştaki cemâlinim

Müştaki cemâlinim ben, ya Rasûlüllah medet,
 Bülbülü bağı hezarım ya Rasûlüllah medet
 Senliğı bulmaktı derdim, Hakk'a vasıl olmak için,
 Her şeyi yağmaya verdim, sende kaybolmak için.

Senle hâzır, senle nâzır bir vücûdu
 fâniyem,
 Sen beni halk eyledin, amma ki, senden
 zâhirem,
 Bâtınımdan söyledim Âyatımı (ikrâ') dedin,
 Sinelerden fışkırır envâr-ı zâtın (bak?)
 dedin.

Nûr-u vâhittir cihan, tevhid-i zâttır maksadım,
 Şeş cihâtı, dû cihânı, benden izhar eyledin,
 Âlemi bende yarattın, nûr-u envarsın bana,
 Sineme kurdun sarayın, sen habibullah'sın,

Sende oldum ben ayan, amma ki, sende
 mahfiyem,
 Âlemin her zerresinden ben kemâl-i arz
 eylerem,

Sende mi'râc eylerim, amma ki, (sen ben ol)
derim,
Vechi pâkinle Âyanım, cümle sıfatımla
benim.

Çeşm-i Hakbimle ayan, cümle sıfatımla benem,
Çokluğa bakmam, seni senden temaşa eylerem,
Vâhidim gerçi, Habibinden seni zikreylerem,
Nusrat'ım âlem içinde, sırrı yektayım.

63

Efendim

Nûr idim gök yüzünde; arza indim,
Topraktan elbise giydim **Efendim**.
Yine nûrum, Nusret ismin dediler,
Nurdan ayrılmadım cânım **Efendim**.
Hüvel evvel, Hüvel âhır dediler,
Hem zâhiriz, hem bâtınız **Efendim**.
Huzurunda secde ettim kul oldum,
Yok olduktan sonra "O yuz" **Efendim**.
Özden konuştuklarım, Kûr'ân'ın türkçesi,
Dinleyene "Habîb" derler **Efendim**.
Suretimiz ergeç fenâ bulacak,
Zâtımız zât deryasıdır **Efendim**.
Söyleyen dinleyen gerçi başkadır,
Hem kulak, hem ağız, O dur **Efendim**.
Evvel kulak, sonra göz ol ve bekle,
Bir gün sende, çok söylersin **Efendim**.
Hep kitab-ı Hakk'tır, gördüğün eşya,
Okumayı öğrensen a **Efendim**.
Her şey dile gelmiş, haber getirir,
Cibrîl-i nerde ararsın **Efendim**.
Hep görünen, dost yüzüdür bil tanı,
Sen kimmişsin anladın mı? **Efendim**.
Gören zât-ı görünen cümle sıfat,
Göz perdeniz açıldı mı? **Efendim**.
Anladınsa yanlış konuşma sakın,

Biraz daha dinle; sabret **Efendim**.
Varlık ile zât anlaşılmaz derler,
Gönlüme dal soyunupta **Efendim**.
Ne sen varsın, ne ben varım, âlem'de,
Biz feneriz, nûr onundur **Efendim**.
O “kûn” dedi, biz var olduk dünya da,
Biz yok iken, O var idi **Efendim**.
“Lâ” bizim ismimiz oldu, O illâ,
Varlığımız O nunla'dır **Efendim**.

64

Doğan ölen cesede var denirmi?
Hem ayıptır, hem günahtır **Efendim**.
Ağzımız çeşmesinden sütler akar,
Ne bakarsın, bir bardak iç **Efendim**.
Aradığın; didemizden nûr saçar,
Sağa sola ne bakarsın? **Efendim**.
Hem Allah var, hem Habib-i bu demde,
Şaşkın, şaşkın pek düşünme **Efendim**.
Varlığı terk et, sende “Hu” olasın,
Sonra diril de, Habib ol **Efendim**.
Gerçi can vermektir, Hüsnü pahası,
Sen de bir can ver, bin can al **Efendim**.
Ebedîlik zevkin, tattık tadalı,
Ödünç elbiseden geçtik **Efendim**.
An'ı daim sırrına, mazhar olan,
Doğup ölmek nedir, bilmez **Efendim**.
Haydin Allah deyip, tenden geçelim,
Can bahrinde birleşelim **Efendim**.
Onu tasdik; seni inkâr edersen,
Hoşnut olur Mevlâm senden **Efendim**.
Bilâl ezan okurken, susmak gerek,
Güller soldu, bülbül sustu **Efendim**.
Kulak ibret almaz ise sözümden,
Kurşun akıt tıka onu **Efendim**.
Ayna gibi temiz olmayan gönül,
Şeytanların yuvasıdır **Efendim**.
Feryadımın cümlesi sizler içindir,
Sizler niçin gülersiniz? **Efendim**.

Gece gündüz yardan ayrı değilim,
Âhh ve zârıma bakmayın **Efendim**.
Ağlamaktan göz yaşlarım kurudu,
Yârim bundan hoşlanıyor **Efendim**.
Yüzüm güler bazen kalbim kan ağlar,
Gözlerimden öper yârim **Efendim**.
Seher vakti yalvarırım ağlarım ,
Benim ile O da ağlar **Efendim**.

65

Allah için ağlamayan gözlere,
Göz deyəmem budak derim **Efendim**.
Bizim halimize akıllar ermez,
Aklın çok ilerisindeyiz **Efendim**.
Bir takaza taşıyla kalbim kırar,
Her parçasından da bakar **Efendim**.
Kâh olur secdeye, dümdüz yatırır,
Elde bıçak keser doğrar **Efendim**.
Kendi keser, kendi sarar yaramı,
Sonra geçmiş olsun der ve güler **Efendim**.
Canımı istese derhal veririm,
Bilirim ki; bin can verir **Efendim**.
Gevezeyiz belki de çok fakiriz,
Âhır zaman velisiyiz **Efendim**.
Huzurunda bülbül gibi öterken,
Tokat atar ve susturur **Efendim**.
Neşter ile sînem de yara açar,
Merhem sürer iyi eder **Efendim**.
Ondan gelen her şey benim makbulum,
Boynuma sarılır öper **Efendim**.
Bir O vardı sonra halketti beni,
Aşıkımsın dedi canım **Efendim**.
Bizim için bu âlemi donattı,
“Arûs” gecemizdir, bu dem **Efendim**.
Kâ’be tavafı zâhide farzdır,
Kâ’be bizi tavaf eyler **Efendim**.
(63) yıl ömrüm yel gibi geçti,
Ezel ebed onunlayım **Efendim**.

Ömrümüzün her günü bir bahardır,
Gülüm solmaz ben bülbülüm **Efendim.**
Akıl pervanemiz aşka yanarken,
İçim dışım nûr olmuştur **Efendim.**
Ne nusretler geldi geçti cihandan,
Habibinin habibiyim **Efendim.**
Bu nasıl söz? Der iseniz, susarım,
Özenmemiz bile kâfi **Efendim.**

66

Nusret göçüp gitse cihandan ne gam,
Yârim daim ve bâkidir **Efendim.**
Zaman geldi saka oldum su verdim,
İçen içti sen nerdesin **Efendim.**
Zaman oldu süt dağıttım millete,
Bîgâneler hiç içmedi **Efendim.**
Baldan şerbet yaptım, parasız sattım,
Az sarf oldu coğu kaldı **Efendim.**
Şarap dedim kapış, kapış aldılar,
İçmek nasip etmedik **Efendim.**
Her yolcuya sordum yolundan memnun,
Kaplumbağa gibidirler **Efendim.**
Aşık olun sırtıma binin dedim,
Velî olmaktan korktular **Efendim.**
“Gönlüme gir, cennete sokam,” dedim,
Toprakları eşelerler **Efendim.**
Hakk yolunda kılavuzum diyorum,
Çemen bize kâfi diyor **Efendim.**
Azrâil-e “al bunları” diyorum,
Eyvah deyüp ağlıyorlar **Efendim.**
Rabb-i ni anmayan; ağız değildir,
Çöp küfesi Olmuştur o **Efendim.**
Kulağında küpe olsun sözlerim,
İyi dinle iyi anla **Efendim.**
Her seherde bizim gibi ağlayın,
Gözünüzden perde kalksın **Efendim.**
Bir gün sende ağız olup söylersin,
Emir bekle, sabır eyle **Efendim.**

Salli alâ seyyidinâ Muhammed,
Cihân senin zikrindedir **Efendim.**
Kendi sevdi kendi halketti bizi,
Âşık iken mâşuk oldu **Efendim.**
Biz de geçtik âşıkların önüne,
Sûr öttürüp, koşuyoruz **Efendim.**
Sona kalanlara yazık olacak,
Kıyamete çok az kaldı **Efendim.**

67

Kimi sever, kimi de, çok sevilir,
Hangi sınıfdanım? Bilmem **Efendim.**
Âlemlere rahmet bir Peygamber'in,
Ümmetiyiz, bendesiyiz **Efendim.**
“Men reânî fekat reel Hakk” diyor,
Bizi gören O nu görür **Efendim.**
“Ondan başka varlık yoktur” diyoruz,
Nasıl olur göremezler **Efendim.**
Dertliye derman olmaktır işimiz,
Dertsiz de der veririz **Efendim.**
Rabb'im yoktan var ederken herkezi,
Biz de vârı yok ederiz **Efendim.**
Fenâ elbisesin yırtıp atarız,
Bâkî ile tek kalırız **Efendim.**
Bilir iken Hakk'tan ayân nesne yok,
Kâh örteriz kâh açarız **Efendim.**
Kendim için fazla bir şey diyemem,
İmtihandan çok korkarım **Efendim.**
Sözlerimi anlayan, milyonda bir,
Allah razı olsun ondan **Efendim.**
Cümlenizden razı olsun Rabb'imiz,
Sen de ondan razı mısın? **Efendim.**
Halk içinde İmamlık pek büyüktür,
İmamların İmamıyız **Efendim.**
Acemler'den büyük sözler öğrendim,
Muhammediyyül meşrebiz **Efendim.**
“Büyük sözler söyleme” diyorlar bana,
Ehli dil başka söz bilmez **Efendim.**

Benden konuşanı bir bilselerdi,
Göz ve kulak olurlardı **Efendim**.
Adetimiz budur bizim ezelden,
Ya hiç, veya hep, oluruz **Efendim**.
Yetmiş bin perdeyi bir anda açtım,
Anladınız mı? Nusret-i **Efendim**.
Sevgilimden biraz daha bahsetsem,
Alev, alev yanarsınız **Efendim**.

68

Bundan sonra harf yok, ses yok, sözümde,
Gönüllerden konuşalım **Efendim**.
Herkes varlıkla iftihar ederken,
Yoklukta bulduk neş'eyi biz **Efendim**.

**Buradan sonrası efendi babamın “Kara gün dostuyum”
isimli Dîvanından aldığım bazı şiirleridir.**

Yâ Rab! Bana seni buldur

Ya Rabb bana seni buldur, yahud bana beni bildir,
Gece gündüz duam odur, gelin Hû Allah diyelim.

Ben bir garip âvâreyim, dertle dolu biçareyim,
İçim dışım hep yâreyim, gelin Hû Allah diyelim.

Senden olmaz ise medet, benim her halim oldu
bed,
Gözümden yaş dinmez ebed, gelin Hû Allah
diyelim.

Yoktan varettin sen beni, öldür veya öldür beni.
Gayret ver ta görem seni, gelin Hû Allah diyelim.

Doğdum âşık oldum sana, yâ sende âşıksan bana,
Cenneti ver başka kula, gelin Hû Allah diyelim.

Güya ibadet eylerim, bende ne var hep senindir,
Gafletimden yiriririm, gelin Hû Allah diyelim.

Yerde misin, gökte misin? bende misin onda mısın?
Gönlümden gelirken sesin, gelin Hû Allah diyelim.

Kâinata sordum seni, aşkınla devreyler beni,
Ben oldukça Muhammed-î, gelin Hû Allah diyelim.

Eğer sinemi bir açsam, Yâr ve ağyarı uyarsam,
Cemâlini ayân kılsam, gelin Hû Allah diyelim.

69

Yalvarırsam tatlı şırtır, duâ etsem ikiliktir,
Dönsem dursam, tam birliktir, gelin Hû Allah
diyelim.

Yandım durdum yıllar yılı, bir gün dedim şeyhe
beli,
Esmiş idi seher yeli, gelin Hû Allah diyelim.

Vallahi âlem katredir, cennet, cehennem zerredir,
Her ne ki var hep sendedir, gelin Hû Allah
diyelim.

Yetmiş bin perde var derler, birin görmedim ey
erler,
Sen yok olsan zuhur eyler, gelin Hû Allah diyelim.

Nene lâzım gel yanalım, tâ be sabah yalvaralım,
Şeyhle bir olup kalalım, gelin Hû Allah diyelim.

Çok makamdan söz eyledim, hem söyledim hem
özledim,
Âgâh isen hep özledim, gelin Hû Allah diyelim.

Bilen demez, deyen bilmez, neden acep yaşıım
dinmez,
Yağma ettim aklım ermez, gelin Hû Allah diyelim.

Çoktur adım hem sıfatım, işte budur son beyanım,
Ramazan tuhfe-i cânım, gelin Hû Allah diyelim.

Nidem Mevlâm nidem, bana gel kim, buldum
diyem,
Arşa varsın âhım görem, gelin Hû Allah diyelim.

Âciz Nusret, miskin Nusret, her dem arar isen
vuslat,
Yok ol âleme ibret, gelin Hû Allah diyelim.

70

Hazreti Mevlânâya

Merhabâ şâhım. Celâleddîn-i rumî. Merhabâ!
Şemsi aşkı ufku dilden, nûr saçan dost merhabâ.

Yattığın yer nemli toprak sanmasınlar gâfilân.
Nûr-ü vechinden alır nûr, âlem-ü kevnü mekân.

Aşıkanın sînesinde tahtıgâhın var senin,
Öyle bir gülşendesin ki; güllerin solmaz senin.

Baktığın yer kiblemdir hep, bastığın yer tûtiyâ,
Yattığın yer Kâ'be-i, Hazret-i Muhammed
Mustafa.

Bülbülüsün Hazreti Peygamberin, sen ey Habib!
Şimdi de aşk gülşeninde sen gül ol, ben andelip.

Ben seni övmekteyim, kırk yıl ki, vardır her seher,
Sense her an inleyen sûltân-ı aşk, ey tâc-ı ser.

Sen Habîb-i Kibriyâ'nın tercümân-ı aşkısın;
Gün bu gün, saat bu saat, gönlüm içre saklısın.

Sen mi öğrettin acep, Leylâ'ya nâz-ü işveyi?
Sen mi öğrettin acep, Mecnû'a aşkı sevmeyi?

Âlemin tattım bütün ezvakını, hiç sevmedim;
Altmışını yıl bu yıl, ben öyle zevke ermedim.

Aşkımı senden alıp, ahfadıma vakfeyledim;
İsmi her duyduğum ân, kendimî inkâr eyledim.

Âşıkın miftah-ı kalbi, ismi pâkindir senin;
Bir ibâdetdir senin raksın, bu âlem peykerin.

Ben seni taklid ederken, şimdi oldum hem demin,
Yattığın yer Konya mı, sinem mi yoksa, makberin?

71

Kırmızı rengim sarardı, kalmadı didemde fer;
Sen sebep oldun benim bu halime ey arşâ per.

Kalb benim, mızrap senin, vur durmadan
dinlenmeden;
İnleyim ben, dinle sen, bundan gerû ey canumen.

Yatsıdan sonra senindi, cümle meydân-ü cihân;
Üç saat evvel sabahtan da benim ey lâ mekân.

Dinliyor âvâzı tekbirin cihan olmuş kulak!
Sen bilirsin, dilde kimdir söyleten, ya sem-i Hakk.

Ciltlerin her mısraında sözlerin sandım bana;
Sen beni nankör mü sandın, inlerim her dem sana.

Bir elimde hazret-i Kûr'ân, önümde Pîr Hüsâm!
Bir elimde Mesnevî, olsun size yüzbin selâm.

Âdemim gerçi

Âdemim gerçi kovuldum, cennet-i didârdan;
Mahzar-ı gufran olup, vazgeçmişim feryattan.

Yağdı bâran-ı belâ, hep başıma tûfân gibi;
Tekne-i tevhid vücûdum, seyreder sûltân gibi.

Gerçi bir gün, nâr-ı Nemrud ile olmuştum heder;
Hep gülistan oldu etraf, çekmedim aslâ keder.

Tığ-ı tevhide uzattım gerdenim, kurb'an gibi;
Gökten indi bir ganem, Hakk'tan gelen ferman
gibi.

Bir taraftan inledim, birkaç zaman canân için;
Bir taraftan ağladım, Yakûp gibi Yûsûf için.

Bir zaman Mûsâ gibi, düşman idim Fir'âvn ile;
Bir zaman Îsâ gibi, düştüm ihânet bendine.

72

Şimdi artık sinnimiz erdi kemâle şüphesiz;
Kalmadı cenk-ü cidâl, sulh-ü salâhtır gayemiz.

Mekteb-i irfân-a girdim, Rabb'i miz Ikra' dedi;
Ey Ebû Cehil, senden artık Nusret İllâllah dedi.

Yakûp ili

Yakûp ilinin bâğına gülzarına geldim;
Hârdan geçerek, goncai sûltanıma geldim.
Gerçi severim küşe-i vahdette visâli,
Amma ki bu gün Kâ'be-i didarına geldim.

Ney desinler

Ney desinler, mey desinler, şey desinler, hep odur,
Nefyü isbat çevresinde devreden âlem Odur,
Bilseniz hiç farkı yoktur, işte sûltan ve geda,
Her libâsı kesret içre gizlenen cânân odur.

Aşk nâmesin

Aşk nâmesin evveli âh.. âhırî âh..dır,
Ey sahibi âh.. âh eyle ki, âh vuslata râhtır!
Aşıklara bin cilt okutan sevgili, âh..dır.
Âhınla gelen taht-ı dile nûr-i ilâhtır.

Bazen yanarım

Bazen yanarım âteşi aşkıyla Hüdânın,
Bazen dalarım tâ dibini bahri fenânın,
Bazen çıkarım zirvesine arş-ı bekânın,
Aldım satarım, sarrafiyım, can ve cihanın.
Kimden bu tahavvül nice bir râz-ı
nihandır?
Nusret yine Nusret; görünen hep o
cihandır.

73

Bazen okurum bülbülüym, bağ-ı sefânın,
Bazen kokarım bir gülüyüm, bahçe-i nâzın,
Bazen açarım perdesini, nâz ile niyâzın,
Bazen koşarım avcısıyım, tığ-i kazânın.
Kimden bu tahavvül nice bir râz-ı
nihandır?
Nusret yine Nusret; görünen hep o
cihandır.

Fatihte dergâh-ı pîr de öğle yemeği

Midemiz boş, sinemiz boş, senden ihsân isteriz,
Fahri fakrî'den giyindik şimdi ikrâm isteriz.

Âlem içre, bir güzel halkeyledim, “git bul” dedi,
“Ol dahi bir bende ister, git ona kul ol” dedi.

Çizmeler giydim çelikten, bir âsâ aldım, demir;
Aşka gelmiş bir esirim, nerdesin sen ya emir?..

Dürlü mihnetler çekip, geldim dayandım Fâtih'e,
Makberinde gizlenen ervah için el-fâtiha.

Dergeh-i Pîrim göründü, her taraf “koş koş” diyor,
“Çektiğin nisyân-ı at; zirâ ki her şey hoş” diyor.

Sofra-i Bedrettin etrafında uşşâk diz bediz,
“Nerde kaldın, sen fakiri bir saattir bekleriz”.

Derdi güya göz lîsân-ı, tek cevap oldu sükût,
Şems-i dinim sağ yanım da, kaldı mı bende vücûd?.

Sofranın nimetlerinden hangisin zikreyleyim?
Midemiz dolmuş mu, ya boş mu, nasıl fark
eyleyim?.

Gönlümüz deryası mürşit nefhasıyla çalkanır,
Düldül-ü aşka binen rûhum durur mu, şahlanır.

74

Farka geldim, şöyle baktım, hane Beytullah'tır,
Besmeyleyle başlayanlarsa habibullahtır.

Sonradan takip edenler hep ibadullahtır,
Sofra nimetlerle dolmuştur ataullahtır.

Dört anasırdan tekevvün eyleyen elvana bak,
Ba'sü ba'delmevt denen şu sözdeki ezvaka bak.

İşte her bir lokmamızda türlü harman gizlenir,
Haşr-ü neşrin gayesinde sırrı Mi'râc gözlenir.

Hazret-i Bedrettine hizmet eden ey sofrâ sen!
Hangi aşıklara hem bezmi sefasın söyle sen.

Sen nesin bir tahta; lâkin bence bir meydansın;
Bunca ehlullahı görmektesin, mir'atsın.

Sanki temsil eyliyorsun, kâinatı bizlere,
Kim kimi it'am eder, daldım yine enginlere?.

Devri devrân, seyrü seyrân, sür'atin senden alır,
Sorsalar Nusret garibe, mestliğin nerden alır?.

Yâ ilâhel âlemîn, hayretteyim ahkâmına,
Sustu zevkimden lisânım, hazırım fermanına.

Düşünüp şöyle

Düşünüp şöyle dururken yapa yalnız yuvada,
Bütün âlemleri aldım karşıma tek sırada.

Kimisi "hû" diye zikrettiğinin farkında değil,
Kimi zikriyle tapar sûrete; maksat o değil.

Çalışıp her biri bir iş ile meşgul görünür,
Bütün ef'âli perişan ile, Hakk'tan görünür.

75

Dikilen bir ağacın dalları yükselmede hep,
Fakat insânlara baksak, gözü toprakta hep.

Azamet âleminin şerhidir hep arzı semâ,
Kalemi kudreti Hakk yazmada pür zevk ve sefâ.

Bu tafsîl ile bilmek, okumak mes'eledir,
Fakat icmâlini kendinde bulup geçmelidir.

Ne ki halketti hüdâ, aslı olan hâke döner,

Ne ki ol nefhayı Hakk'tır, dolandır Hakk'a döner.

Kişi sıdk ile üstâdına kul olmuşsa eğer.
Ebediyyet, ezeliyyet, ahadiyyette gezer.

Yiyüp içmekle, tegafülle geçen ömrü atın,
Şu libası beşeriyyetle gezen şâha bakın.

Görünür zerre-i vâhidde de esrar-ı cemâl,
Okunur elbet o tek katrede arzuyu vîsâl.

Bütün envâr-ı temâşa yeridir, noktâ-i hâl,
Bu fenâ mülkte, bekâ bulmada erbab-ı kemâl.

Sabahın zevki

Sabahın zevkine canlar dayanmaz,
Öter can bülbülü aslâ usanmaz;
Eser bâdi saba canân ilinden,
Uyan ey gül "acep niçin uyanmaz"?

Bütün tesbihtedir, dağlar ağaçlar,
Huzurunda durur el pençe rûhlar,
Hüdâyı zülcelâlin lütfu çoktur,
Açıktır bab-ı ihsân ey emektar.

76

Alan aldı, giren girdi kazandı,
Güneş doğdu, vücûd gülü uyandı,
Niyâzın saati geçti dolandı,
Teessürden ufuk ala boyandı.

Bahar eyyamı geçti, sustu bülbül,
Boyun bük müştü, eşten ayrılan gül,
Gül hazin, bülbül perişan, muzdarip,
İşte Nusret ibret olsun sana gül.

Efendi Babam hacca giderken

Günden güne efzûn oluyor âh-ı figânım,
Canânımın ardında koşup gitmede figânım,

Yandım tüterim kırk senedir, parlamadım
âh,
Soldum gül idim, kâh olarak bülbüle hem
râh,

Gittim gelirim, “gel” dedi mahbub-u cihan “gel”,
Gönlümde bir aksi seda var, “git ve hemen gel”,

Ol hâk-i ıtırnâke eriş, sonra selâm et,
Alnında durur didelerim, hâk ike pâk et,

Her kes su döker yolcusuna, yol alıyorken,
Biz yaş dökeriz gelmen için, bir görüversen,

Tayyare ile, âlemi eflâki dolaşsan,
Ref ref ile, düldüller ile, arşa ulaşsan,

Gönlümde yerin var, Allah, taşra çıkamassın,
Bir tek adım olsun atamaz, gaip olamasın,

Gittin bilirim ağlayarak, bir nice zahmet,
Yâ kalbine geldiyse eğer, Nûr-u
Muhammed,

77

Avdet gerekir, tâ ki bu dem kalmaya hasret,
Çok özledi Nusret seni, gel kalbime hükmet.

Bir gün olur

Bir gün olur Nusret küpü kırılır,
Şarapları rüsvey olur, dökülür,

Birkaç gün sonra kıymeti bilinir,
Yüzündeki çamur izi silinir.
Bu yolculuk yüz yıl devam edemez,
Adetullah böyle câri, “kal” demez.

Melekülmevt pek yakında gele mi?
Bilmez oldum şu dem gündüz gece mi?
Yâre sordum diktim ona didemi,
“Küllü nefsün zaükatül nefis” dedi.
Bu yolculuk yüz yıl devam edemez,
Adetullah böyle câri, “kal” demez.

Nerde benim güler yüzüm sohbetim?
Nerde benim cilâlanmış gözlerim?
Nerde sana (Rahmî) diyen sözlerim?
Elbet seni orada da özlerim.
Bu yolculuk yüz yıl devam edemez,
Adetullah böyle câri, “kal” demez.

Sefer sonu bekler idin yolumu,
Güler yüzle uzatırdım kolumu,
Bilmem acep vaktim tamam oldu mu?
Benden sonra senin yüzün soldumu?
Bu yolculuk yüz yıl devam edemez,
Adetullah böyle câri, “kal” demez.

Her gün sana katı yürek gözüktüm,
Bazı gece senin çün çok yaş döktüm,
Anlamasın diye arkamı döndüm,
Beni niçin kırmaktasın ay yüzlüm.

78

Bu yolculuk yüz yıl devam edemez,
Adetullah böyle câri, “kal” demez.

Ben yatarken sen eylersin ah-ü vâh,
Sen yatarken beklerim ben tâ sabah,
Müezzin der iken “Hayyâlelfelâh”,
Sen bağışla isyanımız ey ilâh!
Bu yolculuk yüz yıl devam edemez,

Adetullah böyle câri, “kal” demez.

O vardır

Hem vallâhi o vardır, hem billâhi o vardır,
Gönlümden ve gözümden hep görünen o vardır,

Âlemleri vareden, kâinatı donatan,
Nusret diye nâm alan, hep vallâhi o
yardır.

Tevrat demiş göndermiş, İncil demiş göndermiş,
Kûr’ân demiş son vermiş, hep vallâhi o vardır.

Kimisinde bom boştur, kimisiyle
sarhoştur,
Bazen ise nâhoştur, hep vallâhi o vardır.

Habibine bürünmüş, Nusret deyince gülmüş,
Fakirlerle öğünmüş, hep vallâhi o vardır.

Kimisiyle ağlaşır, kimisiyle halleşir,
Kiminle helâlleşir, hep vallâhi o vardır.

Gönül gözüyle gören, her ayna da görünen,
Nusretten feryad eden, hep vallâhi o vardır.

Bin perde var derler, billâhi tek perde yok,
Birdir gören görünen, hep vallâhi o vardır.

79

Renklere aldanma sen, şekillere bakma sen,
Ârif ol da, öze bak, anlarsın ki, o vardır.

Güneş ay ve yıldızlar, ne varsa hep onun
dur,
Satan alan çift amma, zevki süren o
yardır.

Kat, kat urba giyerim, her kiřide bařkayım,
Uryan olduğum zaman, anlarsın ki, o yardır.

Anlamadınsa anla, sual sorma sen bana,
Susmak sırası geldi, meskût eden o
yardır.

*Nusret Efendi babamın şiirlerini de bu kadar
örnekle
yeterli bulalım, kendisine Cenâb-ı Hakk'tan rahmet
dileyerek feyzinden istifade etmeye çalışalım, Allah
(c.c.) lühü hepsinden razı olsun. Amin.*

*Burada da İnşallah bizim şiirimsi yazılarımızı
dağınık*

*yerlerde olanlarının bazılarını toplayıp, daha evvelce
çıkan iki divanımızdan da alıntılar yaparak, yolumuza
devam edeceğiz.*

Hz. Muhammed (s.a.v) efendimizin, bazı isimlerinden küçük bir şiir demeti.

Doğdu beş yüz yetmiş bir de on üç.
Alemlere müjdelendi bu güç.
Varlığı oldu her şeye öğünç.
Evvel **yetim** sonra **öksüz** Muhammed
(s.a.v.)

Abdülmuttalip aldı yanına,
Muhabbetle, bastı hep bağrına,
Her zaman üstündü akranına,
Hacerul Esved-i koydu yerine, **Emin** Muhammed.
(s.a.v.)

Hira başladı şereflenmeğe.
Değiyordu hep gidip gelmeğe.
Rabb'in dan çok ilimler almağa.
Nihayet. Cibrilden geldi **Ikra**'Muhammed.
(s.a.v.)

Rabb-ı dedi ki; kalk, ey bürünen.
(**müddessir**)
Bütün âlemde benim görünen.
"bürünmek"
Varlığında aşikâr bilinen.
Elbiseni temiz tut ya **müddessir**
Muhammed

(s.a.v.) **Zem**medilmeğe başlandı hemen. (zem
edilmek)
Çoğaldı onu yakıynen seven. (küçük
düşürülmek)
Günler geçerken verdi hep güven.
Gayret eyledi yılmadı **müzzemmil** Muhammed.
(s.a.v.)

Tahakkuk etti hüvviyyetiyle.
Zuhur etti Mûsâ kemâliyle.
Sardı âlemi muhabbetiyle

Bir ismi de **Tâ-Hê** Muhammed.
(s.a.v.)

Sin-i ; İnsân'a eyledi rumuz. (işaret, sembol)
Böylece tam oldu huzurumuz.

82

Şevindik hep kızımız,oğlumuz.
Ümmetine misâl oldu **Yâ-Sîn** Muhammed.
(s.a.v.)

Zatın zuhuru oldu tamam.
İşte bu, ümmete gerçek bayram.
Oldu vahy, gönüllerde imam.
Onun ahlâk-ı hep **Kûr'ân** Muhammed.
(s.a.v.)

Makam-ı Mahmud'dan al haberi.
Kalk iyi değerlendir bu yeri.
Terketme Hakk'a seyr'ü seferi.
Bak gör bir ismi de **Mahmud** Muhammed.
(s.a.v.)

Başladı Peygamberlik oyunu.
Çevresi seviyordu huyunu.
Yücelttikçe yüceltti soyunu.
Böylece oldu **Hazret-i** Muhammed.
(s.a.v.)

Görüşünü arttır biraz daha.
Çok genişir âlemdeki saha.
Gir gönüle bakma sola, sağa.
Bütün âlemlerin zuhuru, **Hakikat-i** Muhammed.
(s.a.v.)

İnsân âlemde Hakk'ın aynası.
Belki mubalâğa, görünen aynısı.
Bu Hakk'ın zatına hep çağrısı.

Bütün âlemde *İnsân-ı Kâmil* Muhammed.
(s.a.v.)

Ahad'ın sırrı belirdi onda..
Ahad on üç tür, bilindi burda
Kalmadı hiç bir perde ortada.
Ahad bir mim ile oldu, *Ahmed* Muhammed.
(s.a.v.)

83

Ya rasûlüllah

Yüzüm yok iken geldim kapına,
Gönül rüzgârı savurdu katına,
Binmiş idim ben sevgi atına,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Senin ismin ile çarpar kalbim,
Gözetmezsen nolur benim halim,
İsmi anmadan durursa kalbim,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah

Ravzana aldın bu günahkârı,
Yitirmiştim ben ezelden arı,
Günahımı yüzüme vurma bari,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah,

Sana lâıyk olmadım bir türlü,
Ağlar gözlerim geceli gündüzlü,
Kalbim temizlenmedi pürüzlü,
Boş çevirme ellerimi ya Rasulullah

Gönlüm köşesinden çıktı bir ışıık,
Ben sana belki ezelden âşık,
Sensin bütün cihanda tek mâşuk,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüüah.

İsmiini anmadan geçmez ânım,
Sana kendimden daha yakınım,
Gönülden gönüllere akanım,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Sevgin kalbimde yanıyor her an,
Gözlerimden akan yaş değil kan,
Cemâlini gösterdiğin zaman,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

84

Senin için bu âlemde cümbüş var,
Cümleler dosttur kalmadı ağyar,
Sana kâinat olur hep bahar,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Huzuruna vardım girdim ravzana,
Anlayamazsam seni vah bana,
Feda olsun varlığım hep sana,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Gafletle geçiyor şamu seher,
Seni bilmek ne zormuş meğır,
Seni anlamadan gidersem eğer,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Hicret ettin Mekke'den Medine'ye
Ben de ederim hicret içeriye,
Kazancımız kalmazsa geriye,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlüllah.

Başımı koydum ezelde önüne,
Hesabım kalmasın mahşer gününe,
Yüzümü tuttum hep senin yönüne,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah,

Kölen olsam hep kapında kalsam,
Lütfundan mânâ gülleri alsam,
Varlığım la seni anamazsam,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah.

Aciz ve de naciz biçareyim,
Baştan aşağı harab, yareyim,
Cigerim delik pare pareyim,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah.

85

Lütfetmezsen n olur benim halim,
Yalvaracak güçte değil kalım,
Geçiyor günler gafletle daim,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah.

Görüp de cemâlin veririm can,
Sana salât-u selâmlar her an,
Aşkındır yine gönlümde yanan,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah.

Bir nefes ayrılısam ona yanarım,
Mecnunum yine kalmadı kararım,
Gönlümdesin de neden ararım?
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah.

Şeni anmak hayat verir bana,
İçeyim aşkını hep kana kana,
Eylerim niyaz kalmasın sona,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah.

Davetin ile ravzana geldim,
Lâyık değil iken selâm verdim,
Zâhir de olsa lütfuna erdim,

Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah.

Sensin âlemde varlığa sebep,
Ey gönül darılma; edeb, edeb,
Düşersem de bir gün gaflet edip,
Boş çevirme ellerimi ya Rasûlullah.

Medine-i Münevvere

(4.10.1982)

86

Atayım dedim

Bir şeyler atayım dedim, herkes bir şey atıyorken.
Bir şeyler satayım dedim, herkes bir şey
satıyorken.

Gelmişim çün bu aleme, hem dert verip
derman için.

Düşse gönüller şûleme, hep yanarlar için için.

Şu zamanda doğdun, derler. ben doğmadım o
zamanda.

Doğan şu cesettir, derler. ben bakîyim her zamanda

Çekmişim varlık perdesin, sen var olmuşun
arada.

Şimdi geriye dönüş var, sen, ben olmandır
sırada.

Ufkunu geniş tut ey zahit, bildiğin gibi değil işler.
Alemden 'Ben'dir tek vahit, her şeyi isimlerim işler

Salarsam Mudil ismimi, bulamazsın bir tek
mü'min.

Her şey inkâr eder beni, sanma elindedir
imân

Eğer çıkarırsam Hâdî'yi, cümle zuhurda ortaya.
Herkes bulurdu Bâkî'yi, gayrı kalmazdı arada.

Celâlimi açsam bir an, kalmaz ortada
zahirim.

Altüst olur bütün âlem, ben yine benle
bakîyim.,

Cemâlimi eğer açsam, mest olurdu bütün âlem.
Ta haşra dek ayılmazlar, çekmişler, derdin hepsi
dem.

Zatımla bassam zemine, kaldıramaz vallah
beni.

Bir nefes alsam yeniden, nefes-i Rahmân
almaz beni.

Allah dediler ismime, anlamadı kimse beni.
İnsan dediler cismime, sallamadı kimse beni.

87

İster deli de, ister mecnun, ister velî de,
ister cünun.

Ne dersen de, hep öyleyim, ben zannına
göreyim.

Mekke (Kâ'be)

09/11/1999 Salı

Çözdüm sırrını

Düşünürdüm bir zamanlar âlemi,
Tefekkür ederdim çok, çok halimi,
Arardım bu varlık içre yârımı,
Çözdüm **âlem**in sırrını çözdüm.

Lâfaile illâllah dedi hocam,
Benim de bu oldu bir zaman hecem,
Aydınlandı sonra karanlık gecem,
Çözdüm **filler**in sırrını çözdüm.

Esmâlar oldu ikinci durağım,
Sağlam bastı burada da ayağım,
Nûrlar ile doldu bütün varlığım,
Çözdüm **esmâlar**ın sırrını çözdüm.

Sıra geldi sıfatlar dergâhına,
Bakmadım hiçbir şeyin ah vahına,
Hep vasıflar Hakk'ın dır, anlayana,
Çözdüm **sıfatlar**ın sırrını çözdüm.

Zât-ı Hakk'tır âlemde bâki olan,
Bu sırlarla tüm içi dışı dolan,
Hakk deryasına dik tepe dalan,
Çözdüm Zât-ı **Hakk**'ın sırrını çözdüm.

İnsân-a baktım bir güzel libas,
Yok üstüne âlem de, haslardan has,
Kevser den içer, içirir de tas, tas,
Çözdüm **İnsân**ın sırrını çözdüm.

88

Âdem ile dünyaya geldim baştan,
Kim korkar ki; sonu olmayan yaştan,
İndi Rûhüm göklerden, yüce Arştan,
Çözdüm **Âdem**'in (a.s.) sırrını çözdüm.

Yolum düştü İbrâhim'e (a.s.)
hulleli,
Dostumla dost olunca dedim belî,
Buraya ulaşan olurmuş velî,
Çözdüm **İbrâhim**'in (a.s.) sırrını
çözdüm.

Mûsâ ile (a.s.) Tûr-u Sînâ da bir gün,
Kelîmullah lâfzını aldık o gün,
Bu işler oldu sanırım hemen dün,
Çözdüm **Mûsâ**'nın (a.s.) sırrını çözdüm.

Îsâ ile (a.s.) denildi Rûhullah,
İçim dışım boyandı sıbgatullah,
Nerde bulurum böyle bir ehlullah,
Çözdüm **Îsâ**'nın (a.s.) sırrını
çözdüm.

Muhammed-î oldum yolun sonunda,
Kaybettim kendimi onun yolunda,
Kamus-u âşk koltuğumun altında,
Çözdüm **Muhammed**'in (s.a.v.) sırrını çözdüm.

Evvel, âhır, zâhir, bâtın hep O'dur,
Anladım ki; işin gerçeği budur,
Nereye baksam gözüm O'nu bulur,
Çözdüm **varlığın** sırrını çözdüm.

Ben, ben sanırdım, kendimi evvelce,
Yoğruldu hamur oldum güzelce,
Yeni bir kimliğim oldu pişince,
Çözdüm **Necdet**'in sırrını çözdüm.

Korkarlar cümle âlem senden,
Rûh-u ayırırsın bedenden,
Çekersin varlığı sahneden,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Senden geçer her canlının yolu,
Kalkmaz Olur artık eli kolu,
Hükümsüz olur sağı solu,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Kavuşturursun dostu dostuna,
Oturtursun yokluk postuna,
Binersin dünyanın sırtına,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Bütün şehitler koşarak gitti,
Sonları bak ne güzel bitti,
Hepsi ecel şerbetleri içti,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Dünyayı dost edinmemişse,
Kimselere de eğilmemişse,
Saflığı hiç değişmemişse,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Çekersin sûret-i aradan,
Alışır buna sonradan,
Böyle düzenlemiş halkeden,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Bâkî olan hakk'tır ancak,
Geçip giden halk'tır ancak,
Varmı'dır? dünyaya kanacak,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

90

Gafletle geçmedi ise yıllar,
Hakk'a doğru ise hep yollar,
Allah dedi ise hep diller,

Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Ölümden korkma, çünkü korkulmaz,
Varlığından bir şey azalmaz,
Bu geçitte kimseler kalmaz,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Peygamberin sözüne uyarsan,
Gerçekleri baştan duyarsan,
Yaralarını hemen sararsan,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Bir gün bana da okunur salâ,
Necdet için denir bu “essalâ”,
Tabutuma taht olur musallâ,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Ölmeden evvel ölürsen eğer,
Bu ölüme biçilmez değer,
İnan ki; başın arşa değer,
Ölüm sen ne güzelsin, ne güzel.

Nedir kalacak

Giyindim toprağı bin bir naz ile,
Çalıp oynadım türlü saz ile,
Neler geldi söyleyecek dile,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Bir çuval et ve kemiktir tulum,
Kim bilir nasıldır benim yolum,
Zorlama belki kırılır dalım,
Geriye benden nedir **kalacak?**

91

Kafeste öten bülbül kimindir?,
Gaflette olan nasıl emindir?,

Yaptıkların ancak senindir,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Sıvadılar üstümü deri ile,
Zannettiler beni bu sûret ile,
Baktılar hep vücûd iklimine,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Sallanır üstümde el, ayak, baş, kol,
Dünyaya gelmeye maddedir yol,
Aklın var ise sen de biraz ol,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Yaşlanır tutmaz olur ayağım,
Boş geçen günlere mi! Yanayım,
Bırakmaz biraz daha kalayım,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Küp kırılır dökülür yere,
Belki kanım olur dere,
Allah bizi idrakine erdire,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Yaşamıştı denilir birkaç gün,
Unutulur kalmaz isim ve ün,
Kıymet bilemediysen çok dövün,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Dikilir belki bir taş kabrime,
Nereden varılır bilmem menzilime,
Çekilir toprak yorgan üstüme,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Girerim çukura çok karanlık,
Dünyadan almamışsam aydınlık,

92

Nasıl geçer mahşere dek ayrılık,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Nesiller geçer hep sür'at ile,
Kim kimin peşindedir, bilmez bile,
Ulaştığımda o sessiz ile,
Geriye benden nedir **kalacak?**

Hakk ile geçirmişsem ânı mı,
Uyandırmışsam biraz yaranımı,
Memnun etmişsem ecdadımı,
Geriye benden budur **kalacak..**

(20/08/1988)

Geldim

Ben, ben dedin, bu güne kadar,
Hayal benliğin neye yarar,
Haydi yeter karar ver karar,
Benliğini atmaya **geldim.**

Gaflet oy alıyor gün be gün,
Ne yaparsan senindir bu gün,
Dün geçti yine çok hızlı dün,
Perdeni açmaya **geldim.**

Âdem-i bil önce adından,
Neler ulaşır bak katından,
Dinle haberleri bâtından,
Sırrı Âdem'i açmaya **geldim.**

İbrâhiym-i anla sözünden,
Nasıl da yalvardı özünden,
Tevhide bak onun gözünden,
Kâ'be ni yeniden kurmağa **geldim.**

93

Tûr'da Mûsâ'ya ulaştınsa,

Muhabbet nûruna bulaştınsa,
Kızıl denizi bu gün aştınsa,
Vadii eymen'de buluşmaya **geldim.**

Rabb'ı na döndür de yüzünü,
Görmek için kendi özünü,
Kaçırmadan vuslat gününü,
İrcii'ye davete **geldim.**

Aç ta gönlünü Hakk'tan yana,
Ne lütuflar olur bak sana,
Kalmayasın sakın haa sona,
Ve nefahtü'den vermeğe **geldim.**

Nefs-i Meryem'den Rûh-u Îsâ'yı,
Meydana getir bu harikayı,
Tabir eyle şu rû'ya yı,
Fena fillâh-ı yaşatmağa **geldim.**

Muhammed-î olmak ister isen,
Ne olur biraz gayret göstersen,
Aç gönlünü hemen diler sen,
Nûr-u Muhammedi den coşup taşmağa **geldim.**

Bu âleme bakıp derinden,
Oynat kendini yerinden,
Dönemezsin bak seferinden,
Semme vechullah-ı açmağa **geldim.**

Mükerrem kıldı seni de Hakk,
Tanı kendini, ayağa kalk,
Nasıl mübareksin, bakta bak,
Tac-ı kerremnâyı takmaya **geldim.**

Toplandı huzurda âşıklar,
Ne sırlar açtılar, ne sırlar,

94

Hepsi dostlarını buldular,
Üşşaki dilsen ifşaya **geldim.**

Necdet-i dinle biraz hafiften,
Ne sırlar gelir sana garibden,
Hakk'ın armağanı bu gaib'den,
Terzi baba'dan seyrâne **geldim**.

(21/3/1999)

Meydane gel

Bir yolculuğa çıktık ta baştan, isterse gönlün olsun
taştan.
Geri kalmasın gözün yaştan, haydi yürü meydana
gel.

Gariptir erlik sanma kolay, ilim oku dolay, dolay,
Gönlünü parlat kalay, kalay, haydi yürü çalışmaya
gel.

Şeyrandasın eyle sefer, gönlüne koymayasın keder,
Ömrün sonu olmasın heder, haydi yürü seyrana
gel.

İnce işler eylemiş eller, yerlerinde esiyor yeller,
Gönlünde hep açsın güller, haydi yürü nakkaşa
gel.

Uzaklarda kaldın neden, yakında elden gider bu
ten,
Yok olursun bilmeden sen, haydi yürü kendine **gel**.

Pak eyle gönlünü bir dem, olmayasın nefesine yem,
Çalış gayret eyle de hem, haydi yürü gönlüne **gel**.

“Levlâke levlâk” dedi Hakk, bu hitâba çok iyi bak,
Başına “kerremnâyı” tak, haydi yürü kendine **gel**.

Zâhirle olma kayıtlı, bu günlerin hep sayılı,

İçine dön budur hayırlı, haydi yürü bâtına **gel**.

95

Özden alınca haberi, kalmaz gönlünün kederi,
Edersin seyr-ü seferi, haydi yürü “ilmü ledün”e
gel.

“İkra” dedi baştan Hakk, gönlünde muhabbeti
yak,
Gaflet uykusundan hemen kalk, haydi yürü
Kûr’ân’a **gel**.

Esmâdanda olur zuhuru, anlarsan bulursun
huzuru,
Men arefe nefsehu, haydi yürü Rabb’i ne **gel**.

“Allah dedirtti zâtına, baksan ne olur bâtına,
Lütfeyle nûrdan cânına, haydi yürü Allah’a **gel**.

Nefsinle cenk eyleyiver, arzularını yere ser,
Yayını kuvvetlice ger, haydi yürü savaşa **gel**.

Tanımaya bak özünden, Hakk kapısıdır gir
gözümden,
Anla biraz sözümden, haydi yürü Necdet’in yoluna
gel.

Nusret Babamın kabri başında

Ey yolu bu menzile düşen, gece gündüz âlemi
gezen,
Nice nice sırları sezen, bura da Hz. Nusret yatıyor.

İbretle bakıp nazar eyle, dilinden bikaç dua söyle,
Bir gün olursun böyle, bura da Hz. Nusret yatıyor.

Düşün içine yönel bir an, nasıl geçti bu kadar
zaman,

Nedir bu gün elinde kalan, bura da Hz. Nusret
yatıyor.

Bir gün gelir olursun böyle, çok uzaktır sanma
öyle,
Her an gönülden Hakk'ı söyle bura da Hz. Nusret
yatıyor.

Hayatta idi bir zamanlar, ne güzel yaşamıştı onlar,
Mesken oldu Pendik yayalar, bura da Hz. Nusret
yatıyor.

Çanane can aşık maşuk, derde deva gönüle ıfık,
Ömür boyunca Hakk'a âşık, bura da Hz. Nusret
yatıyor.

96

Nasrun minallah Âyetinden, çok şey kazandı gayretin-
den
Her an hayrandı hayretinden, bura da Hz. Nusret
yatıyor.

Dervişleri Hakk'a yürüten, gönülde muhabbet
estiren,
Cemalûllah'ı hep gösteren, bura da Hz. Nusret
yatıyor.

Rahmiye annem de yanında, hiç ayrılmadı
hayatında,
Beraberler kabristanda, burada Rahmiye Sûltan
yatıyor.

Uşşâki dediler yoluna, katıldı idim kervanına,
Beni de aldı huzuruna, burada Babam Hz. Nusret
yatıyor.

Seni tanı

Dediler Ahmet Mehmet, öyleyimde zannettin,
Olmamışır hiç Mehmet, gerçeğini kaybettin.

Doğdun sevindi çevren, sen ise hep ağladın,
Koptun asıl yerinden, yüreğini dağladın.

Ağladın çünkü neden, indirdiler zemine,
Çare yok ne gelir elden, yan bakalım derdine.

Âdem gibi kovuldun, bugün sende cennetten,
Hilkatın tamamlandı, nasip aldın cesedden.

Girdin bir kap içine, o sûret benim, deyu,
Döndün başka biçime, değiştirdin hep huyu.

Rabbin sana dediki, “BEN seninleyim orada!”
Sen ona dedinki, “ben nefsimleyim burada!”

Biraz çamur toprak, bulaşınca yüzüne,
oldun Rabbinden Irak, doluşunca özüne.

97

Yaşıyorum zannettin, ölmüş idin şüphesiz,
Aslından ayrı kaldın, bu iş değil sebepsiz.

Rabbin evvelâ ölümü, sonra hayatı halketti,
Çözenler bu düğümü, mukafatı hakketti.

Ey garip adem sana, Rabbinin çağrısı var,
Hadi artık kalksana, rûhunun ağrısı var.

Sen halife namzet-i, şânın ise pek yüce,
Elden bırakma hizmeti, ulaşırsın o güce.

Uyar isen Hüda'ya, gösterirler sana yol,
Sahip çıkıp davaya, kendine ulaşan ol.

Uyar isen nefsine, kalırsın yine toprak,
Yolun çıkar tersine, fayda etmez haykırmak.

İyi düşün bu günden, henüz kurtulus var iken,
Döndür gemini bugün, Azrâil sana gelmeden.

İyi anla bunlari, “Venefahtü” dedi Hakk,
degistirip huylari, Rabbinin ozune bak.

dogrulturan hedefin, İnsani Kamile dogru,
Açılır gönül sedefin, sana olur çok uğuru.

Haydi durma koş biraz, nefsin çıkmışta yola,
Sana evvelden garaz, hemen git onu yakala.

Sâlik devreder kendini, bulmak için Rabb’i onda,
O zaman anlar yerini, başka şey yok varlığında.

Yetmez mi bu devlet ona, Rabb’i ne olmuş libas,
Gafletle kim ulaşır O na, olmayınca hastan has.

98

Necdet neler geçirdi, bu hale gelmek için,
Ne zehirler içildi, hevedan geçmek için.

Kalmadı bu canda ten, tende canda kalmadı,
Sahibi aldı elinden, Necdetten eser kalmadı.

Libâsım biraz eski, Necdet diye tanırırlar,
Ben ondayım ne varki, Toprak diye sanırırlar.

Gizlerim hem sıkıca, açarım da zaman, zaman,
Varmı ki! bir sakınca, saltanatım var benim.

Mekke Kâ’be

05/11/1999

Görünür

Âdem'e bir bak derinden, iblise toprak **görünür**,
Secde eden meleklerle, kıblegâh olmuş **görünür**.

Kabil uymazsa hakkına, Habil'e düşman **görünür**,
Kanına kast eden Kabil, Habil'e kardaş **görünür**.

Kavmi çok eğlendi Nûh'la, gemisi eyvence **görünür**,
Nûh'a imân edenlere, tufandan necat **görünür**.

Mucize gönderdi bir deve, Semud'a hayvan
görünür,
Sâlih'e imân edenlere, Nakatullah **görünür**.

Putlara tapan kavmine, onlar ilâhlar **görünür**,
İbrâhiym'e küçüklüğünden beri, taş, toprak
görünür.

İbrâhiym almıştı emri, İsmâil kurban **görünür**,
Bu bir imtihan idi, Allah'a kurban koç **görünür**.

Attılar Yusuf'u kuyuya, kardeşlere düşman
görünür,
Ağlayıp inleyen yakub'a, yusuf'u can hicran
görünür.

99

Satıldı Yusuf Mısır'a, Fir'âvn'a köle **görünür**,
Zeliha âşık olunca, o na sûltan-ı can **görünür**.

Aldı eline bir değnek, Mûsâ'ya âsâ **görünür**,
İmân etmeyenlere, o âsâ ejderha **görünür**.

Nil nehri hep akar durur, Mûsâ'ya ab-ı hayat
görünür,
Firâvn'nın kavmine ise, kırmızı kan akar **görünür**.

Kızıldeniz Mûsâ'ya, on iki yol **görünür**,
İmân etmeyen Fir'âvn'a, ordusuyla ecel **görünür**.

Îsâ'yı anlayamadılar, onlara sonu çarmıh **görünür**,
Rabb'ı öyle diledi ki, Kûr'ân da göğe çıkmış
görünür.

Müşriklere Mi'râc-ı, hayâl inkâr **görünür**,
Kendisine her cihetten, rû'yetullah **görünür**.

“men reânî” den o sabah, hakk'ın zât-ı **görünür**,
“Lâilâhe illâllah”tan, “Muhammeden rasûlûllah”
görünür.

Harem-i Şerif'i hakk'ın, büyük bir yapı **görünür**,
İrfan ehline ise, cümle âlemler **görünür**.

Gafletle bakanlara Kâ'be, örtülü bir taş **görünür**,
Ârif-i billâhlara, tecelli-i zâtûllah **görünür**.

Zem, Zem nedir bilmeyenlere, bir su kaynağı
görünür,
İçip, içip kanarlara hep, ab-ı hayat-ı can **görünür**.

Gafletle âleme bakanlara, taş, toprak, heva
görünür,
Âşıka her katre zerreden, Cemâlûllah **görünür**.

Necdet gafil olanlara, bîgâne beşer **görünür**,
Özüne dalanlara, İnsân gibi **görünür**.

Dilinden anlamayana, sözleri boş kelâm **görünür**,
Anlayan bütün canlara, hep kelâmullah **görünür**.

Açarsa perdesin bir dem, avama inkâr **görünür**,

Hakikat aşinâlarına, her dem perdesiz görünür.

Elif, ba, dal, cim ile sad, sıradan harfler görünür,
Necdet'e lütfetti Allah, nice sırlar görünür.

Arası

Var etti mevlâ ezelde, diledi zuhurun görsün,
İlk tecellisin eyledi, **zât** ile **sıfat**, **arası**.

Evvelâ ettide lâtif, meydana çıkarsın diye,
A'yan-ı sâbite kıldı, **rûh** ile **nûr**, **arası**.

Maksadından bütün bunlar, olsun anda esmâ,
ef'âl.
Tüm zuhurda bulunsunlar, **halife** ile **beşer**, **arası**.

Görüntüye gelmek için, benliğini bilmek için.
Sûret, şekil verdi bana, **toprak** ile **balçık**, **arası**.

Zuhur ettik bir anadan, kimseler bana sormadan,
Gelmişim güya dünya ya, **mânâ** ile **madde**, **arası**.

Her türlü mânâ bünyeme, neler iliştirdi künyeme,
Zıt isimler de birleşti, **Hâdi** ile **Mudil**, **arası**.

Başlamışım koşturmağa, öğrenmişim yürümeyi,
Seneleri aştırmaya, **çocukluk** ile **gençlik**, **arası**.

Demişler adıma Necdet, Necat olmuş Kur'ân ile,
Bulduk kendimizi medet, **varlık** ile **yokluk**, **arası**.

Mânâdan açıldı kapı, başladım ben yürümeye,
Muhabbet doldu gönlüme, **Pirim** ile **Şeyhim**, **arası**

101

Çok çalıştım o günlerde, bu günlere ermek için,
Şûle oldu gönüllerde, yaş **30** ile **35**, **arası**.

Nice devranlar gördüm, ne kâmillikle görüştüm,
Bunları birlikte yaşadım, **şeyh** ile **derviş**, **arası**.

Mahbub-u ezeli buldum, hem peygamber
muhabbeti,
Hazzımdan şadumân oldum, **can** ile **canân**, **arası**.

Boşaldı bir gün tenden ev, dolmuş şeyhimin
müddeti,
Lütfettiler o gün görev, **Hakk** ile **kullar**, **arası**.

İnce yoldur Hakk'ın yolu idrak gerektir gitmeye
Rabb'in rahmeti hep dolu, **zâhir** ile **bâtın**, **arası**.

Yeni gelen dervişlere, Hakk yoluna girmek için,
Seçtirdim hep onlara, **hayat** ile **ölüm**, **arası**.

Başladık hep çalışmaya, bıkmadan hem
yorulmadan,
İşi sağlam tutmaya, **şeriat** ile **tarikât**, **arası**.

Muhabbet verdik her zaman, gönülden dostlar
bulmaya
Tatbikatlar oldu yaman, **tarikât** ile **hakikat**, **arası**.

İlimler koyduk ortaya, gerçeklere varmak için,
Mâide dedik sofraya, **hakikat** ile **marifet**, **arası**.

Başladık seyru sefere, uzunca yollar katedip,
Ulaştırırız hedefe, **uruc** ile **nüzûl**, **arası**.

Mabeyinci olduk bugün, kimlere var ne zararı,
Gelip gitmekteyiz hergün, **Hakk** ile **halk**, **arası**.

Hakk Verdi bana bir kapı, âşıklar hep girsin diye,
Bu özel bir gizli yapı, bab-ul **feth** ile **umre**, **arası**.

Kûr'ân da da ismimiz var, "Fenecceynake" dedi
Hakk, Taha'da da hissemiz var, **Necdet** ile **necat**,
arası.

Kûr'ân da hem sûremiz var, Mi'rac dan bahseder
evvel,
Habibime de oldu yar, **Tûr** ile **Kamer (Sûresi)**
arası.

Âyetinden hissemiz var, "Kaab-ı kavseyni ev
ednâ",
Gönlümüze hepsi uyar, **sıfır** ile **on dokuz** **arası.**

Kâ'be de yolumuz var, Zât'a ulaştırmak için,
Üstünden hep geçenler var, **İbrâhiym** ile **kapı**,
arası.

Makam tuttuk haremde budem,görüşmek için
dostlarla,
Nicelerle görüştük, **Safa** ile **Merve**, **arası.**

Geçiyor haremde günler, bazen ibadet yazıylan,
Dönüyoruz zaman, zaman,**yatsı** ile **sabah**, **arası.**

Lütfetti Hakk bunda bize, Umreden nasibimiz var,
Aktaralım bizde size, **se** ile **ha**, **arası.**

Cim, Cemâli ilâhidir, İ, insân-ı kâmil,
Mim, hakikatı Muhammed-î, **zâhir** ile **bâtın**, **arası.**

Arkadan geldi bir lütuf, nasıl şükran edeyim,
Yakıyn'den bildirdi Rabbim, **şın** ile **dat** , **arası.**

Sad, sıfatı ilâhidir, elif de uzar göklere,
Dal, delili ilâhidir, **Âdem** ile **Muhammed**, **arası**.

Daha sonra oldu elif , Hakk dan bize armağan,
Makamattan meydana gelmiş, **sıfır** ile **on üç**, **arası**.

E, ermek'tir evvel kendine, lâm, varlık oldu âleme,
Elif uzar yine göklere, **kün** ile **feyekünü**, **arası**.

103

Bu elif'de neler var, şerhin etmek kolay değil,
Anladınsa eğer cânım, **Ahad** ile **Ahmed**, **arası**.

Oldu Rasûlün haremindedir, yine bizlere bir lutuf,
İndirdiler gönlümüze, **be** ile **te**, **arası**.

Te oldu müşahede baştan, Ente diyordu sanki
Hakk,
Ene dedim bir hoşluktan, **sen** ile **ben**, **arası**.

Be geldi sonra sıraya, giremez kimse araya,
Birlikteliktir mânâsı, **ben** ile **sen**, **arası**.

Elif, be, te, cim, sad geldi, sırları yüreğimi deldi,
Gelmişim bunları almaya, **ilim** ile **muhabbet**,
arası.

Uzun sürer şerh edersem, kısa, kısa geçtik
yukarıda, Açarsam perdeyi birdem, kalırsın
inkâr ile **tasdik** **arası**.

Birşeyler ile meşgul herkes, ben ise seninle
meşgul, Haremindedir hiç gayri yok,
zâhir ile **bâtın**, **arası**.

Eğer yazmasaydım bunları, uçar gider idi benim
ile, Rabbim lutfetti gayreti, **kalem** ile **kâğıt**,
arası.

Bir gece mânâ âleminde, gördüm kendimi
haremden, Hiç kimseler yok içerde, tavaf,
duvar ile **çarşı**, **arası**.

Hayret ettim ben bu işe, ne denirki bu gidişe,
Soldan sağa dönüyordu tavaf, **zâhir** ile **benlik**,
arası.

Gördüm ilerde bir gizli kapı, hayret ettim nasıl bir
yapı,
Geçme motif, arkası cam, **sıra**, **sıra kapılar**, **arası**.

Gezip dolaşarak gördüm, tespit ettim yerini,
Bab-u şâmî imiş meğer, **52** ile **54** **arası**.

104

Genelde kapalıdır, açılmaz gafillere,
Her kata çıkışı var, **ef'al** ile **Zât-ı** **arası**.

Şin, müşahede genelde, Mim, makam-ı
Muhammed-î,
Tasadüf yok ezelde, **hayal** ile **gerçek**, **arası**.

Dilediğimizi alırız, bu kapıdan hareme,
Gafilân-ı komayız, kalır **nefs** ile **benlik**, **arası**.

Hanedanı guzide de, yazılıdır ismimiz,
Yaparız can sohbeti, **52** ile **54** **arası**.

Dizildi 53 ler sıraya, nasıl geldiler bir araya,
Girdik hep gönlü saraya, yaş **61** ile **63** **arası**.

Hakk a ulaşmak ister isen, Necdet-e ulaşman
yeter,
Kalmaz gönlünde keder, **göz** ile **yaş**, **arası**.

Biraz fazla söyledikse, hoş gör bizi ey zâhit!
Ne sûltanlar var zeminde, **abd** ile **kul**, **arası**.

Mescid-i Nebevi de o gün, aradım yerini elli üç ün,
Buldum sonda sarı direklerin, **minber** ile **hihrab**,
arası.

Meğer orada da varmış yerimiz, bir hoşça oldu
halimiz,
Muhabbetle doldu gönlümüz, **habîb** ile **mahbub**,
arası.

Hem kelime-i Risâlette, sayı çıktı beş yüz üç te,
Yine kaldık hayrette, sıfır oldu **beş** ile **üç**, **arası**.

Hesab ettim Ahmed-i güzelim Muhammed-i,
Nasıl etmem hayret-i, bak **elli iki** ile **elli dört**,
arası.

Necdet Ardıç Terzi Baba
1-11-1999 / 7-11-1999 arasında Mekke Kâ'be de

105

Yeri gelmiş

Yeri gelmiş: Âlemde “Venefahtü” olmuşuz.
Kendimizi zâhire vurmuşuz.

Yeri gelmiş: Nûh’la seyran etmişiz gemide.
Hatıra bırakmışız bu yerde.

Yeri gelmiş: İbrâmiym ile Halil olmuşuz.
İsmâil’i kurban eylemişiz.

- Yeri gelmiş: Hüsn-ü Yusufu Kenân olmuşuz.
Yakub'a göz yaşı doldurmuşuz.
- Yeri gelmiş: Mûsâ'ya âsâ olmuşuz bir dem.
Yutmuşuz sihirleri o dem.
- Yeri gelmiş: “**len terânî**” de demişiz amma.
Kelimullah da demişiz ona.
- Yeri gelmiş: Îsâ'da olmuşuz rûhullah.
Anlamadan sandılar onu ilâh.
- Yeri gelmiş: Habîb olmuşuz Muhammed'e. (s.a.v.)
Ne sırlar açmışız can Ahmed'e.
- Yeri gelmiş: Halife olmuşuz bu zemine.
Başka kimler geçer ki, yerine.
- Yeri gelmiş: Hicret etmişiz o gün Mekke'den.
Görmediler bizi örümcekten.
- Yeri gelmiş: Uhud'ta çarpışmıştık küffarla.
Dolu o günler hatıralarla.
- Yeri gelmiş: Hendeği kazmışız hep birlikte.
Anlaşılmaz bu işler ikilikte.
- 106
- Yeri gelmiş: Mekke'yi fethetmişik o gün.
Müslümanlara olmuştu düğün.
- Yeri gelmiş: Ali (Kerremallahu veche) den.
Hayber kapısı koptu yerinden.
- Yeri gelmiş: Putları temizledik yerinden.
Mü'minler hep sevindi eserinden.
- Yeri gelmiş: Demişiz “bi hablil veriyd” sana.
“Fe eynemâ” dan hisse alsana.
- Yeri gelmiş: Necdet'e olmuşuz libas.

İçi dahi nefsinden halâs.

Yeri gelmiş: Çekmişiz perdemizi sımsıkı.
Kime düştü ki, varlığımızın tasası.

(31/10/1999) Pazar (Mekke

kâ'be)

Kâ'be

Âdem'le beraber yer yüzünde,
Dönülmeye başlandı ilk günde,
Ne tükenmez gücün varmış bu günde,
On bin sene geçti, yine varsın **Kâ'be**.

Ne sabırlı ne gayretliyimisin,
Ne bilinmez, ne hayretliyimisin,
Ne azametli ne gayretliyimisin,
Her halde sonsuza dek durursun

Kâ'be.

Bir ismin beyt'ül atik'tir senin,
Dünyanın tam ortasıdır yerin,
Göklere dek uzanmıştır serin,
Asırlar içinden gelirsin yorgun **Kâ'be**.

107

Haziran, temmuz, ağustos, eylül,
Güneş altında, gölgede değil,
Ey gönül o na hürmetle eğil,
Güneşten şikâyetin yokmudur?

Kâ'be.

Tavaf edenler bir şeyler ister,
Kadınlar çocuklar ve de erler,
Türlü türlü dilekler dilerler,
Senin hiç dileğin olmaz'mı **Kâ'be**.

Her kes senin önünde eğilir,
Varlığın huşu ile seyredilir,
Sen de secde edermisin? Dedim,
İnsân-ı Kâmil'e ederim, dedi **Kâ'be**.

İnsân-ı Kâmil'e secde neden? Dedim,
O na melekler de secde etiğinden, dedi Kâ'be.
Ben bir taşım tecelli var içimde,
İnsân nûrdur, hakk'ın zât-ı vardır, dedi **Kâ'be**.

İstenen her şeyi verirsin bir, bir,
Açıkça tecellin olur zâhir,
Güçsüzler de tavaf'a olur kâdir,
Hepsini güçlendirirsin orada **Kâ'be**.

Bir gün baktım bir kadın tavafta,
Sürünüyor, duramıyor ayakta,
A'ma'lar da görünüyor etrafta,
Bu nasıl bitmez tükenmez sevgi, **Kâ'be**.

Her âşık sana koşarak gelir,
Hepsi de nasiplerini alır,
Bigâne olan ilgisiz kalır,
Bütün âşıklara maşuksun Kâ'be.

Ârif olan anlar ancak seni,
Bu oyun yeni değildir yeni,

108

Varlığımızı bildik bileli,
Çıkmadık içinden hiçbir zaman **Kâ'be**.

(30/10/1999) Cumartesi (Mekke
Kâ'be)

Nedir dediler

Ziyaretin nedir? Dediler.>

Tafsil de aramaktır dedim.

Mekke'n nedir? Dediler.>
Zât-i tecellimin şerhidir dedim

Haremin nedir? Dediler.>
Zatımın şerhidir, dedim.

Zem zem'in nedir? Dediler.>
Bâtınî pınarımdır, dedim.

Tavaf yerin nedir? Dediler.>
Ef'al alemimdir, dedim.

Direklerin nedir? Dediler.>
Sıfat, esmâ, ef'âl tecellilerim'dir, dedim.

Birinci sıra direklerin nedir? Dediler.>
Doksan dokuz esmâ tecellilerimdir, dedim.

Arka direklerin nedir? Dediler.>
Esmâ tecellilerimin tafsilidir, dedim.

İkinci katın nedir? Dediler.>
Sıfat tecellilerimin tafsilidir, dedim.

Terasın nedir? Dediler.>
Ulûhiyyet tecellilerimin tafsilidir, dedim.

109

Kâ'ben nedir? Dediler.>
Zât-i tecellimin cem-i dir, dedim.

Tavaf nedir? Dediler.>
Zâtıma gelen yoldur, dedim.

Birinci dönüşüm nedir? Dediler.>
hayat sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

İkinci dönüşüm nedir? Dediler.>
İlim sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Üçüncü dönüşüm nedir? Dediler.>
İrade sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Dördüncü dönüşüm nedir? Dediler.>
Kudret sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Beşinci dönüşüm nedir? Dediler.>
Kelâm sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Altıncı dönüşüm nedir? Dediler.>
Sem-î sıfatımın kaza nılmasıdır, dedim.

Yedinci dönüşüm nedir? Dediler.>
Basar sıfatımın kazanılmasıdır, dedim.

Hacer-ül Esved'in nedir? Dediler.>
Zâtımdan ef'âl âlemine bakan gözümdür, dedim.

İlk selâmın nedir? Dediler.>
Hakikatime giriştir, dedim.

İkinci selâmın nedir? Dediler.>
Marifetime giriştir, zâtımı selâmlamaktır, dedim.

110

Siyah çizgi nedir? Dediler.>
Ulûhiyyet'e gidiş sıratullah'tır, dedim.

Birinci köşen (Rükn-ü Irakî) nedir? Dediler.>
Umumi şeriatimdir, dedim.

İkinci köşen (Rükn-ü Şamî) nedir? Dediler.>
Gerçek tarikatım'dır, dedim.

Üçüncü köşen (Rükn-ü Yemânî) nedir? Dediler.>
Gerçek hakikatim'dir, dedim.

Dördüncü köşen (Rükn-ü Hacerul Esved) nedir?
Dediler.> Gerçek marifetimdir, dedim.

Altın oluğun nedir? Dediler.> Rahmetimin
şeriat ve tarikat ehline aktığı yerdir, dedim.

Tavaf niçin soldan döner? Dediler.>
Sağ akl-ı kül'üm' dür her şeyi ihata eder, dedim.

Ya örtün nedir? Dediler.>
Ahadiyyetimin gizlenmesidir, dedim.

Ya kapın nedir? Dediler.>
Zâtımın girişidir, dedim.

Ya içinde ne vardır? Dediler.>
Üç direk, ilmel, aynel, hakkal yakıyn'dir, dedim.

Hicr'in nedir? Dediler.>
Zâtımın açık yanıdır, dedim.

Hatim'in nedir? Dediler.>
Şeriat tarikat mertebesinde sınıırımdır, dedim.

Makam-ı İbrâhiym'in nedir? Dediler.>
Dostluk, (Hullet) mertebem'dir, dedim.

Enin niye on bir metre? Dediler.>
Biri sen biri de ben' im, dedim.

Boyun niye on iki metre? Dediler.>

Zâtıma gelen merte belerimdir, dedim.

Yüksekliğin niye on üç metre? Dediler.>
Rasûlümün şifresidir, dedim.

Çocuk sesleri niye? Dediler.>
İsmâil'in o günden ağlama yankısıdır, dedim.

Mültezemin nedir? Dediler.>
Kapımın yanıdır bekleme yeridir, dedim.

Dokuz minaren nedir? Dediler.>
Dördü: Şeriat, tarikat Hakikat, marifet;
Beşi: (Hazarât-ı hamse') dir,
dedim.

İki şerefelerin nedir? Dediler.>
Zâhir ve bâtın davetimdir, dedim.

Dış kapıların nedir? Dediler.>
Ulûl el bab'larımın giriş yerleridir, dedim.

Sa'yın nedir? Dediler.>
Zâtıma gelen yoldur, zaman tünelidir, dostu
aramaktır,
dedim.

Safa'n nedir? Dediler.>
Akl-ı küllün zuhurudur, dedim.

Merve'n nedir? Dediler.>
Nefs-i küllün zuhurudur, dedim.

112

Birinci gidiş nedir? Dediler.>
Akl-ı külden nefs-i külle "nüzü'l" iniştir, dedim.

Geriye dönüş nedir? Dediler.>

Nefs-i külden akl-ı külle “uruc” çıkıştır, dedim.

Üçüncü yürüyüş nedir? Dediler.>
İbrâhimîyyet tevhidime ulaşmaktır, dedim.

Dördüncü yürüyüş nedir? Dediler.>
Mûseviyyet ten zihime ulaşmaktır, dedim.

Beşinci yürüyüş nedir? Dediler.>
İseviyyet teşbihime ulaşmaktır, dedim.

Altıncı yürüyüş nedir? Dediler.>
Habibimin gerçek tevhidine ulaşmaktır, dedim.

Yedinci yürüyüş nedir? Dediler.>
Zâtımla halkımın arasına girmektir, dedim.

Saç kesmek nedir? Dediler.>
Beşeri fiillerimi kesmek’ tir, dedim.

İhram nedir? Dediler.>
İnsânda ki, örtüm’dür, dedim.

Neden beyazdır? Dediler.>
Renksiz olmak içindir, dedim.

Rıdan nedir? Dediler.>
Azametimdir, dedim.

İzar’ın nedir? Dediler.>
Kibriyam’dır, dedim.

113

İhramdan çıkmak nedir? Dediler.>
Renklere boyanmak içindir, dedim.

Omuz açmak nedir? Dediler.>

Kudretimi göstermektir, dedim.

Hervele yapmak nedir? Dediler.>
Azametimi göstermektir, dedim.

Hacc'ın nedir? Dediler.>
Hakikatimde Cemâlimi seyr'dir, dedim.

Umren nedir? Dediler.>
Hakikat-i Muhammed-î de Habibimi seyr'dir,
dedim.

Vedan nedir? Dediler.>
İzafidir, birlikte olanın vedası olmaz, dedim.

Bunları soran kim? Dediler.>
Soranda söyleyende benim, dedim.

Peki tavaf edenler kim? Dediler.>
Hepsi sûretlerimdir, dedim.

Kapıların niye doksan beş? Dediler.>
Biri yukarı çıkar. Diğerlerinin toplamı on üç eder o
da
Habibimin şifresidir ondan habersiz girilmez,
dedim.

(29/10/1999) Cuma (Mekke
Kâ'be)

Girmişim bir bahçeye

Çıkmış idim seyrane, yürür iken avare,
Girmişim bir bahçeye, dostlarla doluymuş meğer.

Girmişim bir bahçeye, konuşmaları başka,
Anlayışları başka, hepsi gelmişler aşka.

114
Girmişim bir bahçeye, Rasûl (**men reânî**) den,

Haber verir sırlarından, gitmez kimse
huzurundan.

Girmişim bir bahçeye, Ali gelir, (Babuhâ) dan,
Eğilmez başka Allah'tan, haber verir sırrından.

Girmişim bir bahçeye, uğradım bir çeşmeye,
Başladım ben içmeye, hak bâtına geçmeye.

Girmişim bir bahçeye, Mevlânâ diyor hemen gel,
Ne olursan ol da gel, dostunu bul da gel.

Girmişim bir bahçeye, Yunus'u gördüm kenarda,
Kalmaz hiçbir karar da, çıkarmış malı pazar da.

Girmişim bir bahçeye, Hacı bektaş'ı Velî,
Ulaşmış her yere eli, diyordu Rabb'ı na belî.

Girmişim bir bahçeye, rastlamışım Nesimi'ye,
Sırrı açmış ileriye, ödetmişler derisiyle.

Girmişim bir bahçeye, Nasreddin de oradaymış,
Hayata kıs, kıs gülermiş, sözleri mesel kalmış.

Girmişim bir bahçeye, açmış uşşaki gülleri,
Hoş eder gönülleri, şak şak öter bülbülleri,

Girmişim bir bahçeye, Hasan Hüsamettin uşşâkî,
Gönlünde aşk-ı ezelî, var mıdır daha güzeli.

Bayram ettiler

Ezelin ezelinde bir zaman,
Sahib-i âlem yaptı program,
Kendilerine verilince kimlik,
Âlem-i Ervahta, Ruhlar **bayram ettiler**.

İki eliyle var etti Mevlâ ,
Hayat bulunca dediler vaveylâ,
Secdeye vardı bütün Melekler,
Âdem, Havva cennette **bayram**
ettiler.

Meyveyi yeyince Havva Âdem,
Cennetten düştüler hemen o dem,
Arafatta hasretle buluştular,
Cebel-i Rahme'de **bayram ettiler.**

İnsânlar çoğalınca dünya da,
Azaldı hem ibadet, niyaz da,
Tûfanla aldı götürdü dalgalar,
Nûh'la kavmi, kurtulunca **bayram**
ettiler.

İsmâil kurban olsun denildi,
İbrâhim'e bu görev verildi,
Minâ yerine geldiler,
Gökten inince koç, **bayram ettiler.**

Mûsâ kavmini çıkardı mısır'dan,
Geçtiler Kızıl deniz, çöl, sahra'dan,
Müjde aldılar, Tûr-i Sînâ'dan,
Gelince Tevrat, **bayram ettiler.**

Havariler inandılar İsâ'ya,
Bir gece oturdular masa'ya,
Rablarından istendi yemek'ler,
Mâide sofrası gelince, **bayram ettiler.**

İsâ'ya o gün kurdular tuzak,
Müşrikler oldular ondan uzak,
Düşmanları canına kast ettiler,
İsâ göğ'e çıkınca, **bayram ettiler.**

Dîn-i İslâm gelince dünya ya,
Şakkal kamer denince aya,

Bu olayı açık seçik gördüler,
Sahabe-i kiram, **bayram ettiler.**

Üzülmüştü o gün peygamber,
Geldi Cebrâil verdi de haber,
Hazırlandı bütün yer ve gökler,
Muhammed (s.a.v.) göğe çıkınca, **bayram ettiler.**

Bin aydan hayırlıdır dedi Mevlâ,
Bu gece ne güzeldir, ne âlâ,
Ehli î mân muhabbet'e geldiler,
Kadir gecesi, **bayram ettiler.**

Üç aylar, Ramazan da, geçince,
İbadet özüne işleyince,
Oruçlar sıra, sıra gittiler,
Mü'minler bayram da, **bayram ettiler.**

Beşeriyetlerinden kurtulanlar,
Hakk'ı varlıklarında bulanlar,
Kana, kana muhabbet'e dalanlar,
Mü'minler, bayram da **bayram ettiler.**

Beşeriyetlerinden kurtulanlar,
Hakk'ı varlıklarında bulanlar,
Kana, kana muhabbet'e dalanlar,
Venefahtü, gelince, **bayram ettiler.**

En yakında olanı, kendinde,
Onu her yerde, benliğinde,
Gerçekten özünde, kimliğinde,
Şah damarın da, bulunca, **bayram ettiler.**

Mevlâ diledi zuhurun görsün,
Kendi varlığında, Hakk'a ersin,
Bu cismi harikayı gördüler,
İnsân'dır, deyince, **bayram ettiler.**

Baktılar âleme, Hakk'ın zuhuru,
 Böylece buldular hep huzuru,
 Bütün âlem de sevgi buldular,
 Semme veçhullah'la, bayram ettiler.

Necdet bu âlem de bir garip kuldu,
 Gönlüne Hakk muhabbet-i doldu,
 Elinden benliğini aldılar,
 Necdet'le rûhu, bayram ettiler.

Gir içeri

Nicedir dolaştın, bağda bostanda,
 Kaç ton su dövdün, tasta havanda,
 Dikkat et yakın da kalmaz havan da,
 Haydi yürü durma, **gir içeri**.

Eğitmediysen kendini bir güzel,
 Yürü hemen tut, ehlinden bir el,
 Almasın bak, sermayeni esen yel,
 Hemen mektebi İrfandan, **gir içeri**.

Benliğin perde olmakta, hep sana,
 Hadi artık, bunlar anlasana,
 Buradan aldıkların, hep lâr sana,
 Varlığından soyunda, **gir içeri**.

Bir benliğin vardır, asılsız sahte,
 Türlü bulaşık, karışık, her renkte,
 Pişman olmayasın, bak gelecekte,
 Benliğini attı, **gir içeri**.

Âdem'le başlar, kemâlât-ı İnsân,

Âdem'siz geçirdiğin, günlere yan,

118

Âdem değildir sadece, et ile kan,
Ve nefahtü'den, Rûhtan, **gir içeri.**

Hep fiiller Hakk'ın dır, anla biraz,
Ters gelse de bak, sakın etme garaz,
Mübarektir kıymetlidir, yaşlı arz,
Fiilin hakkını verde, **gir içeri.**

Allah'ın isimleri, Esmâül hüsnâ,
Öğrendik, bildik, tattık âmennâ,
Bunlar kapı oldu, ûlül el-bab'a,
İsimlerin hepsinden, **gir içeri.**

Sıfatları vardır, Allah'ın yedi,
Bunlarla İnsân da, kemâle erdi,
Zuhurlarını tüm âleme serdi,
Sıfatlarından sende, **gir içeri.**

Vadî-i Eymen'e düşünce yolun,
Kalmaz olur artık, sağın solun,
Duyarsın Rabb'in'den, İlâhi sözün,
Vadî-i Eymanden, **gir içeri.**

Tur'u Sînâ da at, güzel bir tur,
Hezel beledil emîn'de, biraz dur,
Kendini bu mertebe de, oldur,
Sîne turunda dön de, **gir içeri.**

Rûh-ul Kûdüs mertebe-i îsâ'dan,
Payını al sende, bu hatıradan,
Yürü Muhammediyye ye, korkmadan,
Rûh'u Mukaddes'ten, **gir içeri.**

Mekke ikram şehridir, âleme,
Hem yar oldu Âdem'e, Muhammed'e,
(s.a.v.)

Hem zuhur oldu, Ahad'a Ahmed'e,
İhramla hemen Mekke'den, **gir içeri.**

119

Kâ'be bu dünyanın, göz bebeği,
Allah'ın zât'ı nın, siyah gömleği,
Giymeye bak, bu İlâhi benliği,
Kâ'be kapısından hemen, **gir içeri.**

Arafata yolun, düştüğü zaman,
Hacı olursun, işte o zaman,
Mahşeri yaşarsın, orada aynen,
Haydi yürü, Arafat'tan, **gir içeri.**

Cebeli Rahme'dir, rahmet yeri,
Çıkanlar rahmeye, olur Hakk eri,
Sakın dönmeyesin, yolundan geri,
Haydi cebeli rahme'den, **gir içeri.**

Hira, heybetli, asaletli hira,
Ulaştı Rasûlüllah, orda Nûr'a,
Sende yaklaş hemen, ulaş bu sırra,
Hira'dan, mağara'dan, Nûr'dan, **gir içeri.**

Yâsîn oku derinden, güzel, güzel,
Övdü Mevlâm seni, ezelden ezel,
Ne kadar çekeceksin, gafletle gazel,
Haydi durma, Yâsîn'den, **gir içeri.**

Hâ mîm'den al haberleri, bu gün,
Geçenlere pişman olursun, o gün,
Dün yine ne kadar, çabuk geçti
dün,
Haydi yürü, Hâ mîm'den, **gir içeri.**

Sen de İnsân'sın, anla insânlığın,
Arkanda bırakma, topraktan bir yığın,
Mahbub-u Hakk'sın, Rabb'ı na sığın,

Haydi gayret, İnsândan, **gir içeri.**

Rasûlü, Muhammed (s.a.v.) Allah'ın kulu
kabulü, Mi'râc'ta Hakk'tan gördü, hep

120
Uludur ululardan da ulu,
Haydi şefeati Muhammed-î den, **gir içeri.**

Ali Kerremallahu Veche'den,
Hakk göründü, âşikâr bu cebheden,
Sende durma tut, o mübarek elden,
Ali babuha'dan, **gir içeri.**

Necdet bu âlem de, yaşar bir garip,
Tanımaya çalış, gönlüne girip,
Bu günden, İlâhi vuslata girip,
Necdetin gözünden hemen, **gir içeri.**

(17/7/1999) Şam,terzi Baba Necdet Ardıç.

Sıgar sığmaz

Sıgar bir mekân içre, bin Âdem oğlu,
Sığmaz bin âlem içre bir Âdem oğlu,
Cismine bakıp aldanma, sakın hâ,,
İki cihan varlığı, bir Âdem oğlu.

Sıgar bir an içre bin Âdem ömrü,
Sığmaz bin an içre, bir Âdem ömrü,
Vaktine bakıp azdır, deme sakın
ha,,
Bütün İnsânlarda ki; bir Âdem
ömrü.

Eğer sana sen olmak istersen şifa,
Aşk ol, âşık ol, aşka eyle vefa,
Başka yok, ancak böyle bulunur safa,
Aşksız yaşaması mümkün mü? Bizle

Kemâlin kemâlidir, bunca kemâlât,
Kalır sanma, geçer nice, nice, hâlât,
Bu gün de kendini, bulamaz isen,
heyhat,
Kimseye ta'n etme, yarın sakın sen.

121

Hakk'ın aynasıdır İnsân, candır, canân'dır,
sevendir,
Sevilendir, bütün âlem de, Hakk'ın sırrı'dır İnsân.

Sanat, ilim, musikî, birde aşk'ı
İlâhi
Varsa eğer gayretî, olur İnsân
vallahi

(11/02/1996) Terzi

Baba.

Namaz

Kıl namaz eyle eda,
Beş on dakikanı et feda,
Güzel ömrün olmasın heba,
Gelirmisin dünyaya bir daha.

Namaz mü'minin Mi'racı,
Müslümanın baş tacı,
Her derdinin ilâcı,

Gözümün nûru namaz.

Kendin

Kendin kendini arasan; ara kendi içinde,
Sûret-i Rahmân ararsan; ara kendin için'de.
Hakk'a vuslat ararsan; ara kendi içinde,
Tecelli etti Mevlâ; sûret-i İnsân içinde.

Benimle

Beni ben ettim, beni benimle, beni
ben.
Göğsüme koydum da bir ben.
Beni ben ettim, beni benimle, beni
ben.
Gayrı komadım hiç arada.

122

Seni sen ettim, orada seninle, seni sen.
Huu dedim, hep birlikte, sana, bana,o na.
Onu da, huu ettim, benimle, seni, beni, benimle
ben.

(30/9/2004)

Kadrini kıymetini bil

Ramazan geldi kardeş, geçiyor,
Günler hep birer birer eriyor,
Oruçlar yolu tuttu gidiyor,
Ramazanın, kadrini kıymetini bil.

Kadir gecesi hayırlı bin aydan,
Sen de al hemen, bu büyük paydan,
Hakk'a varırsın belki bu yoldan,
Kâdir'in, kadrini kıymetini bil.

Bayrama ulaşınca bir gün,

Günahlar mutlak olur sürgün,
Hayatını yönlendir düzgün,
Bayram'ın, kadrini kıymetini bil.

Kadir gecesinde indi Kûr'ân,
Okuyunca bulursun kurb'an,
Kûr'ân'sız geçen günlere yan,
Kûr'ân'ın, kadrini kıymetini bil.

Nebî'den sana da var rahmet,
Ne olur O nu incele bir zahmet,
Hayalinde her daim yadet,
Peygamberin kadrini kıymetini bil.

Rabb'ine yönel artık güzelce,
Hani söz vermiştin ezelde,
An O nu durmadan her yerde,
Rabb'ının, kadrini kıymetini bil.

123

Ömrünü harcama boşuna,
Geldin acaba kaç yaşına,
Belki sonuç gitmez hoşuna,
Ömrünün, kadrini kıymetini bil.

Kendini biraz tanı önce,
Düşün, düşün her dem güzelce,
Pişmanlık içine işleyince,
Kendinin, kadrini kıymetini bil.

İlmi ledünn-î ye doğru yönel,
Verir sana tututğun el,
Haydi gönül âlemine gel,
Hayatın, kadrini kıymetini bil.

Dünya da vaktin nasıl geçiyor,
Günlerin birer, birer eriyor,
Haydi Rabb'ın seni bekliyor,
İlminin, kadrini kıymetini bil.

Nefsini iyi tanı bu günden,
Neler çıkar beden gömleğinden,
Haber iste mânâ âleminden,
Nefsinin, kadrini kıymetini bil.

Nefesini iyi kullan her an,
Boşa geçen nefeslerine yan,
Gayret et dayan da dayan,
Nefesinin, kadrini kıymetini bil.

Zikrullah ile çok meşgul ol,
Ondan gerçer Hakk'a giden yol,
İstikamet düz,, deme sağ sol,
Zikrinin, kadrini kıymetini bil.

Namaz da Mi'râc eyleyiver,
Beş vakte değer ver değer,

124
Güzelce devam edersen eğer,
Namazın, kadrini kıymetini bil.

Necdet-i bîgâne gördün belki,
Rabb'ından ayrı değildir bilki,
Dünyadan ayrılmadan gel gör ki,
Necdet'in, kadrini kıymetini bil.

(09/03/1994) Kadir
gecesi:

Özledim

Mekke, Medîne Hakk'ın beldesi,
İçinde Rasûlüllah'ın hânesi,
Âleme değişilmez tanesi,
Özledim, Hacc'ı, Umreyi, **özledim.**

Peygamberi ilk bağına basan,
Döküldü müşrikler misli hazan,
Düşününce hoş olursun bazen,
Özledim, Medine-i Münevvere'yi,

özledim.

Sarar seni ondaki letafet,
Yükselir muhabbetle hararet,
Nasıl bir koku dolu, bereket,
Özledim, Medine'nin kokusunu, **özledim.**

Peygamber mescidi olmuş bina,
Mü'minler giderler ondan yana,
Neler söylemez neler ki, bana,
Özledim, Mescid-i nebevi'yi,

özledim.

Mescid içinde cennet bahçesi,
Direkleri hep beyaz mermerli,

125

Nasıl da duruyorlar haşmetli,
Özledim, cennet bahçesini, **özledim.**

Sırayla huzura varınca,
Bir güzel hoşluk hemen sarınca,
Küçülürsün misâli karınca,
Özledim, Muhammed Mustafa'yı,

özledim.

Âlem gider sen gidersin gözünden,
Neler ulaşır sana gönülden,
Ahh edersin derinden özünden,
Özledim, cânımın canânını, **özledim.**

Ebubekir, Ömer de, orada,
Perde yok kalmamış arada,

Canlar hep dizilmişler sırada,
Özledim, Ebubekir, Ömer'i, **özledim.**

Huzurdan geçipte yavaş, yavaş,
Gözünden boşanır, akar da yaş,
Eshab-ı Suffanın koyduğu baş,
Özledim, eshab-ı Suffa'yı, **özledim.**

Peygamberin ilk durak yeri,
Orada kurudu yolun teri,
Cümle eshab Muhammed'in (s.a.v.) eri,
Özledim, mescid'il Kûba'yı, **özledim.**

Benî Selime de, bir gün namaz da,
Döndürüldü Mescid'il Harama,
Ey canlar dokunmayın yarama,
Özledim, Kibleteyni, **özledim.**

Uhut'ta o gün müthüş savaşta,
Şehit düşmüştü Hazret-i Hazma,
İslâm ordusu boğuldu yasa,
Özledim, Hz. Hamzanın makamını,
özledim.

126

Yedi mescid'in makamın da,
Hendeğin zor müdafaasında,
Neler yok ki, hatırasında,
Özledim, yedi mescidleri, **özledim.**

Nasıl bir maviliktir gök yüzü,
Derin sessizliktir, oranın çölü,
Her tarafa yayılmış kum gölü,
Özledim, çölün gecesini, **özledim.**

Mekke Medîne arası yollar,
Nası da geçip gidiyor yıllar,
Aç ellerini Allah'a yalvar,
Özledim, ulaştıran yolları, **özledim.**

Çekince ihram'ı üzerine,
Bakarsın İnsân'ın güzeline,
Benzerler Muhammed'in (s.a.v.)
gülüne,
Özledim, ihramlara girmeyi, **özledim.**

Mekke'yi bir görünce karşıdan,
Müjdeler gelir yüce Rahmân'dan,
O'na doğru koşulur durmadan,
Özledim, yüce Mekke'yi, **özledim.**

Etrafta yaygın bir güzel koku,
Sanki hertaraf buhurdan, yakı,
Duyar İnsânlar varlığı yoku,
Özledim, Mekke'nin kokusunu,
özledim.

Ravza-i Mutahhara güzel mekân,
Unutmadan orayı daim an,
Orada boş geçen zamanlara yan,
Özledim, ravza-i Mutahhara'yı, **özledim.**

Kâ'be ortada emsalsiz güzel,
Rabb'im dilemiş böylece ezel,

127

Git o nu gör hemen, çekme gazel,
Özledim, siyah örtülü Kâ'be'yi,
özledim.

Ne güzel Kûr'ân okur İmamı,
Müezzinin sesi kaldırır gamı,
Yüceltir İnsân'da ki, imânı,
Özledim, İmamın, müezzinin sesini, **özledim.**

Pervane olur dönen etrafında,
Gidip görmeli onu hayatında,
Temizlenir İnsân son tavafında,

Özledim, tavafta dönmeyi, **özledim.**

Tavaftan sonra iki rek'at ,
Makam-ı İbrâhiym'den neş'e kat,
Bu pazardan aldıklarını sat,
Özledim, makam-ı İbrâhiym-i, **özledim.**

İçen şifa bulur ondan mutlak,
Ne sırlar var Zem, Zem'de iyi bak,
Böylece gönülden gönüle ak,
Özledim, Zem Zemin zemini'ni,
özledim.

Hacer'ül Esved Kâ'be nin gözü,
İstiyor onu hep özden özü,
İyi dinle ey İnsân bu sözü,
Özledim, Hacer'ül Esved'i, **özledim.**

Safaya çıkıp oradan baksam,
Sa'yın yerine bir güzel doysam,
Asr-ı saadet-i hayale dalsam,
Özledim, Safâ tepesini, **özledim.**

Merve de güzel mürüvvet olur,
İnsân varınca huzuru bulur,
Ey kardeş işte saadet budur,
Özledim, Merve'yi seyr'i, **özledim.**

128

Uçar gibi giderek üç defa,
Sâkin, sâkin yürüyerek dört defa,
Girsem zaman tüneline bir daha,
Özledim, saiy'de koşmayı, yüyümeyi,
özledim.

Arifeden bir gün önce çıkınca,
Oraya Arafat'a varınca,
Benliğini Rûh âlemi sarınca,
Özledim, Arafat'ı seyrini, **özledim.**

Âdem baba ile Havva ana,
Buluştular ikisi orada,
Kaldı onlardan bize hatıra,
Özledim, Cebel-i Rahme'yi, **özledim.**

Sanki, çadırlardan bir şehir,
Bak, bak da mahşeri eyle seyr,
Çıkınca bulursun bir çok hayır,
Özledim, Arafat'ta çadırları, **özledim.**

Arafat'ta toplayıp parsayı,
Yavaş, yavaş terk edip arsa'yı,
Karşıdan, görünce Müzdelife'yi,
Özledim, Müzdelife'de vakfe'yi,
özledim.

Mina'ya yönelince hacılar,
İnsân'larla dolar hep çadırlar,
Rûhlaşarak tertemiz kalırlar,
Özledim, orayı Mina'yı, **özledim.**

Şeytan taşlamaya yola çıkıp,
Nefsi aşkın ateşine atıp,
O Mahşer arasına karışıp,
Özledim, Şeytan taşlama'yı,
özledim.

Şeytanları taşladıktan sonra,
Girip tavafa uçarcasına,

129

Şaiy'de yürüyüp koşarcasına,
Özledim, dönüşte Mesfele'yi, **özledim.**

Heybetli bir dağ, Cebel-i Hira,
Çıkıp oraya gelince sıra,
Gir, Rasûlün girdiği mağara'ya,

Özledim, Cebel-i Hira'yı, mağara'yı,
özledim.

Süleymaniye'de dik bir yokuş,
Terastan cadde'ye doğru bakış,
Göklerden gönüllere hep akış,
Özledim, Süleymâniye'yi, özledim.

Kudey nasıl güzel bir mahalle,
Hiç dönülür'mü? Gittiğin halle,
Dolar her taraftan nûrlar kalbe,
Özledim, Kudey'i,mesfele'yi,
özledim.

Güzellikler beldesi Hafayır,
Elin değmişken çok işle hayır,
Kâ'be'ye giden yolu az bayır,
Özledim, Hafayır'ı, özledim.

Kâ'be'nin arkasında bir mekân,
Orada doğmuş Rasûlü Zîşan,
Şalmış cümle âleme şeref şan,
Özledim, Peygamberin
evini,özledim.

Kapalı çarşı ne güzel kokar,
Alış veriş sular gibi akar,
İnsân-ı başka âleme sokar,
Özledim, kapalı çarşayı, özledim.

Alış verişe çıkınca gece,
"Aşera riyal" söylenir hece,

130
Hesaplar yapılır, ince, ince,
Özledim, "aşera riyal" demeyi,
özledim.

Bütün işler olduğunda tamam,

Hacıların kalbi kaynar kazan,
Bu yazıyı Necdet böyle yazan,
Özledim, Mekke'de hacıları, **özledim.**

Hayatımın en güzel işi bu,
Akıp çağlayarak misâli su,
Gece gündüz virdimiz oldu Huuu,
Özledim, hacc'ın her şeyini, **özledim.**

Vakti firâk geldiğinde o an,
Gönül nasıl ayrılır o güzel yardan,
Geri dönerken geldiğin yoldan,
Özlemedim, Hacc'ın, Umrenin, dönüşünü,
özlemedim.
Özlemedim, Hacc'ın, Umrenin, dönüşünü,
özlemedim.

Orada da sen varsın burada da sen

Kuş uçar kanadıyla güya,
Görülür ömür boyu rû'ya,
Kötüdür dediler bu dünya,
Orada da sen varsın, burada da sen.

Çağıl çağıl akar dereler,
Katar, katar gider develer,
Nasıl çabuk geçti seneler,
Orada da sen varsın, burada da sen.

Dünya bilene güzel mekân,
Kâr edemez yan gelip yatan,
Nefsini üç beş pula satan,
Orada da sen varsın, burada da sen.

Gafil olmadan bu gün kişi,
Eğer iyi bilirse işi,

131

Gözü görür, değilse şaşı,

Orada da sen varsın, burada da sen.

Eremes gafil bu devlete,
Ömür boyu girer kesrete,
Nasıl düştülerse hasrete,
Orada da sen varsın, burada da sen.

Çek gözünden hemen sürmeyi,
Öğrenip doğruyu görmeyi,
Arala sendeki pencereyi,
Orada da sen varsın, burada da sen.

Ramazan Kurb'ân hep geçtiler,
Mânâsından libas biçtiler,
Ehli Hakk, şerbetin içtiler,
Orada da sen varsın, burada da sen.

Ahret belli değil kimseye,
Kaç metre bez düşer hisseye,
Girmişsin geçici kisveye,
Orada da sen varsın, burada da sen.

Hakk'ın dır âlemin tapusu,
Nasıl oldu bunun yapısı,
Erenlere açık kapısı,
Orada da sen varsın, burada da sen.

Cennet nimetlerle dolu,
Ariflerden bulunur yolu,
Uzat Allah'a bu gün kolu,
Orada da sen varsın, burada da sen.

İki âlem kurdun ne güzel,
Sen ezelsin, şüphesiz ezel,
Gafilân çeksele de gazel,
Orada da sen varsın, burada da sen.

132

İsim koydular Ali,Veli,
Eser gönlümde seher yeli,

Gördüğüm hep, sensin vallahi,
Bende de sen varsın, Necdette'de sen,
Orada da sen varsın, burada da sen.

(03/06/1993)

Duymadılar bile

Gönderdi Hakk zaman, zaman emirler,
Kuruldu güzel, güzel töreler,
Bunlardan yararlandı yöreler,
Ehli gaflet duymadılar bile.

Nebiler oldu örnek evvelâ,
Gayrılar kopardı çok, çok vaveylâ,
Kitaplar geldi Hakk'tan sırayla,
Ehli gaflet uymadılar bile,

İnsân-ı çok mükemmel kıldı Hakk,
Kendini tanı yerinden biraz kalk,
Gerçek söze neden tıkalı kulak,
Ehli gaflet sormadılar bile.

Her nefis ölümü tadacaktır,
Bu gün yaptığını yarın bulacaktır,
Beden gömleği boşalacaktır,
Ehli gaflet düşünmediler bile.

Muhabbet bir lütuftur İnsân'a,
Hadi sende muhabbetle yansana,
Bu deryadan birazcık tatsana,
Ehli gaflet tatmadılar bile.

Koş ara bul hemen o güzel yâri,
Kim nerde nasıl etti kârı,
Lütfetti Hakk her türlü imkânı,
Ehli gaflet almadılar bile.

Yaptın kandine bir hayel kule,
Gafletle oturdun güle, güle,
Yık dedi hayalini vaktiyle,
Ehli gaflet yıkmadılar bile.

Gönül bahçeleri solmuş harap,
Nasıl talan olmuş her yer yârabb,
Bozulmuş durmadan dönen dolap,
Ehli gaflet yapmadılar bile.

Her taraf açılmış sanki yaprak,
Can vermiş cümleye kara toprak,
Adet olmuş Hakk'tan gayriye bakmak,
Ehli gaflet, O na bakmadılar bile.

Her yerden gelir Hakk'ın kokusu,
Bunu duyanın kalmaz korkusu,
Nasıl bastırmış cehlin uykusu,
Ehli gaflet kokmadılar bile.

Muhabbet ateşin bilmeyenler,
Bunda hakk'a gönül vermeyenler,
İrfan ehline ulaşmayanlar,
Ehli gaflet yanmadılar bile.

Kimlerin nereye baktığını,
Gönüllerden neler aktığını,
Necdet'in sevip sakladığını,
Ehli gaflet görmediler bile.

(01/06/1993)

Döner âlem

Bir gün vechi bâkî'yi görünce gönül,
Varlığına oldu âlem en büyük ödül,
Aşka yan, kendini bul, sonradan öğül,
Dönersin sen, döner âlem, döner **Mevlânâ**.

Cümle eşya gözünde yok olunca
birden,
Kim sana seslenir âlemde, acep
nerden,
Baktığında âleme zeytin gözlü
erden,
Dönersin sen, döner âlem, döner
Mevlânâ.

Kendini seyredince hep varlığında,
Kalmayınca bir an nefsin darlığında,
Sen seni seninle, bir güzel sardığında,
Dönersin sen, döner âlem, döner **Mevlânâ**.

Bu gün olmuşsan eğer bir mânâ eri,
Yoktur mutlak sende gayrın yeri,
Verdiğinde hemen beş parasız seri,
Dönersin sen, döner âlem, döner
Mevlânâ.

Basar açıldığında olur basîret,
Âlemi bir gör, bir olarak seyret,
Kendini bulupta ettiğinde hayret,
Dönersin sen, döner âlem, döner **Mevlânâ**.

Görenle görüneni bir edince,
Varlık bendini bir güzel delince,
Âlem benim, benim varlığım
deyince,
Dönersin sen, döner âlem, döner
Mevlânâ.

İkiyi terk edip, varınca bire,
Uzakta gördüğün inince yere,
Vurunca neşteri yok olan sere,
Dönersin sen, döner âlem, döner **Mevlânâ**.

135

Mevlâ efendidir, (nâ) bizim
efendimiz,
İsimde kalırsan bulamasın ey aziz,
Bilirsen eğer hepimiz efendiyiz,
Dönersin sen, döner âlem, döner
Mevlânâ.

Mevlânâ'yla efendi göründü bir güzel,
Bu işler takdir oldu ezelden ezel,
Eğer olursan Mevlâna, bir kul tezel,
Dönersin sen, döner âlem, döner **Mevlânâ**.

Mevlâsı Mevlâ ile oldu Mevlânâ,
Anlayana bunlar hep açık mânâ,
Bulduğunda kendini olursun dâna,
Dönersin sen, döner âlem, döner
Mevlânâ.

Şems'i bulduğunda, gönlünde ateş,
Durma her yönden varlık dağını eş,
Doğduğunda mutlak Muhammed-i güneş,
Dönersin sen, döner âlem, döner **Mevlânâ**.

Mevlevi dediler bir kısmı yola,
Bunda ayrı gayrı acep ne ola,
Girdiğinde bütün Rûhlar'la kol kola,
Dönersin sen, döner âlem, döner
Mevlânâ.

Şems-i Mevlânâ'yı kaldır aradan,
Hem isimleri de çıkar sıradan,
Yaşadığında tekliği sonradan,
Dönersin sen, döner âlem, döner **Mevlânâ**.

Mevlânâ Mevlâ'ya oldu bir nişan,
Hakk'a hakkıyla Hakk olarak
koşan,
Olursan eğer benliğini aşan,
Dönersin sen, döner âlem, döner
Mevlânâ.

(12/12/1986) Konya yolunda

136

Âşıklar

Âşıkların izi bulunmaz yerde,
Onlar düştüler ezelde bu derde,
Âşıklık varsa gerçekten serde,
Ölmesi, mümkün değil **onların.**

Aşk nedir, bilirmisin güzelim,
Tutulduğunda dersin ben ezelim,
Bütün cihanı bir anda gezerim,
Durması, mümkün değil **onların.**

Âşıklarla aşkın kemâle erer,
Böylece sen ve ben aradan gider,
Kalan bakidir gönül ne haber,
Gitmesi, mümkün değil **onların.**

Varsa yoksa sevgidir hep işleri,
Bulunmaz âlemde hiçte eşleri.
Yeseler her gün başlarına neşteri,
Ölmesi, mümkün değil **onların.**

Gel gayretin varsa aşka yaklaş,
Benliğinden kurtulup hemen paklaş,

Yanıp kırmızı ol sonra da aklaş,
Kararması, mümkün değil **onların.**

Başını bu gün vermedikçe aşka,
Bulamasın, yol yoktur ondan başka,
Belki sana gelir bu işler şaka,
Şaka yapması, mümkün değil
onların.

Tâ derûnun yanmadıkça içerden,
Mutlak geçmedikçe sevdiğin her şeyden,
İnmedikçe çıktığın yüksek yerden,
Sana yol vermesi, mümkün değil **onların.**

137

Girdiğinde bu meclise ilk def'a,
Mutlak bulursun gönlünde safa,
Daha sonra kalır sendeki baka,
Senliğini bırakması,mümkün değil
onların.

Kendini bulunca âlemden içeri,
Varlığını sarınca aşkın ateşi,
Barınmaz önünde nefsin menşe-i,
Nefsini yaşatması, mümkün değil **onların.**

Yollar geçildikçe âteş-i aşkla,
Her yerde göremesin,sevdiğinden
başka,
Bu işe başlarsan, gerçekten başla,
Hayale dalması, mümkün değil
onların.

Yavaş, yavaş kemâle ermek için,
Evvelâ hemen benliğinizden geçin,
Aşk şarabından dolu, dolu için,
Sakîliği bırakması, mümkün değil **onların.**

Duyarsın sende ciğerinde bir
yanma,
Sakın o zaman kimliğini anma,
Geriye dönüp kalanlardan olma,
Seni bırakması, mümkün değil
onların.

Yürü hemen enginlere uçarak,
Varlığını seyret âlemleri aşarak,
Mülkünde ebedî yaşa coşarak,
Seni üzmesi, mümkün değil **onların.**

Eğer sana sen olmak istersen şifa,
Aşk ol, âşık ol, aşka eyle vefa,
Başka yol yok ancak bulunur safa,
Aşksız yaşaması, mümkünmü,
bizlerin.

Zaman gelir aşkında biter amma,
Kuru kalsanda o günlere yanma,

138

Bu öyle bir oyun ki; aşkın biter sanma,
Aşktan ayrı kalması, mümkün değil **bizlerin.**

Konya

(14/12/1985)

Sen değilmisin

Âlem-i seyre gelen ezelden,
İsmi ni yele veren tezelden,
Otağını çöle kuran güzelden,
Ezelde, güzelde, var olan, var olan **sen değilmisin?**

Kendini buldun şimdi bedende,
Sensin seni senâ eden'de,
Her dem gönlüme girip gelen'de,

Bedende, gönülde var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Kişilikten çıktın bir güzel,
Yoktur sende ne an ne ezel,
Varlığın güzelden de güzel,
Her güzelde var olan, var olan **sen değilmisin?**

Aşk-ı İlahidir bir adın,
Şekerde balda yoktur tadın,
Sûrette oldun daha da yakın,
Bütün sûretler de var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Gayrıya bakmaz çün özün,
Senden sanadır hep sözün,
Görmüyor gayrıyı demek gözün,
Bütün görenlerde, var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Hani diyorsun her zaman biziz,
Gönülde gönüle bakar sezeriz,
Sabah yeli gibi engin eseriz,
Gönülde esen de var olan, var olan **sen**
değilmisin?

139

Az görür dünya böyle canânı,
Sevgi ile doludur her ân-ı,
İçer ehlinden bade-i cân-ı,
Kadehte, içki de var olan, var olan **sen değilmisin?**

Kimi mahzun az da üzüntülü,
Gelir o dem karşıma örtülü,
Hallolur hepsi çünkü görgülü,
Üzüntüde kederde var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Bazen neşeli olur mestane,

Yazılır hemen hali destane,
Mutlak hareket eder dostane,
Neş-e ile dostlukta var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Sevgin gelir mutlak Hakk'tan,
Sıyrılmışsın sanki halk'tan,
İncinmezsın batsa da hardan,
Hakk'ta ve halk'ta var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Seversin, hem sevilirsin bu dem,
Niye kapanırsın açılacakken,
Gönlünde misk'i amber kokarken,
Gönülde, kokuda var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Geldin cihane ama garib,
İşlerin anlaşılmaz acayip,
Bir gün gidersin beni terk eyleyip,
Giden de gelen de var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Nasıl büründün bu güzelliğe,
Her kez eremez o özelliğe,
Göründün artık gerçek benliğe,
Güzellikte, özellikte, var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Seni görüp şaşmamak mümkün'mü?
Hasretini duymamak mümkün'mü?

140

Sevdiğine azap etmek hükmün'mü,
Sevgide hasrette var olan, var olan **sen değilmisin?**

Düşürdün dostlara ince bir ateş,
Olduk sanki bir müptelâ keş,
Bulamadık çünkü teksin sana eş,

Ateşte müptelâ'da var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Bilirim saymassın sende gayrı,
Nasıl olurum bir dem senden ayrı,
Olmaz'mı hiç böyle dostun hayrı?
Ayrı da, gayrı da var olan, var olan **sen değilmisin?**

Naz edersende yakışır sana,
Niyaz da yakışır elbet bana,
Değer bir an visâlin bin an'a,
Nazda, niyazda, visalde var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Cümle varlık seni tutmuş kiblegâh,
Aşıklar cemâline derler ahh,
Bu sırları duymayana olsun vahh,
Duyanda, duymayanda var olan, var olan **sen**
değilmisin?

Mâşuktur adın göklere yüceldi,
Seni gerçek görenin sonu eceldi,
İşlerin her zaman ne güzeldi,
Ezelde, güzelde var olan, var olan **sen değilmisin?**

(02/10/1985)

Nedir dedim

Varlık nedir? Dedim. >>>	Yokluktur, dedi.
Yokluk nedir? Dedim. >>>	Varlıktır, dedi.
Her ikisi nedir? Dedim. >>	Ulûhiyyet'tir, dedi.
Kulluk nedir? Dedim. >>>	Rabb'a
yönelmektir, dedi.	
Rabb nedir? Dedim. >>>	Terbiye edendir,
dedi.	

Her ikisi nedir? Dedim. >> O'dur, dedi.
O' nedir? Dedim. >>> kendini
seyretmektir, dedi
Biz nedir? Dedim. >>> Lâtifeli yakınlıktır,
dedi.
Siz nedir? Dedim. >>> Lâtifeli uzaklıktır,
dedi.
Ben nedir? Dedim. >>> Ya ben nedir? Dedi.
Basar nedir? Dedim. >>> Zâhir görmektir,
dedi.
Basîret nedir? Dedim. >>> Bâtın görmektir,
dedi.
Her ikisi nedir? Dedim. >>> Tek görüştür, dedi.
Hacc nedir? Dedim. >>> Seyr'i ilâllah'tır,
dedi.
Mi'râc nedir? Dedim, >>> Seyr'i fillâhtır, dedi.
Her ikisi nedir? Dedim. >>> Zât-î seyran'dır,
dedi.
Hayat nedir? Dedim. >>> Yaşamaktır, dedi.
Yaşamak nedir? Dedim. >>> Duymaktır, dedi.
Duymak nedir? Dedim. >>> İkiliktir, dedi.
İkilik nedir? Dedim. >>> Çokluktur, dedi.
Çoklık nedir? Dedim. >>> Öyle bir şey yok ki;
dedi.
Can nedir? Dedim. >>> Canân'dır, dedi.
Canân nedir? Dedim. >>> Cihandır, dedi.
Cihan nedir? Dedim. >>> İlâhi Cemâl'dir,
dedi.
İlâhi Cemâl nedir? Dedim. >> Zât-î kemâldir,
dedi.
Zât-î kemâl nedir? Dedim. >> Nüzül ve Uruc'tur,
dedi.
Onlar nedir? Dedim. >>> Zât-î keyf'tir, dedi.
Zât-î keyf nedir? Dedim. >>> Sende üzüntü bende
sevinç
Bende üzüntü sende
sevinç, dedi.
Ben, sen nedir? Dedim. >>> İçim ben, dışım
sensin, dedi
İç dış varmı? Dedim. >>> İtibarî'dir, dedi.

İtibarî nedir? Dedim. >>> Vehmetmektir,
dedi.
Vehim nedir? Dedim. >>> Değişik zuhurdur,
dedi.
Zuhur nedir? Dedim. >>> Kendini
sevmektir, dedi.
Kendini sevmek nedir? dedim. > Başkası
olmadığı içindir,
dedi.
Âdem nedir? Dedim. >>> İlk neş'e dir, dedi.
İlk neş'e nedir? Dedim. >>> "Venefahtü"
Âdem'e
Üflenlen Rûh'tur,
dedi.
Venefahtü nedir? Dedim. >> "Küntü kenzen"
dir,
dedi
"Gizli hazine idim"

142

Küntü kenzen nedir? Dedim. > A'mânın
görüşü'dür,
"Zuhura çıkma"dır, dedi
O nasıl iştir? Dedim. >>> Ehli bilir dedi.
Ehil nedir? Dedim. >>> Yakıyn'lık'tir,
dedi.
Yakıyn'lık nedir? Dedim. >>> İdrâke gelmektir,
dedi.
Gitme var mı ki; gelme
olsun? Dedim. >>> Onu sen anla ,
dedi.
Yerin neresidir? Dedim. >>> Her yerdir, dedi.
Her yer var mı? Dedim. >>> Yook, dedi.
Öyle ise? Dedim. >>> Ya böyleyse, dedi.
Lâtife yapma. Dedim, >>> Onu da severim,
dedi.
Peki neyi sevmezsin? Dedim. > Bazen
sevmemeyi, dedi.

Haydi yürüyelim artık, dedim.> Nereye ? dedi.
Dilediğin veya dilemediğin
yere, dedim. > >> O nasıl ıştır?
Dedi.
Hangi iş? Dedim. >>> O sadece bir, **emir**'dir,
dedi.

(25/04/1983)

Ne yazık

Şeriat'tır, cümle makamları toplayan,
Zannetmeyin ki; sadece ilm-i zahirân.
Gayret eyle iyi düşün ey talibân,
Şekil sûretle oyalanırsan, **ne yazık!**

Tarikat'tır, yoldur, başlanır
gidilmeye,
Gönülden muhabbetullah, akıp
gelmeye,
Nefis duvarlarını, parça, parça
delmeye,
Savaş meydanına, gelmeyene, **ne
yazık!**

Hakikat'tır, kendini tanımaktır baştan,
Gayretle yürü, gözün boş kalmasın yaştan,
Ayır Rûhunu artık, bu topraktan taştan,
Rabb'in daveti var, gelmeyene, **ne yazık!**

143

Marifet'tır, bilinir Hakk, hakk'el
yakıyn,
Bu yolu açtı bize Rasûl'ü sakaleyn,
Ermedi o devlete, geçmiş
ümmetlerin,

Rasûlden (Men reâni) duymadınsa ne
yazık!

Berat-ı'nı al

Ulaşınca mübarek aya,
Dikkat et kalmayasın yaya,
Dal hemen o derin derya ya,
Şaban'dan, **Berat-ı'nı al.**

Dûhan-ı oku bir yüzünden,
Mânâları çıkar özünden,
Seyreyle mübin-i gözünden,
Hâ'Mim'den, **Berat-ı'nı al.**

Kûr'ân-ı oku hece, hece,
Değerlensin bu güzel gece,
Ağlayarak yalvar gizlice,
Kûr'ân-ı Keriym'den, **Berat-ı'nı al.**

Tavaf eyler melekler gökte,
Sende tavaf eyle gönülde,
Bu sırlara biraz eğil de,
Beyt-ül Ma'mur'dan, **Berat-ı'nı**
al.

Tavaf eyler insânlar yerde,
O na yönelirler her yerde,
Ziyaret edersin ilerde,
Beyt-ül Haram'dan, **Berat-ı'nı al.**

Nefsini iyi tanı bu gün,
Dün çok gerilerde kaldı dün,

144
Rabb'ı nın hitabıyla öğün,

Nefsinden, **Berat-ı'nı** al.

Nedir bu

Duyar gönül derûn içre, muammayı cihandır, bu,
Uyan kardeş hemen sende, gaflethane değildir,
bu,
Âdem-i kendinde ara, kendine merhamettir bu,
Her gördüğün Âdem değil, sûret'e aldanmaktır,
bu,

Âdem'in gönlüdür aslı, muammayı beşer'dir bu,
Sen Âdem olmağa çalış, bildiğin Âdem değildir,
bu,
Hakk'a seyran eyle yürü, Çün; kendine seferdir,
bu,
Günler geçer, üçer beşer, durmak yeri değildir, bu,

Terk'i sûret sanma kolay, muammayı illâ'dır, bu,
Yıkıp'ta sarayı vehmin, lâ'dan dahi geçmektir, bu,
Bütün gördüklerin yok bil, hakikat'i illâ'dır, bu,
Âlem var, sen dahi varsan, dediğin lâ değildir, bu,

İnsân-ı sanma'ki beşer, muamma'yı zuhurdur, bu,
Sûret-i küçüktür amma, bil! âlem-i ekberdir, bu,
Kendin kendine kur saray, miras almak değildir,
bu,
Eğer gönlün titremezse, pişmek olmak değildir,
bu,

Mustafam cihan ışığı, muamma'yı Rasûl'dur, bu,
Bütün âleme rahmettir, sandığın Rasûl değildir,
bu,
Kûr'ân'da övdü hep mevlâm, Rasûl'ü kibriyadır, bu,
Sen'de git yolundan hemen, ziyan etmek
değildir, bu,

Can ve cânân nedir diyen, muammâ'yı Cemâl'dir,
bu,
Her sûrette gördüğün can, sîret-i cânân değildir,
bu,
Cemâl Cemâle aynadır, Canân ile olmaktır, bu,
Bahr'ı zâtına dalmayan, Canân olmak değildir,
bu,

145

Zaman içre zaman vardır, muamma'yı zaman'dır,
bu,
Zaman denilen bir an'dır, gelir geçer değildir, bu,
Zaman bâkîdir sen'de hep, (Vel asr'i) de yemin'dir,
bu,
Aslına vardınsa eğer, geçmek göçmek değildir, bu,
Marîfet ben diyebilmek, muamma'yı ben'dir, bu,
Eğer benlik ile dersin, dediğin (ben) değildir, bu,
Bu zamir'i ancak (O) der, sûretten gelen değildir,
bu,
Sen de (O) olursan eğer, söyleyen (sen) değildir,
bu,

(27/10/1981)

Lebbeyk

Ondört ekim doksan dokuz, havada Burak
yolcusuyuz,
Medine'ye varmaktayız, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk,
lebbeyk, Ya
Rasûlullah,
Hasretin bitmez içimizde, sensin gündüz
gecemizde,

En güzel “ahh” hecemizde, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk,

lebbeyk, Ya

Rasûlüllah,
Yeşilköy'den havalandık, Yeşil kubbe'ye
uğurlandık,
Yine böyle sevdalandık, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk,

lebbeyk, Ya

Rasûlüllah,
Hakikat-i Mim, özündür, Kûr'ân ne güzel
sözündür,
Men reânî hep yüzündür, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk,

lebbeyk, Ya

Rasûlüllah,
Verdin bir sır doldu içime, hacet kalmadı son
seçime,
Girdim türlü türlü biçime, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk,

lebbeyk, Ya

Rasûlüllah,
Hakk'ın zuhuru var sende, senin sırların var
bende,
Ne hoşluk var sinemde, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk,

lebbeyk, Ya

Rasûlüllah,
Gayrı komadın arada, Hakk'ı gösterdin burada,
Şimdi olmak var sırada, lebbeyk Allahümme
lebbeyk,

lebbeyk, Ya

Rasûlüllah,

146

Ölmeden ölmek ne imiş, irfan ehli böyle geçmiş,
Gönül sultânı'nı seçmiş, lebbeyk Allahümme
lebbeyk,

lebbeyk Ya

Rasûlüllah,
Gösterdin Hakk'ı Cemâli, böylece bulduk kemâli,

Zuhurdasın Ya İlâhi, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk, lebbeyk, Ya
Rasûlüllah,
Ahad, Ahmed oldu o gün, Ahmed, Ahad oldu bu
gün,
Herhalde en güzeli sözün, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk, lebbeyk, Ya
Rasûlüllah,
Makam-ı Mahmud'a erince, benliğim Hakk'a
gidince,
Seni varlığında bulunca, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk, lebbeyk, Ya
Rasûlüllah,
Getirdin son kemâlâtı, tamamladın makamat-ı,
Bildirdin hep Allah-ı, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk, lebbeyk, Ya
Rasûlüllah,
Necdet yine Ravzana vardı, hakikatin her yanı
sardı,
Bu gün yine büyük kârdı, lebbeyk, Allahümme
lebbeyk, lebbeyk, Ya
Rasûlüllah,
Lebbeyk, Allahümme lebbeyk, lebbeyk, Ya
Rasûlüllah,

(14/10/1999) (15/10/1999) (Cum'a
Medine)

Kâ'be'ye karşı

Makâm-ı İbrâhiym'den, seyre daldım Kâ'be'yi,
Dondum kaldım hayretimden, seyrederken
Kâ'be'yi.

Birden boşaldı her taraf, garip Âdem
göründü,
Dolaşıyordu saf, saf, günahından
üzgündü.

Havva'ya biraz kırgın, yedirmiş diye meyveyi,
Rabbenâ zalemnâ' dan, almışlardı hisseyi.

Seneler geçmiş böyle, çoğalmış İnsânlar,
Kâ'be olmuş puthane, çokça olmuş
İnsânlar.

147

Davet-i var Nûh'un, "uyan yok ümmetinden",
Tufan başladı derken, kaynadı su hem yerden.

Kaplayı verdi cihanı, Kâ'be'yi çekti göğe
Hakk,
Beytsiz bıraktı dünya'yı, nasıl iştir,
ibretle bak.

Bir baktım meydan dümdüz, yaşayan kimse de
yok,
Çölün ortasında biz, varacak menzil de yok.

Ne vakittir, bilemem, seneler geçmiş
aradan,
Bir karaltı fark ettim, geliyor şam
tarafından.

Yavaş, yavaş az sonra, belirgin oldu üç kişi,
Beni görmediler orada, yaptıkları Hakk işi.

Seyre başladım onları, İbrâhim' miş
meğer, baba,
İsmâil'miş çocukları, diğeri de Hacer ana.

Bir gariptiler hep birden, ayrılıktı bu kaderden,

İsmâil ile Hacer'den, ayrıldı hiç istemeden.

Döndüm arkama baktım, o çocuktan
ağlayan,
Yanmıştı susuzluktan, Hacer, su bulmağa
çalışan.

Koşuyordu, Safa' dan, Merve'ye, Merve'den Safa,
Fayda yoktu buradan, bekliyordu bir vefa.

Baktı, çıkmış bir su yüze, akıyordu
yavaş, yavaş,
Zem, Zem, dedi böylece, gözü gönlü
doldu yaş.

Su çıkınca orada, gelen geçen arttıkça,
Yaşamak kolaylaştı, arkadaşlar olunca.

Ara sıra İbrâhiym, dolaşırdı onları,
İhtiyaçlarını görür, memnun ederdi
canları.

148

Bir gün yine gelmişti, yanlarına onların,
Bir fırtına esmişti, karıştırdı kumların.

Altından neler çıktı, temelleri Kâ'be'nin,
Tamir edilir mi? Baktı, Allah'ın ilk
beytinin.

Başladılar yükseltmeye, Ve iz yerfeu dedi Hakk,
Zıyan olmadı emeğe, kûr'ân'da yad oldu bak.

Kâ'be kuruldu nihayet, davet olundu
İnsânlar,
Kûr'ân'da oldu Âyet, uyanlara ihsânlar.

Aradan zaman geçmiş, yine baktım tamirde,
Ustalar Zem, Zem içmiş, şimdi sıra kureyşte.

Tamirat bitti fakat, kavgalar var ortada,
Sinirler gerildi iki kat, çok can gidecek
vartada.

Geldi Muhammed'ül Emîn, hakem oldu arada,
Hacer'ül Esved-i hemin, koydu yerine bura da.

Bunları düşünüyorken, başladı ikinci
ezanı,
Bu güne dönüyorken, kim? Dedim, bunları
yazan.

Nihayet namaz bitti, zaman tüneli açıldı,
Başladım seyre gitti, geçmiş ortaya saçıldı.

Devir yine putlar devri, İnsânlar hep
dönmekte,
Âdemlerin çoğu eğri, geçiyor günler
gafletle.

Baktım bir gün bir nida, söyleniyor yavaşça,
Muhammed'ten bu sadâ, müjdeler var adeta.

Müşrikler yavaş, yavaş, kızıyor bu
sözlere,
Mü'min'lerde yaş var yaş, zorlanıyor
hicret'e.

149

Bir gece baktım Cebrâ'il, aldı Rasûl'u yanına,
Mihmandar oldu ona, çıkardı Allah katına.

Baktım Rasûl hicret ediyor, hüzünlü de
bir garip,

Bize ne sırlar veriliyor, idrak edip
anlayıp.

Dalmış idim çevreye, Kureyş dalmış eğlenceye,
Bu gidiş nerden nereye, dönülür mü hiç geriye?

Birden koptu vaveylâ, gelmiş İslâm
ordusu,
Mü'minlere ne âlâ, kalmadı müşrik
korkusu.

Girdiler Bab'ül Fetih'ten, çekerek binbir zahmet,
Güldü yüzleri talihten, sonunda oldu rahmet.

Bunları düşünürken, tekrar döndüm bu
güne,
Makam'ı İbrâhiym'deyken, tavaf gitti sol
yöne.

Gelip görseler bu hali, hizmet edenler bir dem,
Neler lütfetmiş yarı, olmuş burası bir âlem.

Necdet, bu gün de geçmiş, olmuş yine
hatıra,
Hakk onları hep seçmiş, böyle yazılmış
satıra.

(03/11/1999) Çarşamba Mekke
Kâ'be

Elhamdülillâh

Medîne-i Münevvere'ye, hakikat-i İlâhiyye'ye,
Hakk yolunda bir gaye'ye, erdik **elhamdülillâh**.

Medîne'de var bir Sûltan, böyle dilemiş
zuhurda olan,

Gerçeğinden dersler alan, olduk
elhamdülillâh.

Bastı birileri bağrına, sırlar bıraktı yarına,
Böyle yakışır şanına, bildik **elhamdülillâh.**

150

Eyledik kırk vakit namaz, oldu bunlar bizlere
haz.

Ya Rasûlüm sıraya yaz, rica ettik
elhamdülillâh.

Ezan okunur ümmete, koşulur hep cemaate,
Gelir mü'min'ler gayrete, biz de geldik
elhamdülillâh.

Tarık, Abdülvâhit, Âdem, ne güzel olmuştu
bu dem,
Hanımlar beraberdi hem, hep oradaydık
elhamdülillâh.

Çarşı Pazar, alış veriş, dostlara hediye seçiş,
Çarşı pazarlardan geçiş, eyledik elhamdülillâh.

Ziyaretleri bir güzel, Mevlâ böyle dilemiş
ezel,
Yaşayıp gelmeden ecel, dedik
elhamdülillâh.

Uhud'ta var nice ibret, ey gönül bunları yadet,
Hamza çok eylemiş gayret, gördük **elhamdülillâh.**

Hendek'te var yedi makam, buraya ibretle
bakan,
Hatırası can yakan, yeri gördük
elhamdülillâh.

Kibleteyn iki kible, hakikatini getir dile,
Gitmesin emekler yele, dedik elhamdülillâh.

Kûbâ Mescid-i olmuş inşâ, o günleri sende
yaşa,
Gaflette kalma sen haşâ, düşündük
elhamdülillâh.

Harem-i şerif çok büyümüş, içi zinetle süslenmiş,
Arkaya yana yayılmış, seyrettik **elhamdülillâh.**

Muhteşem bir âbide, içinde güya sahibi de,
Bulmuş gönül yarini de, önünde durduk
elhamdülillâh.

En önde Rasûl-ü Ekrem, arkada Sıddık muhterem,
Faruk ile oldu tamam, önlerinden geçtik
elhamdülillâh.

151
Rasûlün ikramı **be** ile **te**, düşürdü bizi
hayrete,
Yer kalmadı hiç hasrete, ikramını aldık
elhamdülillâh.

Necdet ne muhteşem oyun bu, gönülden gönüle
yayın bu
Rasûlün tecellisi bu, şükrettik **elhamdülillâh.**

(30/10/1999) cumartesi Mekke
Kâ'be

Seyr

Küçük bir akan su idim, arıyordum deryayı,
Nasıl çözerim derken, bu ilâhi muammayı,

Akıyorken bir gün yolum, düştü Hazretim
Nusret'e,
Kalmadı sağım solum, Yol göründü vuslata.

Teslim olduk meyyit misal, gusline olduk razı,
Değilmiş bunlar masal, yetti cana birazı.

Bak dedi bana oğul, yavaş, yavaş kendine
gel,
Gözün aç hemen doğrul, kafes-i ten'i durma
del.

Ferhat mîsâl delmeye, başlayınca kâfesi,
Yol buldular gelmeye, sırların hep kâffesi.

Dolmaya başladı kazan , hem görüntü
değışti,
Ben miyim? Bunları yazan, bilemedim bu ne
iřti.

Seneler geçti koşarak, gençlik biraz azaldı,
Saçlar beyazlaşarak, sakallar da kırıştı.

Çektik bir gün es-salâh, şeyhim terk etmiş
bu evi,
Buldu Rabb'ında felâh cennet olmuştur yeri.

Koşup geldiler fakire, yola devam etmek için,
Güvenmişler hakire, anlayamadım ki; niçin?

152

Yallah dedik, Bismillâh, çıkarak yavaştan
yola,
Yardımcıdır bildik Allah, kardeşlerle kol
kola,

Kervan yürüyor sessizce, inenler var hem binenler,
Fısıldaşırlar gizlice, kalanlar sağlam erler.

Gidiyor kervanımız, emniyyet sahilinde,

Hiç yoktur ki, şüphemiz, ulaşırız
Rabb'imize.

Canlar gayrete geldi, aynı yoldan geçmeğe,
Nefis bendini delip, ab-ı hayat içmeğe,

Hakikat oldu zâhir, anlaşıldı gerçekler,
Geçildi büyük bâhir, kırılmadı direkler.

Kaptan olmuşuz meğer, bâtında ki, gemiye,
Bin bir emeğe değer, bu gemiye binmeğe.

Ücretlidir sanma sakın, binenlerden can
alınır,
Boğazına halka takın Hakk yolcusu tanınır.

Secde eyle Rabb'ına, Halife seçtiğinden,
Geldim deyip kapına, nefsimden geçtiğimden.

Çalış artık düzenli, geçmesin vakit boşa,
Kendine gel kemalli, Rabb'inla birlik yaşa.

Devam edersen böyle, ulaşırısın kendine,
Söyle hemen sen söyle, takılma varlık bendine,

Vechullahtan haber al, budur gönlün isteği,
Geri dursun kıl-ü kâl, işte sözün gerçeği,

Ne oldu dersin bugün, ben benimle değilim,
Çözüldü bütün düğüm, zâhir oldu benliğim.

153

Baktım zâtım zât-ı Hakk, hep sıfatım
Onun'dur,
İsimlerim de ya Hakk, fiillerim de Onun'dur.

Nasıl demesin böyle, arada bir (enelhakk),
Eğer demiyor ise, şüphededir onda Hakk,

Böyle zâhir olur Hakk, sen bâtında kalırsın,
Eğer dilerse tekrar, sen zâhirle olursun.

Böylece gerçek hayat, başlamış olur sende,
Belirir Hakk'lı hayat, beşer bırakmaz tende,

Nefsini bildiğinden, bilmiş olursun Rabb'ını,
Kendine geldiğinden, almış olursun
Hakk'ını.

Bu kadar uzun lâftan, kısa istersen sözü,
Gelip bizim taraftan, zâhir edelim özü.

Necdet'e ulaşmak, zor değildir, bir selâm,
Gönlü ile barışmak, yeterlidir vesselâm,

Perdeyi yine açtık, yar ile hem dem olalım,
İkinci okunuyor, vahdetimize dalalım.

(02/11/1999) Salı Mekke

Kâ'be

Meğer

Düşündün mü hiç kardeşim, Bu âlemde nedir
işin?
Dünya ya sebebi gelişin, **Âdem**, olmakmış **meğer**.

İlim öğrenmekten gaye, Ulaşmak içinmiş
yare,
İlmin sonun da paye, **Ârif**, olmakmış
meğer.

Her yönüyle hep kemalde, Görünür varlık Cemâl
de,
En güzel oluş her halde, **İnsân**, olmakmış **meğer**.

Aç gönlünü Hakk'tan yana, Neler ulaşır bak
sana,
En güzel şey Allah'a, **Habib**, olmakmış
meğer.

Necdetten dinle bu sözü, Hakk'tan ayırma hiç özü,
Bu dünyanın gerçek tadı, Ölmeden ölmekmiş
meğer.

Kâ'be de seyr

Kâ'be yi seyrettim bir nice zaman,
Zuhur eden hakikatler çok yaman,
Can'mı Canan'mı'dır yoksa yanan,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Keskince bak bir kapı yönünden,
Haber verir sırrın (â'ma) halinden,
Her şey konuşur Rabb'in dilinden,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Şalınır beyaz giymiş gelinler gibi,
Örtüsü yazılmış inciler gibi,
Seni gören göz olur sevgili,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Tavaf başlar Hacer-ül Esved'ten,
Yavaş, yavaş geçilir makam-ı
İbrâhimden,
Durulmaz orada insân selinden,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Belirir rükn-ü Irâk-î kuzey köşede,
Gelinir rükn-ü Şam-î'ye batı köşede,
Daha sonra rükn-ü Yemân-î güney köşede,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Dört köşe'de'dir dört işaret,

Şeriat, tarikat, hakikat'tir, marifet,

155

Boşa geçirme vaktini kendini ârif et,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Yedi tavaf derler (etvar-ı seb'a) dır,
Menziline varmağa hakikat yoludur,
İnsân mihverinde dönmeğe koyulur,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Birinci tur nefs-i emmâre'den
geçilir,
İkinci tur nefs-i levvâme'den geçilir,
Üçüncü tur nefs-i
mülhime'den geçilir,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Dördüncü turda başlar mutmeinne hali,
Beşinci turda radiyeye denir beli,
Altıncı turda olursun merdiyyeli,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Yedinci turda sâfiye zuhur eder,
Kalmaz gönlünde üzüntü keder,
Rabb'in senide örtüde gizler,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Hüccac döner tam bir vecd ile,
Beyazlar giymiş kefenler ile,
Bu hale hayret eder melekler bile,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Bir zaman ezan okunur durur
tavaf,
Az sonra sakinleşir etraf,
Fevellû vecheke şetral mescid-il
haram,

Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Namazda bütün Kâ'be'ye döner hacılar,
Kalmaz hatırda akraba dost ana bacılar,
Kendi varlıklarından yeni doğanlar,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

156

Sende gir o örtünün hemen içine,
Seyret âlemi koy biçimden biçime,
Mahrem ol seni nefsinden çekene,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Kâ'be'de dir İnsân hakikati vahdet sırrı,
Bu öyle bir duygu ki, zâhirden ayrı,
Nasıl açılır sırrı bundan gayrı,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Kâ'be'nin baş harfi keftir ortası
ayn,

Sonunda ba vardır iyi anlayın,
Dikkat edip gaflete dalmayın,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Kef kün'den gelir, kelimden gelir,
Ayn aynından gelir, gözden gelir,
Ba ise birlikten beraberlikten gelir,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Vahidiyyet'ten kudrete geçti ol
dedi,

Hemen ayn oldu göz ile gördü,
Ba ile de hemen birliğini anladı,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Kimi ağızdan ağlar kimi gözden bakar,
Gönüllerin hepsinden coşarak akar,
Kimi âşık kimi mâşuk rol yapar,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

Ortada durmuş naz eder sevgili,
Bu iş yeni değil, ezelidir ezeli,
Kendi varlığımızı bildik bileli,
Siyah örtü neyi örter **bilirmisin?**

(16/09/1982) Mekke-i Mükerreme

Kâ'be

157

Mümkünmü Kâ'be

Ey yüzü yaşmaklı iştiyaklı düzel,
Kendini niçin perdeledin ezel,
Aç gönlünü âlem de bilsin tezel,
Sana âşık olmamak, **mümkünmü? Kâ'be.**

Âdem'le başlar burada tarihin,
Gönlüne girdin oradan ârifin,
Nerden bakarsan bulunur canibin,
Seni bulup görmemek, **mümkünmü?**

Kâ'be.

İbrâhim'le (a.s.) eyledin nice dostluk,
İsmâil'e de (a.s.) öğrettin güzel kulluk,
Nasıl sana çağırdılar oluk, oluk,
Çağırıp duyup gitmemek, **mümkünmü? Kâ'be.**

Muhammed (s.a.v.) dahi, dolaştı seni,
Müşriklerden sıyırdı çevreni,
Bu işi sanma ki, ola yeni,
Sensiz bir dünya, **mümkünmü? Kâ'be.**

Çevrende dolaşır yüz binlerce kişi,

Kimi otuz kimi elli'dir yaşı,
Hepsinin de seninledir işi,
Seni görüp dönmemek, **mümkünmü? Kâ'be.**

Kapın âşıklara yoldur ezel,
Seni tanıyan güzelden de güzel,
Görmek güzel seni gelmeden ecel,
Sana gafletle bakmak, **mümkünmü?**
Kâ'be.

158

Dört köşen çıkıyor arşa doğru,
Mânâlar iniyor ferşe doğru,
Zâhirden bâtından duyarsın çağrı,
Çağrına uymamak, **mümkünmü? Kâ'be.**

Taşların dizilmiş hep üst üste,
Sana âşık olunur ilk görüşte,
Öyle sırlar vardır ki, bu işte,
Seni hemen anlamak, **mümkünmü?**
Kâ'be.

Örtün siyahtır acep neden?,
Ayardan kapanırsın gizliden,
Perdeni açmazsan ne gelir elden,
Senin perden de çok güzel, **Kâ'be.**

Etrafın yüz dört direk çevrili,
Sanki her yer cennetten bahçeli,
Zem zeminden doya, doya içmeli,
Seni görüp dirilmemek, **mümkünmü?**
Kâ'be.

Dokuz minare seni seyr eder,
Hayran hayran başların eğer,
Sana ne yapılsa mutlak değer,
Sana hakkıyla yönelmek, **mümkünmü? Kâ'be.**

Üst katların sanki cennet-i âlâ,

Seni duymak âlâdan da âlâ,
Sende yaşamak daha da âlâ,
Sensiz bir hayat, **mümkünmü? Kâ'be.**

Etrafında halkalanmış âşıklar,
Hacer-ul Esvet'te selâm alırlar,
Tavaf sonun da huzur bulurlar,
Etrafında dönmemek, **mümkünmü? Kâ'be.**

Kâ'be âlemdede Hakk'ın mîsâli,
Makam-ı İbrâhim gerçek musallî,

159
Bilerek değerlendirdi bu hali,
Sana yanmamak, **mümkünmü? Kâ'be.**

(02/08/1987) Mekke

kâ'be

Aşk

Bakıp halime ibret ile, dalmışım hayli dibe.
Benzemişim bir garibe, ahh sardı beni deryayı
Aşk.

Düşer idim belki nâre, gönlüm olmuş pare, pare.
Koşup gitsem hemen yare, ahh kaptı beni sultanı
Aşk.

Ne diller döktü bana, anlatarak kana, kana.
Gel diye artık bu yana, ahh çekti beni sohbeti **Aşk.**

Gül ile bülbülünden haber, kalırmı gönülde keder.
Gelen başı mecnun eder, ahh yaktı beni ateşi **Aşk.**

Dosta vardım hayli zaman, kaynıyor aşk ile kazan.
Bu oyunu böyle yazan, ahh sardı beni vuslatı **Aşk.**

Aşka oldum giriftar, cümle oldu bana yar.
Kalmadı gönlümde har, ahh astı beni sahbayı **Aşk.**

Kırıp kafesi ten-i, dar gelerek yerin eni.
Attı enginlere beni, ahh buldu beni canân-ı **Aşk.**

Arıyordum hep ben onu, ne olurdu bunun sonu.
Olmuştu yaşın dört onu, ahh buldu beni canân-ı **Aşk.**

(12/12/1987)

Konya

160
Ehli beyti sev

Dünyada en nadide ocak,
Cümlelerin arzuladığı bucağ,
Açılmış müslimanlara kucak,
Sonsuza dek ehli beyti sev.

Âlemlere rahmet Rasûlullah,
Medih etti O nu Cenâb-ı Allah,
İsimlerinden biri de Abdullah,
Sana da rahmet Rasûlullah-ı sev.

Hazret-i Âlî ilmin kapısı,
Arslanlar gibi vücûd yapısı,
Elinde kaldı Hayber kapısı,
Sana yollar açan hazret-i Âlî'yi sev.

Mü'minlere şefkat kucağı,
Hasan ile Hüseyin ocağı,
Seyyit ve Şerifler kaynağı,

sev. Mü'minler anası, Fatımetüzzehra'yı

Hasenül mücteba seçilmişlerden,
Her yönden saadete ermişlerden,
O dahi şehid edilmişlerden,
Cennet gençlerinin Seyyid-i Hz. Hasan-ı sev.

Hüseyni çektiler kebelâ'ya,
Uğrattılar türlü türlü cefaya,
Nasıl hesap verirler Sultan-ül
Enbiyaya,
Şehitler sertacı Hz. Hüseyni sev.

Ehli beyt-i her an ve daim an,
Ömür boyu sevgilerine kan,
Onlar için can-ı gönülden yan,
Rasûlullah aşkı için Ehli beyt-i sev.

(04/09/1988)

161
Nedir kalacak

Giyindim toprağı binbir naz ile,
Çalıp oynadım türlü saz ile,
Neler geldi söyleyecek dile,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Bir çuval et ve kemiktir tulum,
Kimbilir nasıldır benim yolum,
Zorlama belki kırılır dalım,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Kafeste öten bülbül kimindir,
Gaflette olan nasıl emindir,
Yaptıkların ancak senindir,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Sıvadılar üstümü deri ile,
Zannettiler beni bu sûret ile,
Baktılar hep vücûd iklimine,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Sallanır üstümde el, ayak, baş, kol,
Dünya ya gelmeye maddedir yol,
Aklın var ise sen de biraz ol,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Yaşlanır tutmaz olur ayağım,
Boş geçen günlere mi yanayım,
Bırakmaz biraz daha kalayım,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Küp kırılır serilir yere,
Belki kanım olur dere,
Allah bizi idrâkine erdire,
Geriye benden nedir **kalacak**.

162

Yaşamıştı denilir birkaç gün,
Unutulur kalmaz isim ve ün,
Kıymet bilemediysen çok döğün,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Dikilir iki taş belki kabrime,
Nerden varılır bilmem menzilime,
Çekilir toprak yorgan üstüme,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Girerim çukura çok karanlık,
Dünyadan almamışsam aydınlık,
Nasıl geçer mahşere dek ayrılık,
Geriye benden nedir **kalacak**.

Nesiller hep geçer sür'at ile,
Kim kimin peşindedir bilmez bile,
Ulaştığımda o sessiz ile,

Geriye benden nedir **kalacak**.

Hakk ile geçirmişsem ânımı,
Uyandırmışsam biraz yaranımı,
Memnun etmişsem ecdadımı,
Geriye benden budur **kalacak**.

(20/08/1988)

Olmaz

Şu dünya ya ölü gözünden bakma,
Ârifleri ara sakın geç kalma,
Kurtulamassın pek derinine dalma,
Dünya ya bağlananın bakası **olmaz**.

163

Her gördüğüne itibar et sen,
Bakma hoş gör değişikte görsen,
Eğer bunlarda ki, esrara ersen,
Sende cehlin yarası **olmaz**.

Kâh efendi görünür kâh geda,
Bağzan çıkarır, bağzan çıkarmaz seda,
Öyle işlerle eyler ki; eda,
Âriflerin namu nişanı **olmaz**.

Ateştir yakar sineni seni,
Teslim et varlığın, ol hemen yeni,
Unut böylece geçmişî dünü,
Ârifler ateşinin dumanı **olmaz**.

Buldun ise eğer sende bir Ârif,

Halkı cihan onu eyleyemez tarif,
Ö seldir akar gönlüne hafif,
Ârifler selinin yıkası **olmaz**.

Enginlere açılarak her dem,
Fırtınalar gibi eserde hem,
Yuramaz iki cihan ona gem,
Âriflerin nefsi hevası **olmaz**.

An gelir kabarır derya yı aşk,
Ondan bir şûle alda kendini yak,
Daha sonra Dünyanın haline bak,
Ârifler coşmadıkça sükûtu **olmaz**.

Aşk ile oldular kendileri aşk,
Mest etti onları şarabı aşk,
Oldu meskenleri meyhaneyi aşk,
Ârifler şarabına kanası **olmaz**.

164

Deryalar gibidir enginlerde,
Dostuyla mest olur seherlerde,
Çıkar gezer dolaşır yadellerde,
Ârifler bahrinin sahili **olmaz**.

Yürür gider hep görmeden herkes,
Bigânelere çıkarmaz hiç ses,
Bulunmaz onlara belli bir mahles,
Âriflerin yerde izleri **olmaz**.

Hep görürler cümlede dost yüzü,
Gördüğünde kaynaşır hemen özü,
Yaşamının budur rahatı düzü,
Âriflerin gayrını göresi **olmaz**.

Kendinde kendini kaybeder her dem,
Nefsine dönmez olur, gayrı bir dem,

İsmine cismine denir Âdem,
Âriflerin kendine dönesi **olmaz**.

Biter yanarak sonunda güzelce,
Ölüm ona yaklaşamaz ecelce,
Varlığı ortadan kalkar gizlice,
Ârifler varlığını bulası **olmaz**.

Seyran ederek geçerler hemen,
İskeleyi Hakk'a kırarlar dümen,
Yollarının ucu olsa da yemen,
Âriflerin dünya da kalası **olmaz**.

Ahirete etmeden itibar,
Cümle dosttur dediler, hepsi yar,
Kazançlar olduğunda büyük kâr,
Âriflerin ahirete bakası **olmaz**.

Dünya ya gelirler iki zamanda,
Biri beden, biri de Rûhunda,

165

İkisinden de geçerler sonun da,
Âriflerin dünya da atası **olmaz**.

Halk'ta Hakk olmuşlar da bir bütün,
Sanki içinde özü olmuş sütün,
Dışta değil içte bulmuş özün,
Âriflerin gayrı ile sözü **olmaz**.

Gaflet ehli olmadan hiçbir zaman,
Bu hale gelmek yaman da yaman,
Duyulur her an hakk'tan bir ferman,
Âriflerin gerçekten gafleti **olmaz**.

Nerden girersin Ârif bağına,
Çıkmış gibidir Ağrı dağına,
Yaslamış sırtını Hamd sancağına,
Ârifler yolunun kapısı **olmaz**.

Meskenini bulamassın bir yerde,
Yarenlik vardır ezelden serde,
Gönlüne girdiğim dediğin yerde,
Âriflerin evinin yapısı **olmaz**.

Atadır hep işleri cümleye,
Hakk'a çağırırlar söyleye söyleye,
Rahmet yağar bulundukları bölgeye,
Ârifler vermeyince bahtiyar **olmaz**.

Bazan anlatırlar güzel fıkralar,
Hem güler hem güldürür lâfı aralar,
Bağzan da bağlatır yaşlı karalar,
Ârifler güldürür şakası **olmaz**.

Bir gömlek giyer olur muttakî,
Arşa erişir onun idrâk-î,
Ne sırlar gizlemişsin İlâh-î,
Ârifler gömleğinin yakası **olmaz**.

166

Derya ya daldılar hep ezelde,
Bu işler hazırlandı güzelde,
Zuhur etti derya ile tezelde,
Ârifler deryadan çıkası **olmaz**.

Bakarsın bir hoş belkide nahoş,
Sana nasıl gelir, onlar hoştur hoş,
Ne olursa olsun, onlara hoş,
Ârifler derdinin devası **olmaz**.

Necdetten hediye dir, dostçuğuma,
Ne dilerse desin bu varlığıma,
Hatırlamak için koyup sandığına,
Ârifler hediyesin pahası **olmaz**.

Böylece çıkardık deryadan (26) balık,
İstemiş idiniz bir zamanlar, deryaya bakıp,

Dilerim sizde lütfedersiniz bize birkaç taze
balık
Alır hem yer, hem **dostlara dağıtırız.**

(17/07/1987)

Not = Bu şiirin yazılmasına kerâmet meraklısı
erzurumlu (Esrar Baba) isimli bir kardeşimiz
sebeb olmuştur. Bir gün yazlıkta sahilde deniz
kenarında gezerken, “Erenler hadi şu deryadan iki
yunus balığı çıkarda görelim” talebi üzerine “bir
gün gelir çıkarırız inşallah “ diye cevap vermiştik.
Bir müddet sonra bu şiiri yazıp kendisine gönül
deryasından çıkan bu yunus balıklarını hediye
etmiştim. Daha sonraları rahmetlik olan bu
kardeşe de Cenâb-ı Hakk rahmetler eylesin.

Ne çekersin bu çileyi

Etme artık bahane, ermiş isen Âdem’e,
Dünyan olmuş gam hane. Ne çekersin bu **çileyi.**

167

Atma geriye sende, gayriye bakıp hem de,
Olmuşsun dünya ya yem de. Ne çekersin
bu **çileyi.**

Sana kalacak şey yok, bağrına saplanmış bir ok,
Sirtında yükün pek çok. Ne çekersin bu **çileyi.**

Cümleler gitti ermeden, Hakk’a gönül
vermeden,
Varlığını hiç bilmeden. Ne çekersin bu
çileyi.

Varın yoğun nefesine, göz yumarsın hapsine,
Zar atarsın hepsine. Ne çekersin bu **çileyi.**

Varlığın oldu yağma, geçen günlere ağla,
Nefsini hemen bağla. Ne çekersin bu **çileyi**.

Kalmadı kimseye benlik, seninmi'dir? Sandığın
senlik,
Yoksa gönlünde demlik. Ne çekersin bu **çileyi**.

Erleri bulmadınsa, varlığına ermedinse,
Özlerini görmedinse. Ne çekersin bu **çileyi**.

Yok ise Hakk'a meylin, Allah (c.c.) demezse dilin,
Tekbir getirmezse elin. Ne çekersin bu **çileyi**.

Rabb'ı nı bilmeyince, senliğine ermeyince,
Maşukunu görmeyince. Ne çekersin bu
çileyi.

Boşa geçen bunca yıllar, kırılır tuttuğun dallar,
Sürdükçe gafletli haller. Ne çekersin bu **çileyi**.

Bağrını yaramazsan, deryayı aşka
dalamazsan,
Sevdiğini bulamazsan. Ne çekersin bu
çileyi.

(12/12/1987) Konya

168
Var benim

Vardım geldim dünya ya bu gün,
Bağzan giydim sof, bağzan yün,
Rahmeti tükenmez göğün.
Âlemlerin sahibi, Allah'ım var **benim**.

Geldi Cibril ile Kûr'ân,
O na uymak lâzım her an,
Boşa geçen günlere yan,
Âlemlere rahmet, Peygamberim var
benim.

Îlâhi beyan oldu onla,
Ey yolcu sırları anla,
Buyruğun tut canla başla,
Allah kelâm-ı Kûr'ân-ım var **benim.**

Allah'ın arslanı oldu,
Sevenleri çok, çok boldu,
Düşmanlara korku saldı,
Merdi meydan, Hz. Âlî'm var **benim.**

Bir vekil olur her devirde,
Yüzünü o na çevir de,
Yaptığın kalsın elinde,
Mü'min lere rahmed Gavsım var **benim.**

Hazret-i Rasûl'den başlar,
Kaab-ı kavseyn olan kaşlar,
Hep kemâle ermiş yaşlar,
Dervişlere rahmet ecdâdım var
benim.

Uşakta kaldı bir müddet,
Ey âşık yolunda sabret,
Nasıl yardımcı olur, seyret,
Hüsamettin Uşşakî, Pirim var **benim.**

169

Nasrun minallah Âyetinden,
Çok yararlandık gayretinden,
Uşşakî kibarlarından,
Nusret gibi mürşidim var **benim.**

Dünya âhiret salâhı,
Eder olunca ıslâhı,
Terk ettirir günahı,
Âlemlere bedel İmânım var **benim**.

Allah'ın güzel beyti,
Hemen eyle ziyareti,
Gör sendeki gayreti,
Bakmaya doyulmaz, Kâ'be'm var
benim.

Her türlü derde deva,
Kâmil akıllara sezâ,
Gelir sana da sıra,
Kana kana içilen, Zem, Zem'im var **benim**.

İslâmın doğduğu yer,
Rasûlle dolu her yer,
Hiç görmedinse eğer,
Sahabeyle dolu Mekkem var **benim**.

Rasûle açtı kucak,
Gafletle ne olacak,
Ziyaret eyle çabucak,
Ensarla dolu Medinem var **benim**.

Nefyedilmiş Rûh ile,
Secde etti melekler bile,
Sende olmayı dile,
Mahlûkatın şereflişi Âdem'im var
benim.

Dünya ya gelmiş vaktinde,
Hep durmuş akdinde,

170
Gayrı kalmamış benliğinde,
Allah'la dolu Necdetim var **benim**.

(13/09/1988)

İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör

Medineye gelen kardaş, hemen temizlen paklaş,
Ravzaya doğru yaklaş. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Yollar dolup taşıyor, akıl buna şaşıyor,
Gayret neler aşıyor. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Bab'üsselâm dan gir içeri, Nasıldır sevgi mahşeri,
Çekiyor kendine beşeri. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Huzura doğru gidince, Ağlanır hep ince, ince,
Gözün aç vakti gelince. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Varınca o kutlu yere, cümlemize aşkını vere,
Selâm eyle Peygambere. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Acele duanı eyle, eziyet olmasın gayriye,
Yavaşça yürü ileriye. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Selâm gönder Rûhuna, kayda geçer adına,

Sebeb olur şefeatine. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

171

O nu ziyaret her zaman, yaşadığı gün gibidir,
Çünkü varlığı ebedidir. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Dolaşıyor Rûh-u içerde, sanki zaman asr-ı
saadette,
Ey gönül bunları yadet'te. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı
gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Ayrılmak zor o makamdan, nasıl çıkılır huzurdan,
Canları aşk ile kavuran. İhtişam-ı Rasûlüllah-ı
gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Cennet bahçesi beyaz direkli, ümmetinin hepsi
yürekli,
Bunu yaşamak cidden gerekli. İhtişamı Rasûlüllahı
gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Minberin zinetlerle bezenmiş, ustalar yaparken
özenmiş
Emsalsiz bir hünermiş. İhtişamı Rasûlüllahı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Eshabı Suffa okur yerinde, öyle olmak varmış
kaderinde
Ne varsa çıkardılar derinde. İhtişamı Rasûlüllahı
gör.

gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı

Cibril kapısı da yukarda, âşık dururmu bir kararda?
Dostlar kalmayalım zararda. İhtişamı Rasûlüllahı gör.

gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı

Kimi siyah kimi beyaz, kimi dua kimi niyaz,
Kimi neş'e duyar kimi haz. İhtişamı Rasûlüllahı gör.

gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı

Kimi ağlar gözü yaşlı, kimi genç ihtiyar yaşlı,
Hepside akıllı başlı. İhtişamı Rasûlüllahı gör.

gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı

Dalga, dalga içerde sevgi, Bu hale sebep neydi,
neydi,

172
İnsân baş koyup gönül eğdi. İhtişamı Rasûlüllahı gör.

gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı

Kimi Kûr'ân okur sessizce, kimi yaş döker gizlice,
Rasûlü düşünürken yalnızca. İhtişamı Rasûlüllahı gör.

gör. Muhteşem Rasûlüllah-ı

Doldukça dolunca harem, ne sırlar açılır mahrem,
Kerem ediyor Nebi kerem. İhtişamı Rasûlüllahı gör.

Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

Ezan okununca ümmet'e, gelir cemaat gayrete,
Nasıl varılmaz hayrete. İhtişamı Rasûlüllahı gör.
Muhteşem Rasûlüllah-ı

gör.

Bu hâl söze gelmez kat'iyyen, mahrum olursun
ebediyyen. İstiyorsan dünya gözüynen. İhtişamı
Rasûlüllahı gör.

Muhteşem Rasûlüllah-ı
gör.

(18/06/1990) pazartesi
Medine

Vakti firak

Dikkat et an'ı nı değerlendire,
Rûh'unu iyice sebeblendir,
Yavaş, yavaş can-ı nı değerlendire,
Vakti firak yaklaşıyor be **canım.**

Sağda solda geçirme vakit,
Hani yapmıştın güzel bir akit,
Kalmadı mı içinde yakıt?
Vakti firak yaklaşıyor be
canım.

Canlan kalk aç gönlünü Rasûl'e,
Yazar seni de belki sırayla,
Salâvat-ı şerifeyle yadeyle,
Vakti firak yaklaşıyor be **canım.**

173

Zikir, fikir tefekküre dal,
Aman yarabb-î ne güzel bir hâl,

kâl, Ağzından çıkarmadan kıl'u
Vakti firak yaklaşıyor be **canım**.

Mümkün olunca kıl namazları,
Tekrar, tekrar yaşa bu hazları,
Bulansın üstüne Medine tozları,
Vakti firak yaklaşıyor be **canım**.

Seneler sonra nihayet geldin,
Böylece belki arzuna erdin,
Biraz daha çok gayret edeydin,
Vakti firak yaklaşıyor be **canım**.

Sen sana bugün yar olmadıkça,
Çalış istersen ömür boyunca,
Neler kaçır gaflete dalınca,
Vakti firak yaklaşıyor be **canım**.

Düşün tefekkür eyle olanları,
Hesapla elinde kalanları,
Pişman olma sakın sonraları,
Vakti firak yaklaşıyor be **canım**.

Her şey gibi günler geçecek,
Her kez yerli yerine dönecek,
Yok ise ne bulur anlatacak,
Vakti firak yaklaşıyor be **canım**.

Gözden geçir tekrar kendini,
Kopar başından kemend'ini,
Coş, gönülden yık varlık bendini,
Vakti firak yaklaşıyor be **canım**.

(19/06/1990) Salı
Medine

Sîne ak anlar bizi

Bir acayip haldeyim, bilemedim kandedim,
Benliğimi neyleyim. Sîne ak anlar **bizi**.

Başımda esen yeller, Koptu cur'a da teller,
Aktı gönölde seller. Sîne ak anlar **bizi**.

Yangınım yangın yeri, ararım gönöl eri,
Sönmez gözümün fer'i. Sîne ak anlar **bizi**.

Dağ taştta esen yeller, kalkmaz bigâne eller,
Toz duman olmuş yollar. Sîne ak anlar **bizi**.

Kalbin meyletsin Hakk'a, gerisini bırakta,
Ne bulursun firakta. Sîne ak anlar **bizi**.

Ölmeden önce ölmek, nefsin yolundan
dönmek,
Evvel parlayıp sönmek. Sîne ak anlar **bizi**.

Aşk oduna yananlar, Hakk şarab'a
kananlar,
Dar'u ukba görenler. Sîne ak anlar **bizi**.

Boş değildir hiç, baksana, gönüllere aksana,
Yan Allah sevdasına. Sîne ak anlar **bizi**.

Fenâ fillâh gelince, olur yerli yerince,
Kul yokluđa girince, Sîne ak anlar **bizi**.

Gayret-i koma elden, bizi atma gönölde,
Kokla vuslat gülünden. Sîne ak anlar **bizi**.

(26/06/1990) Salı

Mekke

Bin vecd ile döner tavaf

Görmek istersen bir harika,
Kâ'be de çık hemen terasa,
Görürsün âlemde ne varsa.
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

Bir harikâ'yı mihverdir o,
Azamet-i kibriyâ'dır o,
Saltanatı ilâhidir o.
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

Nasıl neden başladı bu iş,
Nerden nereye'dir bu dönüş,
Niye nereye bu sonsuz gidiş,
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

Görmeyenler onu bilemez,
Varmayanlar ona dönemez,
Bilmeyenler'de söz edemez,
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

Öyle sonsuz kaç milyar dönüş,
Nelere değer bunu görüş,
Fezalara erer bu gidiş,
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

Bir sahne var büyük ortada,
Bir mâşuk nazlı, en ortada,
Siyah giymiş durur ayakta,
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

Yavaş, yavaş dönüşe doğru,
Girenlerin hep yanık bağı,
Sanki herkez bir, kalmaz gayrı,
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

176

Nasıl müthiş bir dönen seldir,
Sanki döndüren, hep bir eldir,
Dalga, dalga esen yeldir,
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

Başlangıçtan beri bu dönüş,
Olmamıştır onda hiç duruş,
Gece gündüz, su gibi akış,
Bin vecd ile döner tavaf, derler yarabb **af af**.

(06/07/1990) Cuma

Mekke

K a y b e t t i m k e n d i m i

Sardı ufkumu Rasul güneşi,
Olmaz diyerek bu halin eşi,
Nasıl kalmaz hayal gibi kişi,
Kaybettim kendimi **Medine'i**
Münevvere'de.

Varlığım galiba çıktı benden,
Sıyrıldı ruhum burda bedenden,
Şaşkın dolaşırım ne gelir elden,
Kaybettim kendimi **Medine'i**
Münevvere'de.

Yürürüm sokaklarda ben garip,
Nefsin bağım yerlere serip,
Dünya'yı hemen bir pula verip,
Kaybettim kendimi **Medine'i**
Münevvere'de.

Oldum bu günler, bir garip yolcu,
Acaba kim hancı kim yolcu,
İçimde vardı bir büyük sancı,

Kaybettim kendimi Medine'i
Münevvere'de.

Başımda eser sevda yelleri,
Coşturur bazen can gönülleri,
Bulup Muhammedi erenleri,

177

Kaybettim kendimi Medine'i
Münevvere'de.

Rasûlün pervanesi olarak,
Yeni yeni taze can bulurak,
İçin için buhur gibi yanarak,

Kaybettim kendimi Medine'i
Münevvere'de.

Canımın can'ı buradadır burda,
Gelmişim canım güzelim yurda, ,
Ey, canlar can'ı bana buyur da,

Kaybettim kendimi Medine'i
Münevvere'de.

Bu hal ne haldir yüce keremkâr,
İçin sızlıyor yine zâri zâr,
Müflisim kalmadı sermaye kâr,

Kaybettim kendimi Medine'i
Münevvere'de.

Ravzanda nasıl fırtına eser,
Seni seven elbette mecnun gezer,
Kalmadı benden böylece eser,

Kaybettim kendimi Medine'i
Münevverede.

(19/06/1990)

Salı,Medine

Uşşaki dediler ismimize

Bu dünya'ya gelmiş sâkinleriz,
Uşşaka can sunan sakileriz,
Hakk'la Hakk olan bakileriz.
Uşşak-î dediler ismimize,
Rasûl-î Nûr doldu **cismimize**.

Bazen ederiz gönülde seyran,
Ehli dil belki bize hayran,
Canânız cümleye hep canân,

178

Uşşak-î dediler ismimize,
Rasûl-î Nûr doldu **cismimize**.

Kalbi pak her an eder zikrini,
Açar fettah ilmi, fikrini
Arttırır mevlâm hep feyzini,
Uşşak-î dediler ismimize,
Rasûl-î Nûr doldu **cismimize**.

Geyinip fakir elbisesi,
Parlar gönlümüzün şûlesi,
Okuruz gönül hikâyesi,
Uşşak-î dediler ismimize,
Rasûl-î Nûr doldu **cismimize**.

Manâ âlemdir seyrimiz,
Kalmadı âlemde gayrımız,
Hangimiz kul sûltan hangimiz,
Uşşak-î dediler ismimize,
Rasûl-î Nûr doldu **cismimize**.

(Levlâke) den nasibimiz var,
Cümle canlar oldu bize yar,
Dar gelir âlem bize dar,
Uşşak-î dediler ismimize,
Rasûl-î Nûr doldu **cismimize**.

(Venefahtü) iftiharımız,
Bu sırlarla mestü hayranız,
Her zaman aşk ile kaynarız,
Uşşak-î dediler ismimize,
Rasûl-î Nûr doldu **cismimize**.

Sûretimiz bir garip Âdem,
İçimizde devranda âlem,
Hoş gör böyle dilemiş Mevlâm,

179
Uşşak-î dediler ismimize,
Rasûl-î Nûr doldu **cismimize**.

(09/07/1990) Pazartesi

Mekke

R e g a i b g e c e s i

At başından gafleti, seyr eyle hareketi.
Bulursun bereketi, Âdemliğe rağbet et.

Düşün biraz derinden, dönen yok
seferinden.
Sonunda ne gelir elden, kendine **rağbet et**.

Sev gördüğün cümleyi, giy enine gömleği.
Sat pazarda benliği, Muhabbete **rağbet et**.

Hörmet et o yüceye, Regaib'li geceye.
İki harfli heceye. (Ah..) Peygamberine
rağbet et.

Kur'an'dan al haberi, at gönlünden kederi.
Tamamlarsın seferi, Kûr'ân'a **rağbet et**.

Seni var edene bak, neler lütfediyor Hakk.
Benliğini hemen yak, Allah'a **rağbet et**.

B a n a    m m e t i m d e r m i s i n

Doğdun bu gece efendim sultanım baş
tacım,

Seni meddü sena eyledi Allah'ım,
Bu dünyada o kadar çok oldu günahım,
Bana    m m e t i m d e r m i s i n a c a b a ?

Bize    m m e t i m d e r m i s i n y a **Muhammed Mustafa.**

Senin i in var eyledi Hak bu cihanı,
Nurun kapladı alemleri her yanı,
Hoş g r r m s n bu gafil g nahkarı,
Bana    m m e t i m d e r m i s i n a c a b a ?
Bize    m m e t i m d e r m i s i n y a **Muhammed Mustafa.**

180

Evvel gelenler hep m jdeledi seni,
Sen her zaman g zel yenisin yeni,
Bu garip dünyada bilir misin beni,
Bana    m m e t i m d e r m i s i n a c a b a ?
Bize    m m e t i m d e r m i s i n y a **Muhammed Mustafa.**

D nyaya şerefler şanlar verdi varlığın,
M şriklerden  ok  ok oldu daraldığın,
G r lmedi Hak yolundan hi  d nd ğ n,
Bana    m m e t i m d e r m i s i n a c a b a ?
Bize    m m e t i m d e r m i s i n y a **Muhammed Mustafa.**

 nce sana dendi Muhammed Mustafa,
G n llere verdin pek  ok hoşluk ve safa,
Var mı ki bende seni anlayacak kafa,
Bana    m m e t i m d e r m i s i n a c a b a ?
Bize    m m e t i m d e r m i s i n y a **Muhammed Mustafa.**

Mi'racı çıktın orda neler gördün neler,
Muhabbetin taş gönülleri bile deler,
Benim günlerim hep böyle boşa gider.
Bana    m m e t i m d e r m i s i n a c a b a ?

Bize ümmetim der misin ya **Muhammed Mustafa.**

Hicret ettin zorlanarak o gün yerinden,
Yaraladı müşrikler seni derinden,
Yardım edemedim üzuldüm kederimden,
Bana ümmetim der misin acaba?

Bize ümmetim der misin ya **Muhammed Mustafa.**

Hakkın bayrağını yücelttin göklere,
Ümmetlerin yürüttü elden ellere,
Neler düşürdün şu garip gönül lere,
Bana ümmetim der misin acaba?

Bize ümmetim der misin ya **Muhammed Mustafa.**

181

B e r a t' ı n ı a l

Ulaşınca mübarek ay'a,
Dikkat et kalmayasın yaya,
Dal hemen o derin derya'ya,
Şabandan **Berat-ı'nı al.**

Duhan-ı oku bir yüzünden,
Manaları çıkar özünden,
Seyreyle mübin-i gözünden,
Ha'mim'den **Berat-ı'nı al.**

Kuran-ı oku hece hece,
Değerlensin bu güzel gece,
Ağlıyarak yalvar gizlice,
Kûr'ân-ı Kerimden **Berat-ı'nı al.**

Tavaf eyler Melekler gökte,
Sende tavaf eyle gönülde,
Bu sırlara biraz eğilde,
Beyt -ül Ma'mur'dan **Berat-ı'nı al.**

Tavaf eyler insanlar yerde,
O'na yönelirler her yerde,
Ziyaret edersin ilerde,
Beyt- ül Haram'dan **Berat-ı'nı al.**

Nefsini iyi tanı bu gün,
Dün çok gerilerde kaldı dün,
Rabbının hitabıyla öğün,
Nefsinden **Bera t-ı'nı al.**

“Venefahtü”den al haberi,
Şil gönlünden hüznü, kederi,
İdrak eyle gerçek kaderi,
Ruhun'dan **Berat-ı'nı al.**

182

Kendinden kendinedir varış,
Haydi yürü zamanla yarış,
Hak yolunda seyrân'a alış.
Kendinden **Berat-ı'nı al.**

Bazen Musevi bazen isevi,
Sonunda olursun Muhammed-i,
İdrak ettiysen sen Ahmed-i,
Kibleteyn'den **Berat-ı'nı al.**

“Fevellü vecheke” dedi Rabb,
Döndü Beytullah-a bu türab,
İfşa etti lisân-ı Arab,
“Fevellü vecheke”den **Berat-ını al.**

İzle onu hep adım adım,
Ne güzeldir o, tadım tadım,
Anlayınca şaşırıp kaldım,
Peygamberin'den **Berat-ı'nı al.**

“Rabbenâ lekelhamd” dedi Hakk,

Gözlerini açta iyi bak,
Ten gömleğini çıkar da yak,
Rabb'ından **Berat-ı'nı al.**

Derviş isen gerçekten eğer,
Şu fakire verdinse değer,
Rabb'ın bir gün seni de sever
Necdet'ten küçücük **Berat-ı'nı al.**

14/12/1997 Necdet Ardıç
Tekirdağ

183

M i' r a c g e c e s i

Geldi yine Mi'rac gecesi,
Bilsin insanların cümlesi,
Bu gece gecelerin incisi,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Önce şarh eyle göğsün boydan,
Cemâlin aydın olsun aydan,
İlim al Muhammed'in (s.a.v.) soyundan,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Temizlesin göğsünü Cibril,
Ses çıkarma önünde eğil,
Bu ameliyat boşuna değil,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Burak geldiğinde önünc,
Ateş verdiğinde gönlüne,

Binip gittiğinde seyrine,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Mescidi Aksa'ya vardığında,
Nebi ile namaz kıldığında,
Hayret içinde kaldığında,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Yüksel oradan göğe doru,
Taş dahi gelir yanık bağı,
Varsa gönlünde, İlahi çağrı,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

İbrahim'in (AL.) davetini duy.
O'na can'u gönülden uy,
Bulursun onda hep güzel huy,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

184

Mûsâ ile Eymen'de buluş,
Zorluğa sahretmeye alış,
Yap kızıl denize hır dalış,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Len terânî'den al biraz ders,
Düşme Hakk yolundakilere ters,
Gönülden gönüle ses ver ses,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

İsa (AL.) gibi dünya'yı terk et,
Varlığında olanı derk et.
Hayalde olanları yok et,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

izinden, Muhammedin (AL.) ayrılma

Bak neler dökülür sözünden,
Manâlar alırsın özünden,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Ref Ref'e binip yüksel arşa,
Sende katıl bu güzel yarışa,
Kimler ulaşır bu son varışa,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Uzun uzun menziller aşmağa,
Kaab'ı Kavseyn'e ulaşmağa,
Derya olup dolup taşmağa,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Namazdır Mü'minin Mi'râcı,
Tam olursa Hakk'ka inancı,
Kerramnâ'dan olur baş tacı,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

Gayrete gel başla bu günden,
Kamus-u aşkı oku yüzünden,

185

Bak görürsün Necdet'in
gözünden,
Haydi yürü; sen de **Mi'râc'a gel.**

(08/01/1994)

K a d r - i n i k ı y m e t i n i b i l

Ramazan geldi kardeş, geçiyor,
Günler hep birer birer eriyor ,
Oruçlar yolu tuttu gidiyor,
Ramazanın kadr-i ni **kıymetini bil.**

Kadir gecesi hayırlı bin
aydan,

Sende al hemen bu büyük
paydan,
Hakk'a varırsın belki bu
yoldan,
Kâdir'in kadr-i ni **kıymetini**
bil.

Bayrama ulaşınca bir gün,
Günahlar mutlak olur sürgün,
Hayatını yönlendir düzgün,
Bayram'ın kadr-i ni **kıymetini**
bil.

Kadir gecesinde indi Kûr'ân,
Okuyunca bulursun kurb'an,
Kûr'ân'sız geçen günlere yan,
Kûr'ân'ın kadr-i ni **kıymetini**
bil.

Nebi'den sana'da var rahmet,
Ne olur onu incele bir zahmet,
Hayalinde her dâim yâdet,
Peygamber'in kadr-i ni **kıymetini**
bil.

186

Rabbine yönel artık güzelce,
Hani söz vermiştin ezelde,
An O'nu durmadan her
yerde,
Rab'bının kadr-i ni **kıymetini**
bil.

Ömrünü harcama boşuna,
Geldin acaba kaç yaşına,
Belki sonuç gitmez hoşuna,

Ömrünün kadr-i ni **kıymetini bil.**

Kendini biraz tanı önce,
Düşün, düşün her dem
güzelce,
Pişmanlık içine işleyince,
Kendi'nin kadr-i'ni **kıymetini**
bil.

İlmi ledünn-î'ye yönel,
Verir sana tuttuğun el,
Haydi gönül alemi'ne gel,
Dünya'nın kadr-i'ni **kıymetini bil.**

Dünya'da vaktin nasıl
geçiyor,
Günlerin birer birer eriyor,
Haydi Rabb'ın seni bekliyor,
İlminin kadr-i ni **kıymetini**
bil.

Nefsini iyi tanı bu günden,
Neler çıkar beden gömleğinden,
Haber iste manâ âlemi'nden,
Nefs-i nin kadr-i ni **kıymetini bil.**

Nefes-i ni iyi kullan her an,
Boşa geçen nefes'lerine yan,

187

Gayret et dayan da dayan,
Nefes'i nin kadr-i ni
kıymetini bil.

Zikrullah ile çok meşgul ol,

Ondan geçer Hak'ka giden yol,
İstikamet düz, deme sağ sol,
Zikr'inin kadr-i ni **kıymetini bil.**

Namazda Mi'rac eyleyiver,
Beş vakle'de değer ver değer,
Güzelce devam edersen eğer,
Namaz'ının kadr-i ni **kıymetini bil.**

Necdeti bigane gördün belki,
Rab'bından ayrı değildir bilki,
Dünyadan ayrılmadan gel görki,
Necdet'in kadr-i ni **kıymetini bil.**

Necdet Ardıç

Candır Allah

Ötelerde arama O nu, boşa geçer ömrün sonu,
Senden geçer Hakk'ın yolu, can içinde **candır Allah.**

Ten kafesi kırılmadan, ahret yolu
sorulmadan,
Ulaşılmaz yorulmadan, ten içinde **candır Allah.**

Varlığında olanı bil, hep O nu söyler cümle dil,
Hayali kafandan sil, gönül içre **candır Allah.**

Âlemlere hayat veren, her yere gücü
yeten,
Cümle varlığı seren, Âlem içre **candır Allah.**

Bu örnekleri yeterli görerek daha fazla uzatmamak için inşallah divan (3) kitabımızda sonlandırmaya çalışalım, Cenâb-ı Hakk her birerlerimize sonsuz gayretler, anlayışlar, muhabbetler ve irfaniyyet nasib ederek bu güzellikere sahip çıkararak yaşamamızı nasib etsin. Amin.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi kitabımızın sonuna içindeki osmanlıca kelimelerin bu günkü karşılıklarını küçük bir lügat olarak koymaya çalıştım inşallah faydalı olur. Birinci harfler alfabetik sırayla ikinciler ise ayırmağa fazla vaktim olmadığından karışık verilmiştir. Ancak zararıda yoktur, çünkü küçük bir düzenlemedir.

Kaynak. (Ferit Develi oğlu) “Osmanlıca Türkçe lügat”

189
Küçük lügat

(A)

Agâh = Bilgili uyanık:	Ayan = Açık,
mevdanda:	
Ahar = Son:	Ahfadına = Oğullarına,
Andalip =	Bülbül:
torunlarına:	
Ağyar = Gayrılar,başkalar:	Arşaper = Arşa kanat
açmak:	
Ah-i zar = Çok ağlayan:	Acem = Arap
olmayan,iranlı	
Azade = Hür, serbest:	Ataullah = Allah
vergisi:	
Anka-ı aşk = Aşk kuşu:	Avdet = Deri dönüş:
Afitap = Güneş:	Aba = Yünden yapılmış
	kaba kumaş:

(B)

Bahr-ı safa = Safa denizi:	Bad-i safa = Sabah
rüzgarı:	
Bostan = Bağ, bahçe:	Bed = Fena, yaramaz
çirkin.	
Baki = Beka, devamlı:	Bihablil veriyd = Şah
dama-	rından
yakın:	
Baht = Talih, kader, kismet:	
Bahre = Deniz:	Beyt'ül atik = Eski
ev,	
Kâ'be.	
Bipayan = Sonsuz,tükenmez:	Bâtın = İç, öz:
Bağ-ı hezar = Bahçe bülbülü:	Baran = Yağmur:
Bülbülü ra'nâ = Bülbül sesli, güzel:	

Bundan geru = Bundan böyle: **Bahri** = Deniz:
Baran-ı belâ = Belâ denizi:

(C)

Cevval = Koşan, dolaşan, hareketli: **Cife** = Leş,
pislik:
Cengü cidal = Savaş, kavga: **Cari** = Cereyan
eden,
geçen:

(Ç)

Çarmıh = Hristiyanlık senbolü, haç:

190

(D)

Didem = Göz, gözüm: **Dad-ı Hakk** =
Hakk

vergisi:

Devran = Dünya, felek, zaman: **Dil-i dâna** = Bilen
dil:

Dehrin = Dünyanın, zamanın:

Dâna = Bilen, bilici: **Defteri uşşak** = Âşıklar
defteri:

Duzeh = Cehennem:
Yaşanan an:

Dem bu dem =

Dilhane = Gönül hanesi:
çehre:

Didar = Yüz

Darül karar = karar yeri:

Dide = Göz:

Dûr = Evler,bölgeler,uzak: **Der-i devlet** = Devlet
içinde:

Dû âlem = İki âlem:

Dar-u ukba = Baki
âlem,

ahiret:

(E)

Etfal = Çocuk:
nûrlu:
Ezhar = zuhur çiçekler:
göster:
Ezvak = Zevkler, tadışlar:
arkadaş:
Eflâk = Gök yüzü, gezegenler:
nehri:
Eyyam = Aylar, zamanlar:
Duymamak,
işitmemek
Esma = İsimler:
aydınlıklar:
Ebhar = Denizler:
benim
canım:
Enhar = Nehirler, ırmaklar:
bağlayan:
Elvan = Renkler:

(F)

Ferd = tek, yalnız:
Fahri âlem = Âlemin iftihar ettiği. Hz. Muhammed:
Firkat = Dostlardan ve saireden ayrılma:
Firak = Ayrılık, ayrılma:
Felekler = Gökyüzü, gezegenler:
Fakr- Fahr = Fakirlikle iftihar etmek:
Fariğ = Vazgeçmiş, çekilmiş:

191

(G)

Ganem = Koyun: **Gerçi** = Her nekadardır, isede:
Giryân = Ağlayıcı, ağlayan: **Gurap** = Karga:

Gâh-Geh = Zaman, zaman, arasıra, bazı bazı:
Gülşen = Gül bahçesi: **Gerdenim** = Gerdanım:
Gufran = Affetme, merhamet etme:

(H)

Hüda = Allah: **Hünkâr** = Padişah, Sûltan:
Handan = Gülen, gülücü:
Hâr = Diken:
Harabat = Harabeler yıkıntıları:
Harimi ismet = Mukaddes ocak, namus ocağı:
Hâki ıtırnak = Toprak kokusu:
Hâki pay = Tevazu etmek, ayağa yüz sürmek:
Hâki hâk = Toprakla, toprak:
Hayyealelfelâh = Haydin kurtuluşu:
Hande rîz = Gülüp duran:
Haşru neşir = Mahşer - toplanma dağılma:
Hümayı aşk = Devlet kuşu, aşk kuşu:
Her dem = Her zaman: **Hürrem** = Hür olan:
Hem dem = Can ciğer arkadaş:

(İ)

İtır = koku:
İkra' Oku:

(İ)

İbadulllah = Allah'ın kulları: **İdrak** = Anlayış:
İcmal = Kısaltma, özetleme: **İ'tam** = Taam, yemek:
İştîyak = özleme, hasret, çok istekli olmak:
İstihâl = Ehil olma, bir şeye lâayık olma:

192

İfşa-i raz = gizliyi açıklama: **İstidat** = Kaabiliyyet:
İsmi pakin = Pak temiz isin:

(K)

Kalb gâh = Kiblenin bulunduğu semt:
Kaf-ı kanaat = Kanaat dağı:
Karun = Mûsâ (a.s.) zamanında yaşamış zengin biri:
Katre = Damla: **Kîl-ü kâl** = Dedi kodu:
Kemter = Daha aşağı, hakir itibarsız:
Kenzi mahfi = Gizli hazine:
Kerremnâ = Mükerrerrem kıldı:
Küllü nefsin = Her nefis:
Kûşe-i vahdet = Vahdet köşesi:
Kûy-i Leylâ = Leylânın köyü:

(L)

Lâyezâl = Ezeli olmayan: **Libas** = Elbise, örtü:
Lâ mekân = Mekânı olmayan:
Leylü nehar = Gece gündüz: **Leyâl** = Geceler:
Levlâke levlâk = Eğer sen olmasaydın, olmasaydın:
Lenterânî = Sen beni göremessin:

(M)

Mahbub = Sevilen: **Maada** = Bundan böyle:
Mâşuk = Âşık olunan, sevilen:
Mahles = Bir kimsenin ikinci adı:
Makber = Kabir: **Mevlâ** = Efendi:
Mazharı gufran = Affedilme, merhamete nail olma:
Merd = Özü sözü doğru: **Mürde** = Hasta:
Mekân = Yer: **Münevver** = Nûrlanmış:
Men reânî = Beni gören:
Mecellet = Kitaplar, mecmualar:
Muzmahil = Çökmüş, darmadağınık:
Müştâki Cemâlin = Cemâlini özleyen:
Mündemiç = İçinde bulunan:

Müştak = İhtiyakli özleyen:
Mızrap = Telli çalgılarda kullanılan alet:
Men arefe nefsehu = Nefsine ârif olan – bilen:
Miftahu kalb = Kalb anahtarı:
Mihrab = Yönelinen yer.
Mir'at-ı zât = Zât aynası:

(N)

Nalân = İnleyici, inleyen: **Nesne** = Bir şey:
Nakatullah = Allah'ın devesi:
Nâdân = Bilmez, cahil: **Nüzhet** = Neş-e,
eğlence:
Nefha = Güzel koku: **Necip** = Soyu söpu
temiz:
Neva = Ses, sedâ:
Nehyü isbat = Kaldırma, ispatlama:
Nihan = Gizli, mahcup: **Nikap** = Peçe yüz
örtüsü:
Nûr-u veçhinden = Yüzünün nûrundan:

(O)

Od = Ateş cehennem:

(P)

Peyker = Yüz, surat, çehre: **Pür safa** = Çok
safalı:
Post = Bir makam, hayvan derisi:
Pür nûr = Çok nûrlu: **Püser** = Oğul, erkek
çocuk:

(R)

Râh = Tutulan yol, meslek:
Râ'nâ = Güzel, lâtif, hoş görünen:
Rahmî = Rahmete mensup, rahmetle:
Ram ol = İtaat eden, boyun eğen ol:
Rücû-u = Dönme, geri dönme:
Rücû-u ilâllah = Allah'a dönme:

Rüsvay = Rezillik, haysiyyetsizlik:
Rif'at = Yükseklik, yücelik:

194

(S)

Salâ = Minarelerde okunan salâvat:
Safa = Saflık, berraklık:
Sâd pâre = Yüz parça, parça, parçe:
Sakî = Su veren, su dağıtan:
Sahr-ı cihan = Cihan sahrası:
Sahbay-ı aşk = Aşk sehbası:
Sehâ = El açıklığı, cömertlik: **Server** = baş, başkan:
Semud = eski bir kavim: **Sübhan** = Allah:
Seher = Tan yeri ağırmadan biraz evvelki vakit:
Sîne = Göğüs yürek: **Subha** = Seher vakti:
Sîne çak = göğsü kabaran:
Sinnimiz = Yaşımız, yıllar:
Sıbgatullah = Allah'ın boyası:

(Ş)

Şah-ü geda = Kul ile sultan: **Şems** = Güneş:
Şaduman = Alev, ateş, sevinçli: **Şûle** = Alev ateş:
Şeş cihet = Altı cihet: **Şemsi aşk** = aşk güneşi:
Şemsi hakikat = Hakikat güneşi:

(T)

Takaza = Sıkıştırmak: **Taht-ı gâh** = Taht yeri:
Tac-ı ser = Baş tacı: **Tabe sabah** = Sabaha

kadar:

Tafsîl = Etraflıca, uzun uzadıya: **Taht-ı dil** = Dil yeri:

Tahmis = Ateşte kızdırma, kavurma:

Ten perver = kendini besleyen: **Tuhfe** = Hediye:

Tercüman-ı aşk = Aşk tercümanı:

Tegafül = Gaflet: **Temaşa** = Bakıp seyretme:

Tefahur = Övünç, övünme, iftihar:

Tekevvün = Varolma: **Tığ-i kara** = Kara kılıç:

Tığ-i tevhid = Tevhid kılıcı:

195

(U)

Ufku dil = Dil ufku: **Uryan** = soyunma:

Ulül el bab = Sağ duyu sahibi insânlar:

(V)

Vâsıl = Ulaşan: **Visâl** = Ulaşma, buluşma:

Venefahtü = Ona rûhumdan üfledim:

Vuslat = Buluşma:

(Y)

Yekzeban = Ağız birliği eden, aynı dille konuşan:

Yektir = Tektir: **Yekta** = bir tane:

(Z)

Zaikatül mevt = Ölümü tadacaktır:

Zâhir = Görünen, görünücü: **Zerrat** = Zerreler:

Zeval = Sona erme, yerinden ayrılıp gitme:

Zinde = Diri, yaşayan, canlı:

KAYNAKÇA

1. Hazmi Tura: Sefine-i evliya.
Zeki konbuldan alınan bazı şiirler.
2. Nusret Tura: Divanından parçalar.
Nazan Ergundan alınan bazı şiirler.
Bende olan yayınlanmamış bazı şiirler.
3. Necdet divanı, Hacc divanından
alıntılar ve
yayınlanmamış bazı şiirlerimiz.

“DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ”

(Gönülden Esintiler)

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu’nun Seyr
defteri:
4. Lübb’ül Lübb Özün Özü, (Osmanlıca’dan
çeviri):

5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de
- Bazı hakikatler:
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan Mektebi, "Hakk Yolu"nun seyr defteri
- ve (şerhi):
15. Altı Peygamber: (1) Hz. Âdem (a.s.)
16. Divan (3):
17. Kevkeb. Kayan yıldızlar:
18. Peygamberimizi rû'ya-da görmek:

197

"ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIMIZ KİTAPLARIMIZ"

- ** Sûre'i Fetih:
- ** Altı Peygamber: (2) Hz. Nûh (a.s.)
- ** Sûre'i Yusuf ve dervişlik:
- ** Mektuplar ve zuhuratlar:
- ** Ve bir çok diğerleri.....

Basıldığı yer Flâş matbaası:

NECDET ARDIÇ

Büro : Etuğrul mah.

Hüseyin Pehlivan caddesi no. 29/4

Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ

Tel (Büro) : (0282) 263 78 73
Faks : (0282) 263 78 73
Tel (ev) : (0282) 261 43 18
Cep : (0533) 774 39 37

Veb sayfası:
Amerika:<<http://necdetardic.org/>
Veb sayfası: Amerika:
<www.necdetardic.info>
Veb sayfası:
Almanya:<www.terzibaba.com>

MSN Adresi:
Necdet Ardıç <terzibaba13@hotmail.com>

198

Yokluktur evvel şartı kemâlin,
Elbet gizler dilber cemâlin,
Bir gün tadarsın zevkin visâlin,
Sanma gidersin hevaya doğru.

İnsân isen gel mâşuku seyret,
Fani vücûdu bakîye devret,
Mahbub-u hakk'sın ilminde zevket,
Yorulma gitme celâle doğru.

Nusret Tura

Not= Arka kapağa konacak.

Kasımpaşa Pîr Hasan Hüsamettin Dergâhı son
postnişin-i Mustafa Safi efendi hazretleri:

